

NOVI TODNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

OBMOČJE

KOMUNISTI IN KONFERENCE

Ocena družbenopolitičnih in samoupravnih družbenoekonomskih razmer v okolju, kjer posamezna organizacija Zveze komunistov deluje, bo osrednja vsebinska točka dnevnega reda vseh volilnih konferenc ZKS na celjskem območju, za katere je medobčinski svet ZKS Celje sprejel sklep, da morajo biti opravljene v času od 5. 9. do 10. 10. 1977.

V ta namen so izdali obsežne materiale za vsebinske in organizacijske priprave na konferenco, hkrati pa zadolžili člane MS ZKS, člane CK ZKS z našega območja, predsednike komisij in druge družbenopolitične delavce širšega celjskega območja za spremljavo nekaterih od teh konferenc.

V materialih so zapisali, da morajo vsebinske priprave na konferenco zajeti predvsem najbolj aktualna družbenopolitična, samoupravna in družbenoekonomska vprašanja tega časa. V

ospredje celotnega poteka bo potrebna postaviti konkretno vprašanje kako, s kakšno zavzetostjo in v kolikšni meri si Zveza komunistov prizadeva za spremenjen družbenoekonomski položaj delavca v združenem delu. Temu vprašanju bo potrebno podrediti vse napore za kvalitetne vsebinske priprave. Tako zasnovane volilne konference morajo predstavljati pomembno etapo v predkongresnem obdobju Zveze komunistov. Če naj bo kongres obračun preteklih aktivnosti Zveze komunistov in priložnost, da uravnavamo pota do še večjih rezultatov, potem mora biti tako zasnovana tudi volilna konferenca sleherne organizacije Zveze komunistov. V materialih so poudarili, da takšen pristop terja odgovornost ne le občinskega komiteja ter sekretarjev posameznih organizacij, temveč vseh vodstev in celotnega članstva.

M. S.

BISTRICA OB SOTLI

BRIGADIRSKO SLOVO

851 BRIGADIRJEV DELALO V 20 BRIGADAH

Nič kaj lepo nedeljsko dopoldne v Bistrici ob Sotli je bilo hkrati tudi slovo od brigadirjev, ki so skoraj tri mesece preživeli na Kozjanškem, vnesli v pokrajino novo duha in delovne zmage, katerih rezultat je nova cesta Maršala Tita iz Bistrice do Trebč, Slivnice do Grobelc, 3500 metrov vodovoda, različna dela v posameznih krajevnih skupnostih in podobno. Brigade, ki so se zbrale pred staro osnovno šolo v kraju, kjer je obiskoval šolo tudi tovariš Tito, so prejele domala vsa možna priznanja družbeno političnih organizacij republike in obeh občin: šentjurske in šmarske, pridružilo se jim je tudi celjsko cestno podjetje, saj so vseskozi dobro sodelovali. Brigadirji so se za priznanja zahvalili tako, da so tudi sami podelili vrsto zahval za nesebično podporo in razumevanje občinskima skupščinama Šentjur in Šmarje pri Jelšah ter celjskemu cestnemu podjetju. Zbranim gostom, med njimi so bili tudi Andrej Marinc, predsednik IS SRS, Emil Rojc, član CK ZKS, Ljubo Jasnič, predsednik RK ZSMS ter predstavniki družbeno političnega življenja obeh občin, je na kratko spregovoril komendant Zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 77, Milan Lokar.

Povedal je, da se je štirih izmen udeležilo 851 brigadirjev iz vseh republik in pokrajin, ki so delali v dvajsetih brigadah in opravili 55.558 efektivnih ur. V poprečju so dosegali 280 odst. norme ter pomagali pri celi vrsti del v posameznih krajevnih skupnostih. Docela so uresničili

tudi idejno politični program, kar 136 brigadirjev pa je predlaganih za sprejem v ZK. Vrednost opravljenih del, je zaključil komendant akcije, znaša 900 starih milijonov.

Po daljšem in zelo kvalitetnem izvedenem kulturnem programu so se brigadirji z gosti odpravili na križišče ceste

Bistrica ob Sotli—Trebče, kjer je Ljubo Jasnič simbolično odprl novo cestišče. Prve avtomobile so brigadirji pospremili z gromkim »huras«, kmalu zatem pa je dolina odmevala od klicov »Mi smo Titovi, Tito je naš!«

MILENKO STRASEK

Med otvoritveno slovesnostjo. Foto: M. Podjed

Z UREDNIKOVE MIZE

Najprej — oprostite zamudi, ki je nastala zaradi številnih zapletov sodobnega komuniciranja.

Počitnice in dopustov je konec. Izredno živahno delo je zajelo vse celjsko območje. Smo pred praznikoma občanov Šmarja in Mozirja, pričenjajo se volilne konference ZKS, občinske konference SZDL so pripravljene na veliko aktivnost jesenskimi obdobja. Vse to seveda čutimo, spremljamo — in sodelujemo — tudi v redništvu. Kako, boste presodili sami s strani časnika in oddaj Radia Celje.

Pred vami je zopet številka z Obzornikom. S prejšnjim ste bili zadovoljni, sodeč po odmevih. Upam, da bo tudi tokrat tako.

MILAN SENICAR

Letos proslavljamo 33. letnico ustanovitve in dela pravosodnih organov v Socialistični republiki Sloveniji. Spominjamo se 3. 9. 1944, ko je Predsedstvo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta izdalo odlok o začasnem ureditvi narodnih sodišč in o rednih sodnikih. V njem so bili že med revolucionarno narodnoosvobodilno borbo postavljeni temeljni principi našega socialističnega pravosodja, ki se je oblikovalo po naprednih načelih zakonitosti in samostojnosti sodišč pri njihovem delu, volilnosti sodnikov in zbornosti sojenja obvezne udeležbe sodnikov porotnikov pri sojenju ter njihove splošne odgovornosti organom, ki so jih izvolili. Moč in veljavo je pravosodnim ustanovam med NOB dajalo prav to, da imajo svoje korenine v začetkih NOB in organiziranja ljudske oblasti, da so rastle skupaj z narodnoosvobodilno fronto iz ljudstva, iz njegove zavesti, za njegovo zaščito in skupaj z novo ljudsko oblastjo, ki ni priznavala starega reda.

4. IX. DAN SLOVENSKEGA SODSTVA

Izkušnje preteklosti nam odkrivajo, da so bili pravosodni organi vedno sestavni del izgradnje ljudske oblasti, da so bili med oboroženim bojem in tudi v poveljni dobi v prelomnih trenutkih našega revolucionarnega razvoja v svojem delu kos nalogam, ki jih je pred nje postavila družba. Zgodovinska dejanja pri izgradnji pravosodnih organov pred 33 leti so nam lahko spodbuda pri reševanju nalog, ki stoje danes pred pravosodjem. Naša družba upravičeno pričakuje, da bo pravosodje pri svojem delu prav tako kakor doslej uveljavilo svoj razredni značaj. Zvezna in republiška ustava postavlja pred pravosodje v zvezi z reformo pravosodja obsežne naloge, ki jih bodo morala izpeljati tudi samoupravna in redna sodišča na območju celjske regije. Te odgovorne naloge pa bo mogoče opraviti le, če bodo imeli delavci organov pravosodja v pravni teoriji in praksi vedno pred očmi položaj delovnega človeka in delavca samoupravljalca v združenem delu ter celoten splet družbenih odnosov, ki temelje na tej osnovi.

Ob tako pomembnih nalogah naših samoupravnih in rednih sodišč je naloga skupščin družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij celjske regije, da dajo pravosodnim organom vso potrebno podporo, da bodo le-ti lahko v polni meri uveljavili nove zahteve, ki so pred njimi v današnjem času in razvoju socialistične revolucije. Dosedanje njihovo delo nas zavezuje, da jim čestitamo ob njihovem praznovanju.

MOZIRJE ZA PRAZNIK: OBELEZJE KURIRJEM

Proslave in prireditve v počastitev dvajsetega septembra, praznika mozirske občine, se bodo pričele že v soboto, 3. t. m. Prva pozornost bo veljala partizanskim kurirjem. Tako iniciativni odbor kurirskih postaj Štajerske za postavitev spominskih obeležij pripravljajo pod okriljem občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV v Mozirju v nedeljo ob devetih dopoldne v Rečici ob Savinji, oziroma v vasi poleg nje, odkritje spominskega obeležja, isti dan ob enajstih pa bo v Kokarjah proslava in zbor partizanskih kurirjev.

Sicer pa bodo izven praznika mozirske občine prvo obeležje partizanskim kurirjem odkrili že v petek, 2. t. m. v Kavčah pri Velenju, 11. septembra pa še v Stopniku pri Vranskem.

Praznik mozirske občine bodo v nedeljo, 4. t. m. najprej počastili pionirji-gasilci, ki se bodo zbrali na občinskem tekmovališču. Isti dan ob devetih dopoldne pa bo še nogometna tekma med ljubenskimi Gradbenikom in Elkom iz Mozirja na novem igrišču v Smartnem ob Dretli. To bo tudi otvoritvena tekma na tem igrišču.

V četrtek, 8. septembra popoldne, pa bo v združenem domu v Novi Štifti šahovsko tekmovalje.

ŠENTJUR

NOV PRIZIDEK

IMENOVAN PO FRANJU MALGAJU

V soboto popoldne, že mnogo pred napovedano uro, so se na dvorišču osnovne šole pričeli zbirati krajanje Šentjurske, gostje, predvsem pa otroci, da bi prisostvovali slavnostni otvoritvi novega dela šolske zgradbe, ki je zrasel iz sredstev krajevnega samoprispevka.

»Znanje, samo znanje dela človeka svobodnega in srečnega«, so zapisali na transparent ter ga izobesili na pročelje šole. Nov, sodoben urejen prizidek so poimenovali po rojaku Franju Malgaju, zato ni naključje, da so se slavnostne otvoritve udeležili tudi Malgajevi soborci za severno mejo v letih 1918—1919. Med njimi je bil tudi Lojze Ude, predsednik republiškega odbora borcev za severno mejo, ki je šolo tudi predal svojemu namenu, v skupnem prostoru pa odkril spominsko ploščo Franju Malgaju. Na njej je zapisano:

»Samo smo zgradili leta 1977 iz samoprispevka občine. Imenuje se po našem velikem rojaku Franju Malgaju, borcu za severno mejo. Lik junaka in njegovih soborcev je mladini svetel vzgled, kako se je treba boriti za svobodo domovine in srečo človeka.«

Tako je nov del šole resnično najlepše darilo krajanov Šentjurske mlademu rodu in to v dnevi, ko se v Šentjuru, kakor tudi drugod, odpirajo šolska vrata.

M. PODJED

PROSTOR ZA
NABOČNIKOV NASLOV

ŠENTJUR

ŠE VRSTA
NALOG

PIŠE STANKO LESNIKA

Izpeljava volitev z vsemi političnimi aktivnostmi, ki sodijo zraven, že dolgo ne predstavlja več osrednje področje dela SZDL (glede obsega aktivnosti), po svoji pomembnosti pa še vedno zasluži največjo pozornost. Prav v tem času je Občinska konferenca SZDL Sentjur ter vse krajevne konference sredi priprav na volitve 1978 l. Najprej smo, po razpravah v KO SZDL ter osnovnih organizacijah sindikata, pripravili temeljito oceno dosedanjega delovanja delegatskega in skupščinskega sistema skupaj z predlogi za bodočo organiziranost in delo. Tako smo ocenili, da je delegatski sistem z dosedanjim delom dokazal svojo pozitivno vlogo. V odločanje pri sprejemanju pomembnih odločitev se je vključevalo občutno večje število občanov, med temi so neprimerno močnejše zastopane ženske, mladi in neposredni proizvajalci. Precejšnje uspehe smo dosegli pri dograditvi nove vsebine dela občinske skupščine, izvirnega sveta in samoupravnih interesnih skupnosti.

Kljub tem uspehom pa smo ugotovili oziroma nakazali vrsto pomanjklivosti in napak, ki jih bomo morali pri delu v bodoče odpraviti. Med te naloge lahko štejemo potrebo po še večji povezanosti delegacij z občani oziroma delavci, kaže se potreba po formiranju posebnih delegacij za interesne skupnosti. Vse delegacije bodo morale biti bolj kreativne, ne pa le prenašalec stališč organov KS ali TOZD v občinsko skupščino ali SIS. Čaka nas še vrsto nalog pri dograditvi vsebine dela občinske skupščine, ki naj vedno bolj postaja mesto za dogovarjanje, tu naj nastajajo pobude za samoupravno reševanje problemov občanov v KS in delavcev v TOZD. Enako velja tudi za delo skupščin SIS, ki v glavnem še niso uspele zagotoviti takšnega dela kot smo od njih pričakovali.

Vrsta pomanjklivosti pri delovanju delegatskega sistema izvira iz objektivnih razlogov. Te bomo skušali odpraviti z organizacijskimi spremembami, z dopolnitvijo samoupravnih aktov, nekaj vzrokov za slabše delo pa je subjektivnega značaja. Prav za to dajemo akciji evidentiranja veliko pozornost. V KS smo že evidentirali preko 300 kandidatov za delegate. Med temi zasledimo vrsto novih ljudi, precej je mladih in žena. To nam zagotavlja, da bomo lahko izvolili takšne delegacije, ki bodo sposobne nadaljevati delo delegacij, to pa tem bolj, ker bodo občani vanje vključili vse tiste posameznike, ki so v sedanjih delegacijah pokazali pripravljenost delati za razvoj krajevnih skupnosti in celotne družbe.

Med pomembne ugotovitve omenjene ocene sodi tudi ta, da je za uspešen razvoj delegatskega sistema in samoupravne demokracije poleg aktivnih delegacij potrebno tudi dobro organizirano politično delo. Družbeno-politične organizacije tudi niso storile vsega, da bi omogočile uspešnejše delo delegacij. Zaradi teh ugotovitev smo v tem letu pristopili k usposabljanju naših temeljnih celic — krajevnih organizacij SZDL. Tako smo ponovno oživili delo v KO SZDL Blagovna, ki zaradi kadrovskih problemov ni delovala. Prav tako smo kadrovske okrepili organizacije na Prevorju, Kalobju in še nekatere. Na novo smo ustanovili 2 novi organizacije, v Novi vasi in Jakobu. Ti dve organizaciji delujeta na območju KS Sentjur — okolica, ki je dokaj velika (3500 prebivalcev). Ustanovitev treh ali štirih organizacij SZDL bo ustvarilo pogoje za formiranje več krajevnih skupnosti na območju sedanje krajevne skupnosti okolica (v primeru, če se bodo občani odločili za to).

ZOFKA
DEBELIČ

Novembra letos bo minilo trideset let, odkar se je zapisala med gostinske delavce.

Doma je s Črne na Korškem. V Celje je prišla kot mlado dekle. Pred tridesetimi leti. Se prej je bila trgovina. Račda bi prodajala. Toda, čeprav se ji ta želja ni izpolnila, se je vendarle odločila za delo, ki je tako

kot trgovsko, vezano na ljudi.

Po zaslugi sestrice Stefke je takoj po prihodu v Celje pričela z delom (v gostinstvu). Zanimivo, v istih delovnih prostorih, kjer je še zdaj, po treh desetletjih. Pri Nani. Takrat je bila tu menza Mestnega ljudskega odbora, potem Delavskega restavracija, pa Seligova gostilna... Zdaj je gostilna Na-na enota istoimenske temeljne organizacije združenega dela Celjskega gostinskega podjetja. Tu je zdaj že trinajst let. Pred tem pa je bila še deset let v restavraciji Koper. Torej, ves čas v istem kolektivu.

»Začetek je bil težak. Toda, kmalu sem veljubilala to delo in zdaj sem mu že dolgo predana z vsem srcem. Veseli me in težko si zamišljam, da bi delala, kaj drugega. Ne, saj to bi ne bilo mogoče!«

Zofka Debeličeva je tista gostinska delavka, brez katere bi si celjsko gostinstvo že kar težko predstavljali. Je prav gotovo njegov estavni del,

KOZJE

PRAZNIK BO

TUDI ŠPORTNE PRIREDITVE

Uvod v teden telesne kulture v počastitev občinskega praznika Šmarje pri Jelsah bo v soboto 3. 9. 1977 in to polfinalna košarkaška tekma v Kozjem med Kozjem in ŽKK Maribor.

Košarka je z rastjo novih športnih objektov dobila plodna tla tudi na Kozjanskem. V Kozjem so že leta 1946 ustanovili telovadno društvo, ki ga od tedaj naprej uspešno vodi prizadevni družbeno-politični delavec dr. Tone Sok. Partizan Kozje je postal nosilec novega športnega življenja v tem predelu naše domovine. Ponaša se z vrsto lepih uspehov. V občinski košarkaški ligi uspešno nastopajo kar 4 društvene ekipe — člani, članice, mladinci in kadeti. Izločali so 3 košarkaške in-

strukturje, na voljo imajo sodobno telovadnico in odprto asfaltno košarkaško igrišče. Člani so dosegli doslej svoj največji uspeh. Kot občinski prvaki so se v pokalnem tekmovanju uvrstili v polfinale, kjer se bodo srečali s priznano ekipo ŽKK Maribor. Ta otvoritvena prireditve v okviru tedna športa pomeni za Kozjane izreden dogodek, za katerega so se posebno pripravili. Izdali so celo posebne značke; vzorno bodo pripravili igrišče in prostor za gledalce, po tekmi pa bodo priredili v gasilskem domu družabni večer. Tako bodo sprejeli medse košarkarje iz Maribora in vse ostale ljubitelje te igre pod koši iz Kozjanskega.

K. JUG

PREJELI SMO

RAZGLEDNICE

PREMALO NAJNOVEJŠIH O CELJU

Ne samo turisti, tudi Celjani zamenjajo v kioskih, trafikah in trgovinah novejša razglednica mesta. V glavnem je dobili tiste, ki kažejo predel pred železniško postajo, ni pa posnetkov drugih koncev ali spomenikov v Celju. Tu mislim na Trg svobode z Narodnim domom in drugimi pomembnimi poslopi, na Muzejski trg, Otok, Golovec, Ostrožno, osnovno šolo »Slavka Šland-

ra«, živilski trg, na Breg z Miklavškim hribom, na park, Lisce in na še kaj.

Fotolik je svojčas veliko storil za izdajo razglednic, zdaj pa že nekaj časa ni posnel nič novega in prav tako nič izdal.

Morda pa se bo v Celju vendar obrnilo kaj na bolje v tem pogledu. To zahteva tudi turizem.

DR. ERVIN MEJAK

JUBILEJ LASKIH PEVCEV

Moški pevski zbor iz Laškega bo praznoval prihodnje leto 50-letnico obstoja. Za to priložnost nameravajo pripraviti jubilejni koncert in proslavo, izdali pa bodo tudi knjižico z zgodovino pevske kulture v tem mestu. Minuli teden so ustanovili odbor za proslavo 50-letnice z vsemi potrebnimi sekcijami. K sodelovanju nameravajo povabiti vse, ki so v pevskega zboru kdajkoli sodelovali bodisi kot pevci ali kot pevovodje.

OBRAZI

stveno spremenile. Takšnih, ki bi pregledali v kozarec, je vse manj. Sicer pa jim niti ne postrežemo, če vidimo, da ga imajo preveč. Tudi mladi gosti so se spremenili. Na dobro mislim. Čas je tudi v tem pogledu prinesel marsikatero izboljšanje. To me veseli.

Sicer pa mi leži na duši še en dogodek iz 1954. leta. Tedaj mi je znan Celjan očital, da sem ga pri krajskemu za pet dinarjev. Takrat je to bilo veliko. Bilo mi je nerodno, neljubno, saj so mi takšni posli tuji. Ko je pozneje ugotovil, da me je žalil, se je prišel opravičiti. Toda, navzlic temu je nekaj grenkega ostalo...

Zofka Debeličeva pa ni samo ugledna natakarka, marveč v svoji temeljni organizaciji še predsednica delavskega sveta. Tudi na tem področju več kot uspešna!

MILAN BOŽIČ

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

— PREDSEDNIK TITO je te dni na obisku na Kitajskem, kjer bo ostal s svojimi sodelavci do četrtega, 8. septembra. Pred tem pa je uspešno zaključil uradni in prijateljski obisk v DLR Koreji. To, kako so Korejci sprejeli goste iz Jugoslavije, ni bilo samo lepo in kar veličastno, ampak se človek ob tem zamisli. Ob vseh državnih obiskih je namreč v navadi ceremonij, ki je lahko širši in ožji, z njim gostitelji tudi opredeljujejo svoj odnos do gosta. Toda sprejem našega predsednika v Pjongjangu se ne more pojasniti s ceremonijami, to je bilo bistveno več in drugače. Zdi se mi, da razumem, v čem je razlika. Tita so sprejeli ne kot državnega uradnika števila ena iz prijateljske družbe, ampak — poleg izraženega prijateljstva — predvsem kot svoj up za tisti družbeni napor v DLR Koreji, s katerim poskušajo Korejci razviti svojo državo in se uveljaviti v svetu. Tita pa pri tem kar najbolj vidno posebej prav tako stnjenja v posamezni državi in tudi v današnjem svetu. Predsednik Kim Il Sung je rekel, da njihova družba uresničuje kar tri revolucije, in sicer: ideološko, tehnično in kulturno. In ta napor že poganja svoje sadove. V zunanji politiki DLR Koreje se to vidi že po tem, da se je po letih izolacije v času od korejske vojne do zdaj krepko uveljavila, saj vzdržuje diplomatske stike kar s 94 deželami. DLR Koreja je hkrati pripravljena na razgovore o združitvi z jugom Koreje, kar je prav tako znak njene družbene in druge moči. Razvoj stikov z Jugoslavijo je pomemben za DLR Korejo, prav tako pa za nas. Naša dežela je znana in prisotna tudi v najbolj oddaljenih krajih sveta.

— KITAJSKA je pričakala predsednika Tita in njegove sodelavce prav tako pozorno in presenetljivo gostoljubno. LR Kitajska je namreč prav v tem času kot na novo pospravljena hiša in po splošni oceni je Tito najvplivnejši svetovni državnik, ki je po smrti Mao Ce Tunga obiskal Peking. Kitajci so po več mesecih končno obračunali s svojimi odpadniki, ki so po njihovi oceni popačili misel Mao Ce Tunga, in zdaj začenjajo novo obdobje svojega notranjega razvoja, prav verjetno pa tudi kitajskega uveljavljanja v svetu. Pred dnevi je bil 11. kongres Komunistične partije Kitajske. Na njem je 1500 delegatov sprejelo odločitve o kitajski prihodnosti. Izvolili so tudi 230-članski centralni komitej, v katerem je 93 novih članov, in 23-članski politbiro, v katerem je 9 vojaških osebnosti in 10 novih članov tega najvišjega partijskega organa. Za predsednika centralnega komiteja pa je bil izvoljen Hua Kuo-feng. In s tako novo postavbo je Kitajska pričakala Tita in s tem jasno izrazila svoj globoki interes za neuvrščene ter njihovo vlogo v svetu, nič manjšega pa najbrž ne še za jugoslovanski položaj v Evropi ter med socialističnimi deželami posebej. Dolgoročno gledano je to najbrž eden od Titovih najpomembnejših obiskov v zadnjih letih.

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

BUDNI OBČANI

KAKO SMO SLIKALI
OBJEKTE

Družbena samozaščita je del samoupravljanja, je del družbenega sistema, v katerem živimo. Pa vendar se včasih sprašujemo, ali družbena samozaščita res živi, ali je postala del vsakdanje prakse zaradi nekaterih primerov malomarnosti in neodgovornosti delavcev, o katerih poslušamo in beremo skoraj vsak dan.

Primer, ki vam ga bomo navedli, pa je naš. Iz konjske občine je. V tej občini se ravno v tem času pripravljajo na tretji samoprispevek, ki pa zahteva široko obveščenost občanov o posameznih programih krajevnih skupnosti. Zato so se člani štaba za izvedbo samoprispevka obrnili na nekatere od naših novinarjev in sodelavcev, da bi skupaj pripravili obsežno gradivo o namenu samoprispevka. Obenem so priložili še spisek objektov, ki naj bi jih fotoreporterji posneli in objavili v posebni brošuri, ki bo izšla v dnevih pred glasovanjem občanov. In prav tu se je zataknilo. Pravzaprav se je zataknilo najprej v Vitanju,

kjer je fotoreporter slikal Tovarno kovinskih izdelkov in pri tem videl, kako si je vrtar skrbno beležil številko njegovega avtomobila. Nato se je ekipa pripeljala do Kovinarja in posnela tovarno z več zornih kotov ter se odpravila naprej proti Vitanju. Ni preteklo pet minut, ko se je v Vitanje pripeljal za novinarji sekretar Kovinarja, ki zahteval pojasnilo o tem, za kaj so tovarno fotografirali. Povedali so mu, za kaj gre in šele potem se je odpravil. Tretja neprijetnost je nastala v Zrečah. Fotoreporter je namreč slikal novo telovadnico in pri tem ga je gotovo videl kateri od občanov, ki je obvestil enega od konjskih miličnikov, da neznani moški slikajo zreško telovadnico. Če deset minut je bil ob novinarski ekipi že mož postaviti in seveda tudi on zahteval te milijsto pojasnilo v zvezi s fotografiranjem telovadnice. Čeprav je bila to za novinarje dokaj neprijetna zadeva, saj so imeli za fotografiranje objektov v posameznih krajih konjske občine narčilo štaba za izvedbo referatuma, je moč iz vseh teh pletov razbrati vendarle dobro ugotovitev: Delavci in občani skrbijo za svoj kraj. Zvest, da je to njihovo, da s objekte zgradili s skupnim denarjem in delom, je že globoko zakoreninjena v njih. Delali bi, da je družbena samozaščita pri njih res postala praksa in del vsakdana, ne pa le beseda, zapisana na zaprašenem papirju. Zaleli bi, da bi bilo primerov kot je bil ta iz konjske občine, še veliko več.

DAMJANA STAMEJČIČ

MNENJA

PSIHOLOŠKA PROPAGANDA

Zgodovina ni bila vedno na strani močnejših. Ideje so gibalo sveta, za kar ni potrebno vedno biti močan, vsaj v vojaškem pogledu ne.

Vsi smo prepričani, da je pred nami stoletje miru, čeprav smo vsak dan priča strahotnim vojaškim spopadom. Veliko denarja se v svetu porabi za oborožitev, več kot za šole, bolnišnice ipd. Še vedno je preko 700 milijonov lačnih ljudi, ki umirajo zaradi pomanjkanja. Po podatkih švedskega inštituta pa samo Amerika izvozi za več kot 35 milijard dolarjev orožja, SZ preko 20 milijard itd. ZDA in SZ se pogajajo o omejitvi strateškega oboroževanja, kar pa v resnici pomeni in je rezultat teh pogajanj še večje oboroževanje. Pri teh pogajanjih za majhne in lačne ni prostora. To medsebojno tekmovalstvo velikih v oborožitvi in kopičenju kapitala pa še ni vse. Vrsta naših časnikov je pred kratkim pisala o ameriški bombi, ki sama ubija vse kar je živega in je mnogo boljše od termionuklearne. Najpomembnejši učinek tega orožja pa je že njen psihološki učinek, ki je začel delovati še predno so bombo praktično preizkusili. Tako so tudi naša sredstva obveščanja, čeprav ne zlonamerno, postala v bistvu nosilec psihološkega delovanja orožja, ki fizično še ni pokazalo svojo moč.

Morda bo to orožje res najstrašnejše. Nujno je, da so naši občani pravočasno in točno informirani. Vendar v prihodnje ne smemo pristajati na pritisk senzacionalne propagande, ki jo sproža aparat psihološke vojne zahodnega sveta. Več pozornosti raje posvetimo in informirajmo delovne ljudi in občane o naši pripravljenosti za obrambo pred slehernim napadalcem in strahospoštovanim orožjem.

VIKI KRAJNC

CELJE: ŠOLA V ZAMUDI

Pri gradnji oziroma opremljanju nove osnovne šole »Veljka Vlahovića« na Ostrožnem-Lavi v Celju je nastala nekajdnevna zamuda. Tako vse kaže, da bodo hram učenosti odprli za otroke v ponedeljek, 5. t. m., seveda, v kolikor bi za danes predvideni tehnični pregled ne odločil kako drugače.

Sicer pa je v šoli vse pripravljeno za začetek dela. In to s celotnim programom. Na delo je pripravljen tudi učiteljski kolektiv, ki je v polni sestavi.

Ne glede na to pa dela pri gradnji zaklonišča niso končana, v večji zamudi od šole je tudi gradnja telovadnice. Škoda, zlasti za slednji objekt.

Novo šolo »Veljka Vlahovića«, ki je tudi zadnji objekt iz programa prvega samopriskevka v celjski občini in ki bo stala okoli 40 milijonov dinarjev, bo obiskalo okoli 600 otrok. Učenci nižjih razredov bodo imeli tedenski izmenični pouk v dopoldanskem in popoldanskem času, medtem ko bodo učenci višjih razredov obiskovali pouk le v dopoldanskih urah.

Okoli šole in v njej zaenkrat še vse mirno in tiho. Toda, že čez nekaj dni živ-žav, ki ga bodo prinesli s seboj otroci...

CELJE: ARHEOLOGI NA DELU

Priprave na gradnjo blagovne hiše Dobrine, na vogalu med Levstikovo in Stanetovo ulico v Celju, so stekle. Na zemljišču, kjer bo stala velika blagovna hiša, bodo te dni prišli arheologi in preiskali teren, ki je tudi sicer pod njihovo zaščito. Kaj bodo odkrili? To je vprašanje, ki zanima marsikoga. Tudi trgovci.

Sicer pa je škoda, da se arheološka izkopavanja niso pričela že prej. Bilo je dovolj časa in bržčas tudi sredstev.

ZALČANI ZMAGALI

V soboto se je v Krškem končalo 21. republiško tekmovalno traktorstvo ter 5. republiško tekmovalno aktivno mladostno združenje. Zmagovalec tekmovalnega traktorstva je bil Miha Vrhovnik iz Zalca, Zalčani so osvojili prvo mesto tudi v ekipni konkurenci. Na tekmovalstvu je sodelovalo deset ekip iz vse Slovenije. Zalčani želimo mnogo sreče tudi na državnem prvenstvu. J. V.

MEDOBČINSKI SVET ZKS CELJE

PREBRODILI SMO BRZICE

KOMUNISTI V ODLOČNO IN NEPOSREDNO AKCIJO — DOSLEDNOST

»Prebrodili smo brzice in zapluli v mirnejše vode«, je dejal Franček Knafelc v uvodnih besedah na zadnji seji medobčinskega sveta ZKS Celje.

Iz takšnega uvoda se da sklepati o nekoliko optimističnem razpoloženju o ocenah političnih gospodarskih gibanj na celjskem območju. Zaradi pomanjkljivih podatkov in tudi težke primerjave z letom 1976, ki je bilo gospodarsko eno najtežavnejših, je danes težko zapisati točno in končno oceno političnih bilanc, trdimo pa lahko, da le nagiba — kljub številnim težavam in slabostim — k ugodnejšim rezultatom. Razveseljiva sta predvsem rast prihodka in dohodka. Nepokrite izgube so bile s pomočjo poslovnih bank in drugih pokrite, vendar smo s tem samo porazdelili posledice slabega gospodarjenja na vso družbo. Letos gospodari z izgubo še 46 TOZD (15.000 delavcev), vendar je pomembno to, da se izguba niža. Če je bila lani izguba posledica prehoda na nov obračunski sistem, je letos izguba karakteristična za tiste TOZD, ki imajo resnične in stalne gospodarske težave. To pa je nedvomno bolj zaskrbljujoče. Likvidnost je zadovoljiva, čeprav se je napram lanskemu obdobju zmanjšala. Zelo zaskrbljujoče pa je nadaljnje visoko obremenjevanje gospodarstva na račun raznih obveznosti, ki je poraslo na območju za 37 odstotkov. Realno povečanje celotnega dohodka v regiji znaša 16,6 odstotkov, in je v vseh občinah, razen Celja, višje kot na celotnem območju.

O podrobnejših rezultatih gospodarjenja v prvem polletju bomo v našem časniku še poročali.

V razpravi na razširjeni seji MS ZKS so sodelovali predvsem predstavniki izvršnih svetov občin in ugotav-

Franček Knafelc

ljali, da bo potrebno še doslednejše delo v vseh središčih, predvsem pa v posameznih »problematičnih« TOZD. Janez Zahraštnik, sekretar Medobčinskega sveta ZKS je v zaključni besedi opozoril, da bo nujno potrebno aktivirati subjektivne sile v vseh središčih za nadaljnjo aktivnost pri uresničevanju že sprejetih sklepov. Stanje namreč ne dopušča nikakršnih iluzij ali samozadovoljstva, temveč zahteva še nadaljnje trdo in dosledno delo komunistov.

Delovna skupina za skle-

Janez Zahraštnik

pe, ki jo je vodil Ivo Potočnik, je pripravila nekatere ugotovitve z zadnje razširjene seje sveta. Med drugim so opozorili, da bo nujno potrebno upoštevati in uresničiti še zlasti sklepe 29. seje P CK ZKS, sklepe MS ZKS o obravnavi zaključnih računov za leto 1975 in številne politične obveznosti, ki so jih sprejeli posamezni občinski komiteji Zveze komunistov. Razmere kljub pozitivnim kazalcem zahtevajo še polno in odgovornejšo mobilizacijo komunistov in vseh struktur za uresničevanje sklepov in pre-

sejanje še vedno številnih slabosti in negativnih trendov. Potrebna bo neposredna akcija, še posebej v OZD z izgubo ali tistih, ki poslujejo na robu rentabilnosti.

Ugotovljeno je, da so obremenitve gospodarstva izredno porastle, v tem okviru pa so še najbolj v porastu samoupravno dogovorjene obveznosti do SIS. Zato medobčinski svet odločno vztraja, da takoj pristopijo k uresničevanju aneksa k družbenemu dogovoru o skupni in splošni porabi, ki so ga pred časom posredovali vsem občinskim skupščinam oziroma njihovim izvršnim svetom.

Komunisti in odgovorna vodstva TOZD morajo kritično pristopiti k oceni stanja zaradi prevelike porabe sredstev za osebne dohodke v primerjavi z dogovorjenimi merili in rastjo družbenega proizvoda.

Ze omenjene težke razmere v TOZD z izgubo ali tistih, z nizko stopnjo rentabilnosti poslovanja, zahteva takojšen pregled obstoječih programov za nadaljnji razvoj.

Te podatke in seveda tudi iz svoje občine bodo morali v vseh občinskih strukturah obravnavati do 10. septembra in izdelati oceno lastnih gospodarskih gibanj.

MILAN SENICAR

IZ ZLATARN

IZ ENE TOZD — DVE!

POSEBNA KOMISIJA DOBRO OPRAVILA DELO

Delovna organizacija Zlatarne Celje združuje šest temeljnih organizacij, od tega pet proizvodnih in eno trgovinsko Tozdz.

Delovni ljudje v Zlatarnah so že pred izidom zakona o združenem delu ugotavljali, da določila samoupravnega sporazuma o združevanju temeljnih organizacij v delovno organizacijo ne ustrezajo več in da proizvodni odnosi narekujejo dopolnitev navedenega akta. Zato je delavski svet delovne organizacije imenoval posebno komisijo, ki naj bi uskladila samoupravni sporazum z zakonom o združenem delu.

Komisija se je pri svojem delu ustavila, ko je družbeni pravobranilec samoupravljanja dal pobudo Tozdu Trgovina za novo organizacijo glede na določila 326. in 328. člena zakona o združenem delu. V zvezi s to pobudo so delovni ljudje v trgovinskem tozdu morali oceniti ali izpolnjujejo zakonske pogoje za organiziranje več temeljnih organizacij. Ker so na zboru te pogoje ugotovili, so z referendumom odločili, da organizirajo dve temeljni organizaciji in sicer Tozdz Veljka Vlahovića in Tozdz Maloprodaja.

Sklepa o organiziranju omenjenih dveh temeljnih organizacij je Tozdz Trgovina v predpisanim roku dostavila ostalim temeljnim organizacijam v sestavi delovne organizacije Zlatarne Celje. Le-te so v pismenem soglasju dale pripono, da je pri organiziranju temeljnih organizacij potrebno upoštevati določila 403. člena zakona o združenem delu, ki govori o opravljanju zadev skupnega pomena.

Tako bosta Tozdz Veljka Vlahovića in Tozdz Maloprodaja temeljni organizaciji za opravljanje za-

dev skupnega pomena in se ne bosta mogli izločiti iz sestave delovne organizacije brez soglasja delavcev ostalih temeljnih organizacij za katere bosta opravljali zadeve skupnega pomena.

Sedaj, ko so razčiščene določene dileme in upoštevane potrebe vseh temeljnih organizacij (sedem in ne več

šest) združenih v delovno organizacijo, bo komisija za usklajevanje samoupravnega sporazuma o združevanju Tozdz v DO, nadaljevala z delom in vnesla v določila tega temeljnega akta želje in potrebe, ki izhajajo iz družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja delavcev. ANA PEPPERKO

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

DIREKTORJU TOZD JAVNE NAPRAVE TOVARISU FRANCU BERVERJU:

Tovariš direktor!

Ne samo zadnji primer, ko sva skupaj opazovala, kako so nekateri ljudje pobirali iz kontejnerja na tržnici odvrženo sadje, vrtnine itd., marveč tudi nekatera druga vprašanja v zvezi s celjsko tržnico terjajo določene odgovore.

In ker sem že omenil dogodek, me zanima, kaj menite vi in vaš kolektiv o odlaganju segnitega in dobre ga sadja, paprike, paradižnikov... v kontejner? Ali se vam ne zdi, da pobiranje tako odvrženega blaga iz teh velikih posod ni primerno, da bi ga morali kakorkoli preprečiti ali pa morda vplivati na prodajalce, da se rajši odločijo za prodajo manjvrednega blaga po nižjih cenah. Skratka, slika, ki se nama je odpirala, nam vsekakor ni in ne more biti v ponos. Ne Celju in ne kolektivu, ki upravlja s tržnico!

Pa ostaniva za trenutek še na tem prostoru. Očitno je, da tržnici primanjkuje skladišča. Ali so na vidiku kakšne izboljšave v tem pogledu?

In nadalje — ali velja za vse prodajalce na tržnici enak delovni čas za stranke? Ali veljajo za prodajalne v kioskih, se pravi za družbeni sektor, enaki časovni pogoji za prodajo kot za ostale?

Kako in kdo skrbi za kvaliteto blaga, ki je na voljo za prodajo? Je mogoče, da bi na primer prodajali na tej tržnici stare ali strupene gobe?

Kako dolgo bo ostala tržnica na tem prostoru? Je morda na vidiku graditev nove na lokaciji med Cankarjevo, Stanetovo in Askerčevu ulico?

In še nekaj, kako je z odpiranjem tržnic v večjih stanovanjskih soseskah?

Ze v naprej, hvala za odgovore!

MILAN BOŽIČ, novinar

MOZIRJE: O GOSPODARJENJU

Počitnik je konec. In tako se bodo delegati vseh treh zborov občinske skupščine Mozirje sestali na svoji prvi jesenski seji v letošnjem letu že v torek, 6. septembra.

V središču pozornosti bo razprava o rezultatih gospodarjenja v prvih šestih mesecih letos. Prav gotovo bo to kritična ocena, saj rezultati niso takšni, da bi lahko bili z njimi zadovoljni.

Sicer pa bodo odločali še o letošnjih občinskih nagradah itd.

MB

CELJE

TAKOVO O SEBI

PIK JE VELIKAN — 2.000 DELAVCEV

Najbrž ni naključje, če postaja hotel Merx v Celju »odskočna« deska za mnoge kolektive, organizacije in druge, ki bi se radi predstavili celjskemu potrošniku, ga opozorili na svoje delo, izdelke in podobno.

Kulinaricnemu dnevu Srbije in Banije je v ponedeljek opoldne sledila predstavitve kmetijsko-industrijskega kombinata »TAKOVO« iz Gornjega Milanovca. Ta kolektiv se je v petnajstih letih razvil v velikega proizvajalca hrane. Njegova proizvodnja znaša okoli 50.000 ton na leto, letni promet je okoli 130 milijard starih dinarjev, ima okoli 2000 zaposlenih itd. Vsako leto vlaga v novo proizvodnjo in za njeno izboljšanje vsaj okoli 10 milijard starih dinarjev.

Velikan torej v vsakem oziru, in kolektiv, ki širi svojo poslovno mrežo tudi na slovensko tržišče. »To je

kolektiv, ki je ob svoji velikosti in pomembnosti še dinamičen in mlad,« je na srečanju v Celju, pred mnogimi predstavniki delovnih organizacij celjskega območja, dejal direktor marketing službe, Miodrag Trifunović.

Srečanje v Celju pa je bilo vezano tudi na predstavitve »Baltic vodke«, pijače, ki jo bo proizvajal kolektiv »Takova« po licenci poljskega podjetja »Agro« iz Varšave. Proizvodnja v novi tovarni blizu Gornjega Milanovca bo stekla že proti koncu letošnjega leta. Delo se bo odvijalo na poljskih strojih in po poljski tehnologiji, le osnovna surovina, krompir, bo domača. In tako se tudi v tej odločitvi PIK »Takova« kaže skrb, kako zagotoviti prodajo oziroma odkup tistih ogromnih količin krompirja na širšem območju Gornjega Milanovca, ki po navadi ne najdejo kupca.

VOLNA LAŠKO

KDO JE KAZNOVAN?

PISE JURE KRAŠOVEC

Ko je minuli teden na obisku v tekstilni tovarni v Preboldu predsednik izvirnega sveta ing. Andrej Marinc govoril zbranim delavcem, je med drugim dejal, da je uspeh tega kolektiva takšen zato, ker so subjektivne sile opravile svojo nalogo dobro, ker je bila proizvodnja usmeritev in usmeritev na tržišču dobra, da pa je kolektiv delal pod enakimi pogoji kot vse tekstilne tovarne v Sloveniji.

Ob teh besedah se je zamislil marsikdo, brez dvoma pa tisti tekstilci, ki se z uspehi, kot jih žanjejo v Preboldu, ne morejo pohvaliti. V prvi vrsti delavci »Volne« v Laškem.

Nedvomno so bili slaba programska usmeritev v proizvodnji, nezadostno raziskano tržišče in odgovornejši del subjektivnih sil v tej tovarni krivi, da je do takšnega stanja prišlo. Vrh vsega pa še parcialne poslovne odločitve, ki niso bile dobre. Vendar pa se moramo danes, ko so v delovni skupnosti ostali samo tisti, ki so resnično imeli najmanj upogleda in možnosti razvoja, ali njihov »vrh« dobro ali slabo načrtuje, vprašati, če bi bilo lahko tudi drugače?

Kolektiv »Volne« v Laškem je, kot so ga gnale silnice vzorov, poskušal najti svoje mesto v konjunktur-nem proizvodnem asortimentu, kakršen je bil takrat pred leti. Načrtovalci take asortimentne preusmeritve so gotovo prepričevali kolektiv, da bo tako najboljša. Ali je bil takrat kdo, ki bi opozoril, da mala tovarna ne more samostojno in konkurenčno nastopati na tržišču, kjer se pojavljajo veliki proizvajalci. Je bil tedaj kdo, ki bi bil takšen program dal pod kritično lupo?

In vendar imamo institucije, ki so sposobne in so tudi bile sposobne analizirati program tovarnice, kakršna je laška Volna. Institucije, kot je gospodarska zbornica in drugi forumi z obilico strokovnih sodelavcev in raziskovalnih ekip, bi bile tudi pred petimi in več leti lahko modro svetovale kolektivu, mu ponudile tudi drugačno varianto, kot je bil tista, ki se je pozneje izkazala kot zavožena.

Ob teh mislih bo kdo poročal, če pozabljam, da je kolektiv tisti, ki se odloča in da bi bilo vmešavanje od zgoraj v nasprotju s samoupravljanjem. Nasvet, predlog, pa od koderkoli pride, še ni vmešavanje, kot v kolektivu ni bilo odločanja, če je bil v razpravi samo eden, pa zato gotovo tudi enostranski predlog. Danes so v Volni ostali predvsem tisti, ki niso v strokovnem smislu sodelovali v programski usmeritvi tovarne in iz tega izhajajočih investicijskih naložb. Danes v Volni pričakujejo dokončno in uspešno odločitev, ki bo morala biti sprejeta predvsem zgoraj, na republiški ravni. Tudi tokrat nima kolektiv izbire, kajti v razmerah, ki ga tlačijo, je vsaka rešitev dobra.

Bilo bi prav, če bi bila rešitev tokrat zares dobra, trajna, kajti na tihem si bo treba priznati, da zdaj popravljamo zamujeno priložnost, ki bi pred leti morala preprečiti tak razvoj v Volni kot je bil.

JURE KRAŠOVEC

SEJEM OBRTI:
272
PRIJAVLJENIH

Priprave na deseti jubilejni sejem obrti prihajajo v tisto fazo, ko je že na vidiku končni obris prireditve. Velikostna bo, ni kaj reči. Lepa in v čast svojemu desetemu jubileju.

Formator se zavzema, da bi povsem uspela, tem bolj, ker kaže, da se s tem sejmom tudi poslavlja kot njegov organizator.

Četudi prijave še niso povsem zaključene, je na spisku že zdaj 272 razstavljalcev, prodajalcev in drugih. Med njimi je 98 obrtnikov, razstavljalcev in prodajalcev vseh strok, zatem 35 obrtnih družbe, njih organizacij, 24 industrijskih podjetij, štiri obrtno nabavno-prodajne zadruge s 55 razstavljalci, dve pogodbeni organizaciji združenega dela, velenjsko združenje zasebnih obrtnikov, ki bo povezovalo šestnajst mojstrov itd. Pomemben bo delež trgovcev. Ne toliko zaradi prodaje blaga po znižanih cenah, marveč tudi zaradi poti, ki si jo je izbrala velenjska ERA, ki bo predstavila proizvodno sodelovanje z okoli štiri-desetimi obrtniki in ki bo organizirala tudi posvetovanje o kooperaciji trgovine z obrtjo.

Prijavljena je tudi turistična razstava, ki bo zajela celotno severovzhodno območje Slovenije. Upajmo, da celjsko turistično območje na tej prireditvi ne bo manjkalo.

Posebno pozornost zasluži umetna in domača obrt, in še in še.

»Celjski sejem obrti bo v bistvu jugoslovanska prireditve, saj bodo na njem sodelovali razstavljalci in prodajalci iz vse države, razen iz Bosne in Hercegovine, odkoder zaenkrat še ni prijav.

Hkrati s tem pa tečejo tudi priprave za druge prireditve, ki bodo spremljale jubilejni sejem obrti. Tudi teh ne bo manjkalo.

MB

COMET ZREČE

DOHODEK PO DELU

ZATAKNILO SE JE PRI SKUPNIH SLUŽBAH

Že pred sprejetjem zakona o združenem delu so imeli v zreškem Cometu dokaj dobro urejene dohodkovne odnose, saj so kot merilo za delitev dohodka uvedli tudi osebno oceno. Ta se je nanašala predvsem na režijske delavce z normami, za tiste delavce, ki so delali na akord, pa so uvedli stimulacijo. Pri taki obliki delitve osebnih dohodkov so sprejeli še dogovor, da normativov ne bodo poviševali, ampak z dodatnim stimuliranjem presežkov normativa spodbujali delavce k boljšemu delu. Rezultati so bili kaj kmalu vidni: delavci so norme presegali tudi za več kot 40 %!

Pri nagrajevanju po delu se je najbolj zataknilo pri delavcih v skupnih službah. Zanje v Cometu niso imeli izdelanih podrobnih meril za delitev dohodka po opravljenem delu, vendar so poskušali ocenjevati njihov odnos do dela, odnos do ljudi, izkoristek delovnega časa in seveda delo samo. Tako so ocenjene delavce razvrščali v štiri skupine: v prvi so bili tisti z oce-

no »nezadovoljivo«. Ti delavci so dobili »golo plačo«, ki jo je narekovala analitična ocena delovnega mesta. Druga ocena je bila »zadovoljivo«. Delavci s to oceno so poleg osnovnega osebnega dohodka dobili še 60 % presežka nad planom, ki ga je podjetje ustvarilo v tekočem mesecu. Delavci z oceno »dobro« so poleg plače po analitični oceni delovnih mest prejeli še 100 % presežka nad planom, delavci z oceno »anadpovprečno« pa so imeli v naslednjih treh mesecih za 5 % boljši osebni dohodek, kot ga je predpisovala analitična ocena delovnih mest.

V Cometu so delavce skupnih služb ocenjevali vsake tri mesece. V komisiji je bil poleg neposredno nadrejenih tudi delavec z oceno »dobro«, ki ga je imenoval sindikat, pa predsednik sindikata, sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov in vodja oddelka. Po nekajkratnem snidenju pa je komisija vendarle ugotovila, da tako postavljeno osebno ocenjevanje

delavcev ne rojeva najboljših sadov. Ugotavljali so namreč, da je takšno ocenjevanje še najbolj stimulativno za trgovske potnike, velikokrat nestimulativno pa za ostale delavce skupnih služb. Pri njih vse prebogost ocenjevali disciplino, zanemarjali pa vse ostale sestavine nagrajevanja. Zaradi tega so takšno obliko ocenjevanja delavcev skupnih služb letos spomladi opustili in zahtevali od komisije za uresničevanje zakona o združenem delu, naj izdela popolnejša in pravičnejša, merila za nagrajevanje teh delavcev.

Sicer pa bodo v Cometu do konca novembra izdelali popolnejša merila tudi za nagrajevanje vseh ostalih delavcev. Po zakonu o združenem delu namreč ni mogoče, da bi delavci kar za 40 % presegli postavljeno normo. To je samo eden od primerov, ki jih bodo morali v Cometu spremeniti, obenem pa pri vseh delavcih še dograditi popolnejši sistem nagrajevanja po opravljenem delu.

DAMJANA STAMEJCIC

50 LET TOVARNE NOGAVIC

ELEGANTNA LASTOVKA

TOVARNA NOGAVIC POLZELA — NAJVEČ NOGAVIC

V polzelski tovarni nogavic so v ponedeljek pripravili tiskovno konferenco, na kateri so novinarje seznanili o 50-letnici te delovne organizacije, o njenem razvoju ter o tovarni danos.

Ena najbolj pomembnih prelomnic v zgodovini tovarne je bila leta 1962, ko so pričeli s sodelovanjem z inozemsko tovarno Porex. Slo je za pogodbeno sodelovanje, ko so uvozili opremo v vrednosti 750.000 ameriških dolarjev, za odplačilo pa so na tržišču Zahodne Evrope in Amerike izvozili več kot 30 milijonov parov nogavic. Leta 1968 so za domači trg naredili že več kot 16 milijonov parov nogavic, letos pa bo 1050 članski delovni ko-

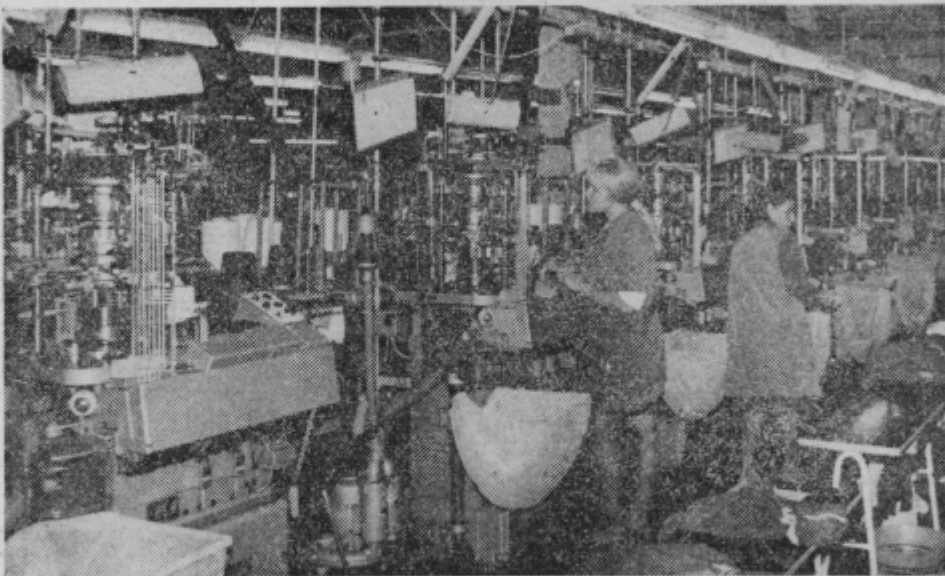
lektiv dosegel številko 26 milijonov, s čimer se uvršča na prvo mesto po proizvodnji ženskih in moških nogavic v Jugoslaviji. Do leta 1980 naj bi na Polzeli proizvedli 40 milijonov parov nogavic v skupni vrednosti 620 milijonov dinarjev. Več pozornosti bodo v naslednjih letih namenili izdelkom iz bombaža in volne. Predvsem zaradi tega, ker nekateri ne prenesajo nogavic iz sintetičnih vlaken.

Družbeni proizvod na zaposlenega je bil lani na republiškem povprečju, med tem ko so bili osebni dohodki zaposlenih za 15 odstotkov nižji. Ker v naslednjih letih predvidevajo hitrejšo rast družbenega proizvoda kot jo načrtujejo v Sloveniji, se bo-

do temu ustrezno povečali tudi osebni dohodki.

V nadaljevanju tiskovne konference so predstavniki Tovarne nogavic Polzela, njenih družbenopolitičnih organizacij, tozovor ter krajevne skupnosti odgovarjali na vprašanja o samoupravnih organiziranosti te organizacije združenega dela ter o sodelovanju s krajevno skupnostjo. Med drugim so povedali, da bo v bodoče treba napraviti nekaj analiz o stanju na področju samoupravljanja ter delegatskih razmerij. Še naprej se bodo trudili, da bo sodelovanje s krajevno skupnostjo tako dobro kot je bilo do sedaj. Navsezadnje ne smemo pozabiti, da je v tovarni nogavic zaposlenih več kot šeststo prebivalcev Polzele.

Prireditve v počastitev 50-letnice tega delovnega kolektiva so se že pričele. V soboto so na primer pripravili avto rally, v ponedeljek bil šahovski turnir, na katerem je sodeloval tudi vele mojster Bruno Parma, pravili so kegljaški turnir, na katerem so nastopile ekipe iz vse Slovenije, 15. septembra pa pripravljajo še nogometno tekmo s prvo ekipo ljubljanske Olimpije. Prireditve bo seveda še cela vrsta, na njih pa bodo med drugim sodelovali igralci Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja ter operni pevec Ladko Korosec. Osrednja slovesnost, ki bo še bolj svečana, že zaradi izrednih gospodarskih rezultatov, ki so jih na Polzeli dosegli v letošnjem prvem polletju, bo 10. septembra, na njej pa bo govoril tudi član predsedstva SRS Tone Bolš. JANEZ VEDENIK

Leta 1980 bodo na Polzeli naredili že 40 milijonov parov nogavic. Sicer pa so že sedaj največji proizvajalec v Jugoslaviji. Foto: Tone Tavčar

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

10. JUBILEJNI SEJEM OBRTI

od 23. septembra do 2. oktobra
v hali GOLOVEC v Celju

GOLTE ŠE VEDNO

BREZ DIREKTORJA

FRANCU SIVCU JE ŽAL, DA ŠE NI NA TEM MESTU

Spomladi letos so samoupravni organi celjskega Izletnika v skladu z javnim razpisom imenovali za direktorja TOZD Golte Franca Sivca. Ker je bil novi direktor rekreacijsko turističnega centra na tedanjem delovnem mestu vezan na odpovedni rok, ni takoj zavzel novega položaja. Zdaj pa se bliža čas, ko bi naj prišel za krmilo na Goltin in popeljal to dokaj gibajočo se barko v varnejše vode.

»Poglejte, ne glede na stanje, ki v poslovnem pogledu ni rožnato, ne glede na dejstvo, da so Golte izgubile na ugledu in ob ugotovitvi, da me z dosedanjega dela nihče ne preganja, da sem v miselnosti enoti celjskega Topra dosegel izreden uspeh, saj sem kolektiv iz izgube popeljal v pozitiven položaj, sem se odločil, da pojdem na Golte. Torej, v enoto, ki se bori za svoj obstanek, ki iz leta v leto izkazuje poslovno izgubo, ki tudi sicer kadrovsko ni urejena in podobno. Na videz nesmiselna odločitev. Toda zame to ni bilo tako. Odločil sem se zavestno, ker sem Gornjesavinčan, ker imam v Mozirju družino in ker bi rad, da bi Golte ne švitarile v naprej. Odločil sem se dokazati, da se lahko tudi to območje pod Medvedjakom uveljavi, da bodo ljudje, ki prihajajo v ta svet,

spoznali, da je tu kolektiv, ki se zaveda svoje odgovornosti.

In tako sem, čeprav novega mesta še nisem zasedel, večkrat prišel na Golte, se pogovarjal s kolektivom, iskal vzroke za slabo poslovanje... se skratka skušal živeti v nov položaj in ga tudi spoznati. V tem času sem začel tudi s prvimi pripravi za ustrezno zasedbo odgovornih delovnih mest, predvsem za gostinski in tehnični del. Spoznal sem, da bom le ob pomoči strokovnjakov za ti področji, ki se prav tako zavedata položaja in odgovornosti, zmogel novo vlogo. Takšna kadrovska rešitev je bila že na vidiku. To se je torej dobro razvijalo.

Zal pa v tem času, torej od spomladi pa vse doslej, ni bilo rešeno tisto vprašanje, ki bi mi zagotavljalo, da bi lahko nemoteno prišel z delom, da bi imel tako imenovano zagonska sredstva, da bi skratka lahko odpeljal Golte novim časom naproti. In ne samo to, da bi lahko rešil prva materialna vprašanja in zagotovil kolektiv, da bo ob vestnem delu tudi primerno, spodbudno nagrajen. Vse ostalo bi bila moja naloga.

Ker to osnovno vprašanje še doslej ni rešeno, sem začel premišljevali, tudi okle-

vati, čeprav mi je težko, kajti jaz lahko grem na Golte že jutri, čez teden dni... Takoj, ko bi dobil to jamstvo, ki sem ga omenil. Rad bi odšel na Golte, ker sem se tako odločil. Rad, poudarjam, ker so mi blizu, pri srou, ker želim dokazati, da lahko tudi Golte drugače živijo.

Toda, mar naj ob vsem tem postavim svoj socialni položaj na kocko? Tudi zaradi družine si tega ne morem, ne smem privoščiti.

Franco Sivec, navzlic imenovanju, še ni zasedel novega delovnega mesta. Lahko rečemo, da je to samo škoda. Kajti Golte bi z njim dobile človeka, ki se zaveda položaja in ki ima v sebi toliko moči, toliko pripravljenosti, zavzetosti, da bi pripeljal enoto v ugodnejši položaj. Seveda ob ustreznih kadrovskih in začetnih materialnih pogojih. Teh slednjih pa zaenkrat ni. Golte so tudi letošnje prvo polletje končale z izgubo. Ta je 1.138.000 dinarjev. Razen tega vse prepočas teče akcija za uveljavitev novega sporazuma, ki bi naj dokazal, da so Golte namenjene delovnemu človeku, občanu in da prav ta človek išče ta svet, da bi se v njem spočil, razvedril, okreplil. Vrh tega je še vedno odprto sistemsko vprašanje glede slovanja želenic in vlečnic pri nas sploh. Rešitev tega problema, ne samo na Goltih, marveč tudi v večini drugih takšnih centrov, ni v njihovem zaprtju, marveč v oživitvi in nudenju primerne družbene pomoči. Problemi se torej prepletajo, vsi se jih zavedamo, ukrepov pa ni, saj takšnih ne, ki bi prinesli rešitev. Škoda, resnična škoda!

M. BOŽIČ

PROMENADNI KONCERTI

V organizaciji domačega Turističnega društva bodo v tem mesecu v Celju trije promenadni koncerti. Vsa kolkrat ob petkih z začetkom ob 17.30 pred veleblagovnico Tkanine.

Gre torej za korak k požitviti mesta, zlasti starega jedra, gre pa tudi za uvod v številne prireditve, predvsem sejemske, ki se bodo zvrstile od konca septembra pa tja do zaključka oktobra.

Prvi koncert bo že jutri, v petek, 2. t.m. Igral bo pihalni orkester železničarskega prosvetnega društva »France Prešeren« iz Celja. Na drugem, ki bo 9. septembra, bo igrala rudarska godba iz Velenja, za tretji koncert, 17. septembra, pa tečejo razgovori s pihalnim orkestrom štorske železarne.

GOBARJI, NA PLAN

Celjska gobarska družina je tudi za čas do konca leta pripravila bogat delovni načrt. Do zaključka leta bo še šest rednih seminarov večerov, ki so vselej v prostorih Društva upokojencev na Muzejskem trgu z začetkom ob 19. uri. Naslednji bodo: 5. in 19. septembra, 3. in 17. oktobra, 7. novembra in 5. decembra.

Člani Gobarjske družine bodo sodelovali s svojo razstavo gob na bližnjem sejmu obrti. Njihova razstava bo od 23. do 27. septembra in se bo tako, povsem razumljivo, končala prej, kot bodo zaprli vrata desetemu sejmu obrti. Mimo tega bodo sodelovali na osrednji slovenski gobarski razstavi od 16. do 19. septembra na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Določena sta tudi dva datuma za skupne ekskurzije. Prvi strokovni izlet bo že 3. septembra in sicer v gozdove na območju Slivnice pri Sentjurju, drugi pa bo 15. oktobra na območje Šmartnega ob Paki.

LAŠKO

„ZLATOROGOV POKAL“

LD LAŠKO ORGANIZIRA V SEPTEMBRU TEKMOVANJE

Simbol lovskega društva je gamsova glava in zlatorogova na etiketi laškega piva je vzpodbudila lovce laške družine, da so lani preimenovali tradicionalna tekmovanja, ki so bila od leta 1964 dalje v času prireditve Pivo ovetje. Po dvanajstih letih uspešnih tekmovanj lovcev za prehodni pokal tekmovanja so le-te preimenovali v Zlatorogov pokal. To lovske strelske tekmovanje ima večkratno pomen — razvoj strelskih sposobnosti za lov in krepitev ljudske obrambe in družbene samozasčite, katere del se odvijata tudi v lovske družinah. S tem tekmovanjem bodo tudi počastili leto jubilejev to-

variša Tita, obletnice organizacije Zveze komunistov Slovenije in Jugoslavije in hkrati obletnico Laškega, ki slavi 750 let trdnih in 50 let mestnih pravic.

V pripravo in izvedbo tekmovanja je vključenih veliko članov družine, ki prizadevno ustvarjajo pogoje za odlični odstrel in vzdušje na tekmovanju. Streljanje na glinaste golobe in na tarčo mirujočega srnjaka je dokaj zahtevno. Pokrovitelji letošnjega tekmovanja so organizacije združenega dela v občini. Stroški tekmovanja bodo znašali 25 tisoč dinarjev brez prostovoljnih delovnih ur ob pripravljanju tekmovanja.

Med 40 člani Lovske družine, je veliko starejših. Od ustanovitve družine leta 1946 je še pet članov, ki so bili nosilci razvoja lovstva v Laškem. Med njimi je najstarejši Janez Ferlež iz Laškega, ki je lani dopolnil 80 let. Družina si prizadeva, da bi privabila v svoje vrste več mlajših članov, kajti vzgoja in naloge lovca kot družine so velike, dolgoročne in predvsem humane. Na tekmovanjih, srečanjih in lovske pogonih se razvija zdrav duh v zdravem telesu, zato se bodo Zlatorogovega počala v Laškem udeležili 18. septembra številne ekipe.

FANIKA LAPORNIK

MOZIRJE

PONOSNI NA DELO

RIBNIK, LEP RIBIŠKI DOM IN ŠE MARSIKAJ

Lepi so rezultati dela članov ribiške družine v Mozirju. Ne samo ribiški dom, ki ga je v soboto popoldne odprl član predsedstva SRS, Tone Bole, ne samo ribnik, pri katerem sta združila delo in sredstva ribiške družine in Nivo iz Celja, marveč še kaj. Gre tudi za vzgojo ribjega zaroda, za nekaj milijonov mladice, ki so jih vložili v reko zato, da bi jo obogatili za skrb, da bi Savinja ostala čista, za vzgojo ribičev itd.

Novo obdobje za ribištvo v Gornji Savinjski dolini oziroma na območju mozirske družine se je začelo po 1955. letu, ko je bila mozirska družina po reorganizaciji celjske tudi ustanovljena. Sprejeli so žalostno zapuščino. Zato so omejevali lov, da bi obogatili vode, kajti ribe, da jo vedeti tudi drugim, ali je voda, v kateri plavajo, zdrava ali ne. Zal, so ostali v prizadevanjih za njeno čistočo večkrat bridko razočarani, saj je pet večjih onesnažitev vode v zadnjih štirih letih prineslo kar za okoli 200 milijonov starih dinarjev škoda. Toda, kako dolgo bo še tako in kdaj bodo na vrsti korenita ukrepanja proti onesnaževalcem pa naj pridejo od koderkoli!

Nekdanja mozirska gmajna je spremenila svojo podobo.

Na njenem začetku, na vodu v Savinjski gaj, slovenski park, je zrasel ob prizadevanju mozirskih ribičev in celjskega Nivoja lep ribnik. Ob njem pa ribiški dom, ki bo vnesel v življenje družine novih spodbud. Odprto bo za vse. Samo dom je vreden okoli 54. ribnik pa približno 15 milijonov starih dinarjev. Pri njegovi gradnji so se mnogi več kot uveljavili. Starešina Franc Pogelšek s svojim štabom ni bil osamljen v teh prizadevanjih. Ob strani so stali tudi mnogi drugi, veliko tudi mladih, kot Jože Boršnar, Franc Hren, Jože Ivanuš... Sicer pa je

spisek tistih, ki so na slavnosti prejeli priznanja družine in Ribiške zveze Slovenije daljši in zajema še zlasti inž. Borisa Skalina, pa Lada Steblovnika, direktorja Intesa iz Maribora, ki so mu hkrati čestitali za njegovo šestdesetletnico in druge.

Na nekdanji mozirski gmajni, ob smetišču in lužah, ki so se pozimi spremenila v naravna drsališča in nudila razvedrilo tudi hokejistom in drsalcem, stojita zdaj dva lepa objekta, v nadaljevanju pa Savinjski gaj. Velika pridobitev, ponos Mozirja in Gornje Savinjske doline.

M. BOŽIČ

V ZDRAVILIŠČIH

VEČ DOMAČIH

POVSOD MANJ TUJIH GOSTOV

Tako imenovana glavna turistična sezona je z zadnjim avgustom zaključena. Iz zdravilišč na širšem celjskem območju, ki nosijo glavno breme celotnega turističnega prometa, pa prihajajo zadovoljiva poročila. Čeprav so

bili ponekod na začetku leta zadržani, so zdaj, ko zbirajo podatke tudi za avgust, boljše volje.

Kot mnogokje, je bil tudi pri nas domači gost tisti, ki je povisoval vse odstotke, tako v številu obiskovalcev kot tudi v številu nočnin. Tujcev je bilo na splošno manj.

V Rogaški Slatini, našem največjem zdravilišču, so ob koncu avgusta zabeležili za 4 odst. več nočitev kot v istem obdobju lani. Nočitev domačih gostov je bilo več za 8 odst., tujih pa manj za 1. odst. Letošnji plan nočitev — 288.000 — bodo prav gotovo dosegli in presegli.

Podobne podatke beležijo v zdravilišču v Laškem, kjer so imeli doslej okoli 65.000 nočitev. Do konca leta jih predvidevajo 100.000, kar je za 20 odst. več kot lani! In še nekaj — v tem mesecu napovedujejo otvoritev nove restavracije in kuhinje. Vsekakor pomembna pridobitev, ki se je veselijo vsi, zlasti še pacienti.

V zdravilišču na Dobrni so imeli okoli 65.000 nočitev, kar pa je manj kot lani. Pa ne zato, da ni zanimanja, da ni gostov. Nasprotno. Celo odklanjajo jih. Se je pa počakalo tisto, kar so pričakovali — neprimerno urejenih sob, brez sanitarij in tistih z več posteljami, ne morejo več prodati. Zato je gradnja novega hotela, ki pa je zdaj res na obzoru, edina rešitev iz tega položaja in jamstvo za skok, ne korak, naprej.

V Rimske Toplice se gibljejo nekaj nad lanskimi povprečji. Sicer pa tudi tu — manj tujih gostov.

V Atomskih Toplicah so imeli nekaj več kot 25.000 nočitev. Toľiko so jih imeli tudi lani. Za letošnji dan republike pa napovedujejo otvoritev novega hotela.

Izletnik CELJE

VAS VABI NA IZLETE:

BOSNA in DALMACIJA, Kozara—Jajce—Sarajevo—Mostar—Split, od 2.—4. 9. 1977

MUNCHEN, »tradicionalna prireditve OKTOBERFEST« in izlet v GARMISCH PARTENKIRCHEN — z žičnico na ZUGSPITZE, od 16. do 19. 9. 1977

RIM in ASSISI, potovanje z avtobusom, od 19. do 23. 9. 1977

PRAGA, tridnevni izlet z avtobusom, od 23. do 25. 9. 1977

ELBA, otok v Tirenskem morju in videli boste tudi Genova, Pisto in Sieno, avtobusni izlet od 14. do 18. 10. 1977

JESENSKI GRAŠKI SEJEM v času od 1. do 9. 10. 1977, enodnevni izlet, že sprejemamo prijave

DUNAJ — »Mednarodno tekmovanje frizerjev« od 9. do 10. 10. 1977

In AIR TOURS potovanja: TUNIS, odhodi vsak teden, posebni popusti v septembru

RODOS, odhodi vsak teden, posebni popusti v septembru

Zahtevajte informacije v IZLETNIKOVIH poslovalnicah.

Izkoristite posezonske cene v naših hotelih ob jadranski obali.

air tours
yugoslavia

PREJELI SMO

„KAMENŠKA MAFIJA“

PRIREDITELJ NI IZPOLNIL ZAHTEV ZA PRIREDITEV

V zvezi s člankom »KAMENŠKA MAFIJA«, objavljenem v »Večeru« 27. julija 1977 na 3. strani in člankom »ODPRTO PISMO: HULIGANI IZ KAMENČ, KDO JIM BO STOPILO NA PRSTE?«, objavljenem v »Novem tedniku« 14. julija na 11. strani, ki obravnavata kršitve javnega reda in miru, združevanje kršiteljev z namenom ogrožanja in razbijanja prireditelj ter organiziranja pretepev in neučinkovitosti odgovornih organov za preprečevanje teh dejanj, daje tukajšnja Uprava javne varnosti naslednje pojasnilo:

Iz podatkov, ki so razvidni v letnem poročilu UJV Celje in Postaje milice Zalec za leto 1976, s primerjavo za nekaj let nazaj in tudi iz podatkov za prvo polletje letošnjega leta, je razbrati, da javni red in mir na območju občine Zalec ni ogrožen. Takšno oceno, dano v letnih poročilih, je sprejela tudi skupščina občine Zalec, ki je letni poročili obravnavala. Na temelju podatkov za posamezno krajevno skupnost je prav tako moč zanesljivo sklepati, da javni red in mir ni ogrožen oziroma, da je v normalnih mejah. Milica je obravnavala naslednje število prekrškov v epodaj navedenih krajevnih skupnostih:

Krajevna skupnost:	1974	1975	1976
— Gomilsko	9	13	3
— Trnava	10	10	10
— Tabor	19	14	6
— Vransko	56	70	50

Organi za notranje zadeve, konkretno milica v Zalcu in Vransko, je doslej vedno učinkovito ukrepala, kadar je bil kršen javni red in mir, če je za kršitev zvedela sama ali ji je bila prijavljena. O združbi, ki naj bi naklepno razbijala prireditve in si celo nadela ime »Kamenška mafija«, pa nam ni nič znanega, niti tega do objave članka milici nihče ni omenjal.

O pretepu 26. junija letos na prireditvi na Gomilskem pa tole:

Okrog polnoči je res prišlo do pretepa med domačinom in skupino šestih fantov (dva iz Kamenč, dva iz Rakovelj, eden iz Vranskega in eden iz Preserij). Po obvestilu o pretepu je milica takoj ukrepala in zoper kršitelje podala predlog za uvedbo postopka o prekršku. Le eden iz te skupine je bil tokrat obravnavan drugič za prekršek, vsi ostali pa prvič.

Sodimo, da tudi do tega pretepa ne bi prišlo, če bi prireditelj izpolnil zahteve, ki mu jih je postavil občinski organ za notranje zadeve v obvestilu o sprejemu priglasitve prireditve. Poudariti namreč moramo, da je po zakonu o javnih shodih in javnih prireditvah (člen 19. in 20.) prireditelj odgovoren za nemoten potek prireditve, torej za red in mir, zato mora določiti vodjo prireditelj in potrebno število rediteljev. Če pa oceni, da bo prišlo do večje kršitve javnega reda in

miru, mora še pred prireditvijo obvestiti postajo milice, da le-ta zagotovi pomoč pri vzdrževanju javnega reda in miru. Tega prireditelj na Gomilskem ni storil. Znano je, da je raznih veselici oziroma prireditelj zlasti poleti toliko, da ni mogoče za vsako že vnaprej določiti po nekaj miličnikov, ki naj bi ves čas »čakali«, če se bo kaj zgodilo. Komandir oddelka milice Vransko je kljub temu na lastno pobudo naročil patrulji, da je v času službe večkrat obiskala prireditve na Gomilskem.

Po objavi člankov smo storili vrsto ukrepov zlasti v varnostnem okolju, da bi odpravili »Kamenško mafijo«, pa nam to niti s pomočjo soavtorjev člankov ni uspelo, ker je ni. Z dobrim delovno posebej v smislu sodelovanja vseh dejavnikov in milice na terenu »mafije« tudi ne bo in tudi tradicionalnih veselilnih pretepev bo vedno manj.

UPRAVA JAVNE VARNOSTI
V CELJU

KOZERIJ

LOPATE PA NE!

V minulih tednih je padalo in padalo, da so potočki tekli po cestah in jih temeljito razrili, odnesli z njih pesek, zamašili kanale, drli naprej kot hvalournik in povzročili pravo razbijanje.

Občanom se med temi nalihi ni dremalo, čeravno pravi, da dež povzroča spanec. Kajti če bi bili občani dremali, bi se jim sanjalo, kako so naši predniki znali ob dežju vzeti v roke motike, se ogrniti s kakšno vrečo in skrbno prečistiti kanale, žlebove in podobne odtoke.

Ni pa se sanjalo predsedniku krajevnih skupnosti Marijagradec pri Laškem. V novem zaselku Lahomšek so dvignili posamezniki hrup, da je hla kaj. Predsednik krajevnih skupnosti je pripeljal na cesto, ki je v bistvu privatna pot za tri, štiri hiše, kamion peska. Prvo kar se mu je zgodilo, je bilo, da sta ga dva mlečnozobca na mopedih nahrulila, kdaj bo krajevna skupnost uredila to cesto kot se spodobi. Predsednik je začel nekaj govoriti o lopatah, toda bila sta preveč kurje pameti, da bi razumela za kaj gre.

In kaj je predsednik videl na tem odcepu s ceste na Lahomšek?

To, da je bil tam še klop peska, ki ga je pred deževjem pripeljal tja, da so bili vsi kanali zamašeni.

Bi kdo mislil, da so tisti, ki so tako vztrajno zahtevali pesek, bili na cesti in nestrpno pričakovali kamion? Kje pa.

OB ZAKONU O SAMOUPRAVNIH SODIŠČIH

Piše: Ludvik Vidmar

Skupščina SR Slovenije je dne 20. aprila 1977 sprejela Zakon o samoupravnih sodiščih, Zakon o rednih sodiščih in dne 28. 4. 1977 Zakon o javnem tožilstvu. Sprejeti so bili tudi zvezni in republiški zakoni s področja pravosodja, predvsem rednega sodstva, kot tudi kazenski in procesni predpisi. To prehodno obdobje bo trajalo eno leto in pol, medtem ko Zakon o samoupravnih sodiščih začne veljati 15. 5. 1977, nekatere določbe posebej o poravnalnih svetih morajo biti usklajene do 30. junija 1978 oz. v dveh letih po uveljavitvi zakona pa druga določila. GLAVNA DOLOČILA ZAKONA

Zakon v svojem splošnem delu določa vlogo samoupravnih sodišč v družbi in pristojnosti njihovega delovanja. Izrecno poudarja neodvisnost, ima tudi posebna določila o jezikih narodov in narodnosti. Določa principe ustanovitve in dolžnosti ustanovitelja. Z ustanovitvenim aktom nalaga ustanovitelju dolžnost o posameznih področjih, ki jih mora upoštevati pri ustanavljanju, razen tistega, kar si zakon izrecno pridržuje. Za posamezna področja samouprave in družbenih odnosov predvideva tako splošna kot posebna sodišča združenega dela, ki so sicer sedaj že ustanovljena oz. so v fazi ustanavljanja. Kot ostale oblike pa predvideva notranje arbitraže, stalne arbitraže, priložnostne arbitraže, razsodišča, poravnalne svete pa tudi druge oblike samoupravnih sodišč, ki bi

jih samoupravna praksa ustanovila. Zakon ima še posebna določila o sodnikih, postopku pred sodišči, načinu njihovega dela in odločanju.

POSEBNI POSAMEZNI OBLIK SAMOUPRAVNIH SODIŠČ

Glede na to, da so sodišča združena dela v praksi že zaživela, bi omenili le tiste posebnosti, ki jih v posebnem delu zakon posebej dopušča in daje možnost ustanavljanja, predvsem s stališča zanimivosti in aktualnosti:

1. Notranja arbitraža je oblika samoupravnega sodišča, ki se ustanovi za reševanje sporov o tistih pravicah in dolžnostih, izvirajočih iz samoupravnih odnosov, ki nastajajo v okviru organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti, ali pa med njimi.

2. Stalne arbitraže so samoupravna sodišča za poravnavanje in odločanje o sporih, ki izhajajo iz medsebojnih pogodbenih odnosov in ki nastanejo med:

- družbenimi pravnimi osebami;
- družbenimi pravnimi osebami ter fizičnimi osebami.

3. Priložnostne arbitraže delujejo na področju tistih odnosov kot bi sicer delovale stalne arbitraže, vendar se ustanovijo za primer rešitve posameznega spora, ki je že nastal, ali vseh bodočih sporov, ki bi utegnili nastati iz določenega pogodbenega razmerja. (se nadaljuje)

Ob robu novega asfaltnega traku so se ob otvoritvi prvih kilometrov ceste Maršala Tita zbrali na križišču v Bistrici ob Sotli brigadirji skupaj z domačini. Prvi avtomobili so zapeljali po novi cesti med zastavami in petjem, ter navdušenimi vzkliki pomembni delovni

zmagi.

POGOVOR Z DARKOM BIZJAKOM

NISMO ŠE ZADOVOLJNI

PREDSEDNIK ŠMARŠKE OBČINE O NALOGAH

Predsednik šmarske občinske skupščine je sicer optimist, vendar ugotavlja, da so bili cilji postavljeni previsoko.

»Kljub razveseljivim rezultatom, ki smo jih dosegli v zadnjih letih pa tudi v zadnjem letu,« je dejal Darko Bizjak, predsednik skupščine občine Šmarje pri Jelšah, »moramo ugotoviti, da smo dosegli manj kot smo nameravali. Precej napredov smo vložili v šolstvo, tako da je to več ali manj urejeno. Opazni premiki so tudi na področju modernizacije in gradnje cest (samo letos so v modernizacijo cest v občini investirali več kot 10 starih milijard dinarjev) pa pri urejanju komunalnih objektov. Dokončujemo vodarški jez, od katerega si veliko obetamo.«

Nekoliko slabše je z rastjo gospodarstva. V srednjeročnem programu razvoja so predvideli zaposlitev za preko 2000 občanov — s tem bi razbremenili tudi kmetijstvo — stopnja rasti zaposlovanja pa je letos le tri odstotke od načrtovanih sedem. Večina novozaposlenih išče kruh v negospodarstvu. Če bo šlo tako naprej, ugotavljajo v občini, ne bodo se tako kmalu dosegli srednje razviti občin v Sloveniji. Polletni gospodarski kazalci sicer dajejo upanje na oživitve gospodarstva, zrastle je tudi produktivnost, enako tudi sredstva za razširjeno reprodukcijo. To bi lahko bil dober start za drugo polletje, meni optimistično razpoloženi predsednik občinske skupščine.

»Moram poudariti, da so domače delovne organizacije v preteklosti mnogo storile, da bi zaposlile čimveč občanov. Pravkar pripravljajo nove projekte za razširitev v mestinskem Bohorju, podobne namene pa ima tudi rogaški KORS. Še vedno skušajo iskati partnerje izven občine, da bi dosegli čimvečjo stopnjo zaposlovanja, vendar moram priznati, da nam nič kaj ne gre od rok. Stimulacija delovnih organizacij, ki bi bile pripravljene odpreti nove dislocirane obrate v naši občini,

Darko Bizjak

je premajhna, velikokrat pa žele reševati s tem svoje lastne probleme. Izjema je seveda Gorenje, ki že pripravlja obrat v Bistrici ob Sotli pa Tovarna stikalnih naprav iz Maribora, katere dislocirani obrat že nekaj časa dobro dela v Šmarju pri Jelšah. Tudi TTG ima dobro zastavljeno politiko zaposlovanja in širitve. Pričakujemo, da bi se tudi obrat Tovarne stikalnih naprav nekoliko razširil v sodelovanju s partnerji izven naše občine.«

Darko Bizjak ni pozabil omeniti prijateljske poteze krškega gospodarstva, ki se je zavzelo, da bo s svojimi sredstvi moderniziralo cesto od Koprivnice do Podsrede in tako pomagalo sosednji občini, posojilo pa naj bi Šmarčani vračali po letu 1980. Brez dvoma se Kršani zavedajo pomembnosti krajinskega spominskega parka Kumrovec-Kozjansko. Omenjena cesta bo ena izmed glavnih povezav parka z Posavjem.

»Ko govorimo o parku, bi rad poudaril, da pomeni park za nas dolgoročno usmeritev razvoja tega območja, ki mora biti prilagojen namenu. Nikakor ne smemo dovoliti parcialnih rešitev, torej rešitev, ki bi lahko pokvarile dobro zamišljen projekt. Omeniti moram še, da konceptu parka je prilagajamo vse novogradnje.«

Še posebej pereč problem v šmarski občini so lokalne ceste. Šmarčani iščejo, tako pravi predsednik skupščine, vse možne oblike rešitev, da bi čimprej posodobili pomembnejše ceste, dogovarja-

jo se s sosednjo občino Senjur in vse izgleda, da bodo razgovori plodni.

Še vedno ostaja nekaj problemov v zvezi s potresom, četudi jih je večina že odpravljena. Odprte ostajajo po dražive, ki jih delno rešujejo s posojili Ljubljanske banke s potrošniškimi krediti. Sredstva že dodeljena potresnim kom, so namreč tu in tam zaradi podražitev, postal preskopa. Po vsej verjetnosti bo treba dodati nekaj sodarnostnih sredstev. V celoti je nereseno vprašanje obnove gospodarskih objektov, poslovnih zgradb in podobnega v družbeni lasti. Tako na primer trgovsko podjetje Jelša za obnovo in novogradnje še ni dobilo piti dinarja nekoliko na boljšem TOZD Kmetijstvo Šmarje.

»V dogovoru z občino Senjur bomo še letos izdelali načrt načrta vračanja posojil in tako preprečili razlikne »špekulacije,« je poudaril predsednik šmarske skupščine.

V občini pa se ne ukvarjajo le s problemi izrazito gospodarskega značaja in s posledicami potresa, gnjavi jih tudi elektrifikacija (oko 500 gospodinjstev še vedno ni elektrike, ponekod pa zelo slaba) in vodopreskrba poseben problem pa predstavljajo kadri. Ta nevednost je zlasti močno izpostavljena v gospodarstvu, četudi okoli 800 mladih ljudi iz občine študira, od teh dvesta na višjih in visokih šolah. Kljub temu nastaja vprašanje, kako tem strokovnjakom po zaključku študija nuditi ustrezne življenjske pogoje, stanovanja in podobno, da bodo pobegnili. Če bi iz srstev zveze stanovanjskih skupnosti SRS uspeli zagotoviti posojila za vsaj 15 novanj letno, bi bilo to peče vprašanje vsaj delno šeno.

Če pogledamo še nekoliko v ustavno preobrazbo v šmarski občini, lahko po besedi Darka Bizjaka ugotovimo, je bilo na tem področju cer precej narejenega, da zaostajajo v praktičnih reševanjih in da bo to nenehna loga vseh, ki skrbijo za hitri razvoj občine.

MILENKO STRAS

SEMINAR ZA UČITELJE COŠ

Republiški Zavod za šolstvo je v izteku poletnih dni organiziral tridnevni tečaj za učitelje celodnevni osnovnih šol in oddelkov podaljšane bivanja, in sicer za organizacijsko enoto Celje in Dravograd.

46 učiteljev se je seznanjalo z najrazličnejšimi tehnikami likovne ustvarjalne dejavnosti za učencev prosti čas. Kajti to je najvažnejša dejavnost otrok v prostem času.

Še do nedavnega se učitelji niso uposabljali za vodenje otrok v prostem času, zato se zdaj tovrstnih seminarjev radi udeležujejo.

Težko je naštet celotno vrsto okrasnih predmetov, ki jih je skupina seminarja v treh dneh naredila pod skrbnim vodstvom Marine Krištofice iz Vzgojno varstvene ustanove Slovenj Gradec. Pri svojem delu so udeleženci seminarja pokazali izredno aktivnost in zanimanje

ter veliko pridobili predvse na področju risarske in karske tehnike, grafike in področju oblikovanja. Zmimo je, da so za svoje delke uporabljali predvse odpadne materiale; razli vrste usnja, lesa, embalaže in podobno. Tako so se delu učili, kako naj bi izdelali šolsko leto vodili in ustvarjali svoje učence v njihovem prostem času.

TEDNIKOVA AKCIJA

CENE - ZAČARAN KROG

JEZA JE PREMALO — POT POD NOGE V RAZLIČNE TRGOVINE

Nemalokrat lahko na cesti ali kje drugje slišimo približno takle pogovor:

Ona: »Zdajle sem kupovala to in to tam in tam, potem sem šla še drugam in poprašala po istem predmetu. Zgrozila sem se, saj je bila razlika v ceni kar precejšnja.«

On: »To sem večkrat opazil tudi sam. Ponekod so razlike res minimalne, drugod pa že skoraj ne razumljivo velike.«

Rekli smo že, da takšnih pogovorov lahko slišimo več in večkrat. Ljudje smo pač ljudje in se ne poglobljamo v to, zakaj do razlik prihaja, ampak registriramo samo to, da razlika je. Ko smo se v redakciji odločili za akcijo »Cene — začaran krog« smo se kar naenkrat znašli na slepem tiru. Vse skupaj je zelo »zvozlano« in pošteno je treba paziti, da komu ne povzročiš krivice. Recimo: hoteli smo primerjati nekaj artiklov, ki jih recimo imajo vsaj v treh celjskih trgovinah. Ti artikli pa morajo biti od istega proizvajalca, isti tip, itd., itd. Vse to pa ti še ne zadošča, saj je izredno težko najti tri trgovine, kjer bi imeli takšne artikle, ki bi vsem enotnim normam za našo akcijo odgovarjali. Različnih tipov in od različnih proizvajalcev se seveda ne gre primerjati, kljub temu da ljudje radi velikokrat kar pavšalno rečemo nekako takole:

»Pralni stroj tam in tam stane toliko, tam pa toliko.« Ne pogleda pa, da gre za pralna stroja različnih tovarn, kar seveda vpliva na razliko v končni ceni.

Poglejmo dva, tri primerje, ki nam jih je po napornih tekih po različnih trgovinah uspelo odkriti:

Enofazen motor EK SK 112 M 4 (izdelek Elektrokovine) z vtičnico in vtičnim stane v Tehnomercatorjevi poslovalnici Elektro (zraven Mignona) 3566,10 din, popolnoma enak motor pa lahko kupite v Agrotehnikah za 3327,88 din ali torej za 238,22 din ceneje. Vzroke, zakaj takšna razlika, bomo poskušali raztolmačiti kasneje.

Gumi kabel 4x2,5 stane v »Ta« v Gubčevi ulici (oddelek tehnike) 12,91 din, v Elektrotehni v Stanebovi ulici pa 13,77 din, seveda posod en meter.

Zanimiv je primer plašev za avto. Kot primer smo vzeli »SAVA 165 SR 13«. Ti plašči oz. eden stane v »Ta« v Gubčevi ulici 709,94 din, v Agrotehnikah 760,53 din in v prodajalni avtomateriala Slovenijaavto v Miklošičevi 5 samo 498,17 din! Zdaj pa računajmo: pet plašev bi v Agrotehnikah stalo 3802,65 din, v Slovenijaavtu pa le 2490,85 din! Razlika je kar 1311,80 din ali več kot dva plašča!

Ko smo ta primer povedali prodajalki v Slovenijaavtu, skoraj ni mogla verjeti. Poprašala nas je, če imamo točne podatke za isti artikel in smo ji to zagotovili. Ne vemo,

Stane Gaberšek, načelnik občinskega inšpektorata: »Materija cen je pri nas zelo zahtevna in zakomplicirana, kar je občanu težko razumeti in celo ljudje, ki se ukvarjamo s tem, moramo vložiti dosti naporov, da to razvozlamo!«

zakaj je do razlike prišlo, pomembno je, da razlika je. In to vsaj pri tem artiklu občutna!

Jože Rehar iz Zalca velikokrat kupuje tehnični material za avtomobile in različne stroje in je ob tem povedal:

»Nikoli ne smeš kupiti kar v prvi trgovini, ker so razlike v cenah za enake artikle velike. Lahko pa rečem, da so v poprečju najcenejši v Agrotehnikah in še dobro izbiro imajo. Žal tudi sam ne razumem, kako je možna takšna razlika za isti artikel, ki je ne nazadnje prispel v Celje iz istega mesta — Kranja.«

»ako smo »telovadili« z raziskovanjem o različnih cenah, nakar smo obupali in se ustavili na občinskem inšpektoratu, kjer sta nam dala podrobnejše informacije STANE GABERŠEK, načelnik občinskega inšpektorata in LEOPOLD JEVŠENAK, inšpektor.

TRETJINA PRITOŽB JE UPRAVIČENIH

Stane Gaberšek: »Praviloma večjih razlik v ce-

nah ne bi smelo biti. Če pa so, na to vplivajo različni objektivni faktorji kot različne dobave, različni pribitki, število posrednikov itd.«

Leopold Jevšenak: »Gorenje je izjema (seveda so tudi nekateri drugi, vendar tega vzemimo, ker je z našega območja), ker ima tako imenovani rabatni sistem. Oni diktirajo, kakšna bo končna cena. Tako recimo njihov pralni stroj stane enako v Celju in v Skopju.«

Stane Gaberšek: »Kontrola cen je zelo težka, saj se iz dneva v dan spreminjajo. Samo pogledjte: v Uradnem listu št. 34 je bilo zabeleženih sedem sporazumov o spremembi zadržanih cen, št. 35 je bila temu namenjena vsa, v št. 36 je bil en sporazum, v št. 37 spet eden, v št. 38 sedem, v št. 39 nobenega (kakšna sreča! — op. p.) in v št. 40 (5. avgust) 13! Da ne govorimo še o ostalih sporazumih, ki so za zvezničarje.«

Leopold Jevšenak: »Mesečno dobimo najmanj 10 do 15 pritožb občanov zaradi suma nepravilnih cen. Vse rešujemo, če se le da, sproti. Stranke o rešitvah obveščamo pisme-

no. Obveščamo jih o pozitivnih in negativnih rešitvah. Pri obeh primerih jim svetujemo, kako naj »delajo« naprej.«

Pride pri tem do kakšnih problemov?

Leopold Jevšenak: »V glavnem ne.«

Stane Gaberšek: »Ljudje nas kličejo zaradi razlik v cenah pri paradižniku, vžgalicah. Čeprav gre za majhne razlike, tudi pet para, vseeno njihove pripombe obravnavamo. To vzame sicer veliko časa, vendar delamo. Zelimo in hočemo preprečevati vse, kar bi vodilo k napačnim cenam in okoriščenju posameznikov.«

Leopold Jevšenak: »Ena tretjina pritožb zaradi cen je upravičena, ostalo pa ima druge posledice.«

Kako je s kontrolo?

Stane Gaberšek: »Zelo težko, ker se cene vsak dan spreminjajo. Je pa ob tem cela vrsta faktorjev, ki preprečujejo vsakršno »navijanje« cen. Če pa že pride do tega, se s tem okorišča kvečjemu posameznik, to pa tako ali tako kmalu ugotovimo oz. ugotovijo.«

Vam koristijo pripombe občanov?

Stane Gaberšek: »Seveda. Samo morajo biti argumentirane, točne.«

Ob tej »solati« različnih cen za popolnoma enake artikle lahko rečemo samo to: cen ne bomo nikoli izenačili (za to je več objektivnih faktorjev), jezi pa se lahko izognemo s tem, da pač porabimo nekaj več časa, obiščemo več različnih trgovin in kupimo tam, kjer je ceneje. Seveda pa je treba biti ob kritiki zaradi različnih cen skrajno previden, saj je to zapleten proces, ki zahteva poglobljeno analizo. Leopold Jevšenak meni o tem, »da bi ljudje pač morali razumeti, globlje spoznati, ne »šimfati« za vogali ter prijaviti vse resnične pomanjkljivosti.«

Cene so v začaranem krogu. In tega kroga ne bomo zlahka pretrgali. Pomagamo si lahko na enak način: obiskati več trgovin.

VSEENO PREMALO POZNAMO SISTEM CEN

Danes je že tako, ko cen ni mogoče navijati v prazno! Če pa že do razlik prihaja, so zaradi določenih instrumentov verjetno upravičene. In to je treba upoštevati.

Možna bi bila podrobnejša analiza vsega okoli cen. Pa bi se ob koncu verjetno znašli tam, kjer smo bili sami na začetku. Torej — s potrpljenjem in razumevanjem bomo morali razumeti tudi začaran krog cen. Pa brez zamere, enkrat ostanimo pri tistem, da je pač treba malo več časa in poti, da nakupimo čim cenejše predmete. Drugače bomo vedno jezavi, to pa ni dobro!

TONE VRABL

OBVESTILO

o spremembah uradnih ur za stranke

Obveščamo občane ter organizacije združenega dela in skupnosti, da bodo od 1. septembra 1977 uradne ure za stranke:

PRI VSEH UPRAVNIH ORGANIH SKUPSCINE OBČINE ZALEC:

— ponedeljek in sredo od 7. do 12. ure in od 13. do 16. ure

URADNE URE BODO SE:

PRI DAVČNI UPRAVI:

— pri referatu za sprejemanje strank in referatu za registracijo računov: v torek, četrtek in petek od 7. do 12. ure

PRI ODDELKU ZA NOTRANJE ZADEVE:

— pri referatu za promet: v torek, četrtek in petek od 7. do 12. ure
— pri matični službi in prijavo odjavni službi: v vsem delovnem času

PRI ODDELKU ZA SPLOSNE ZADEVE IN DRUŽBENE SLUŽBE:

— v sprejemni pisarni: v vsem delovnem času

Služba pravne pomoči bo poslovala ob sredah od 10. do 16. ure.

Ob sobotah bo pri skupščini občine od 8. do 12. ure dežurna služba za naslednje zadeve:

— izdajo dovoljenj za prevoz mrličev
— prijavo in odjavo bivališča
— sklepanje zakonskih zvez
— izdajo potnih listov v nujnih primerih
— prijavo smrti

SKUPSCINA OBČINE ZALEC

Regionalna zdravstvena skupnost Celje

Strokovna služba — Gregorčičeva 5a

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. pravni referent

v premoženjsko-pravni službi. Za zasedbo delovnega mesta se zahteva visoka izobrazba pravne smeri in pravosodni izpit ter 2 leti prakse v stroki

2. pripravnik

z višjo izobrazbo ekonomske smeri za delo v finančnem sektorju

3. pisarniški referent

v premoženjsko-pravni službi. Za zasedbo delovnega mesta se zahteva 4-letna srednja šola administrativne smeri ter 1 leto prakse v stroki

4. referent za kontrolo (bolnikov)

v zavarovalnem sektorju. Za zasedbo delovnega mesta se zahteva osemletka in 3-letna poklicna šola ter 1 leto prakse. Delovno mesto je vezano z delom na terenu.

Osební dohodek po sporazumu.

Vloge z dokazilom o izobrazbi pošljite na gornji naslov v 15 dneh po objavi.

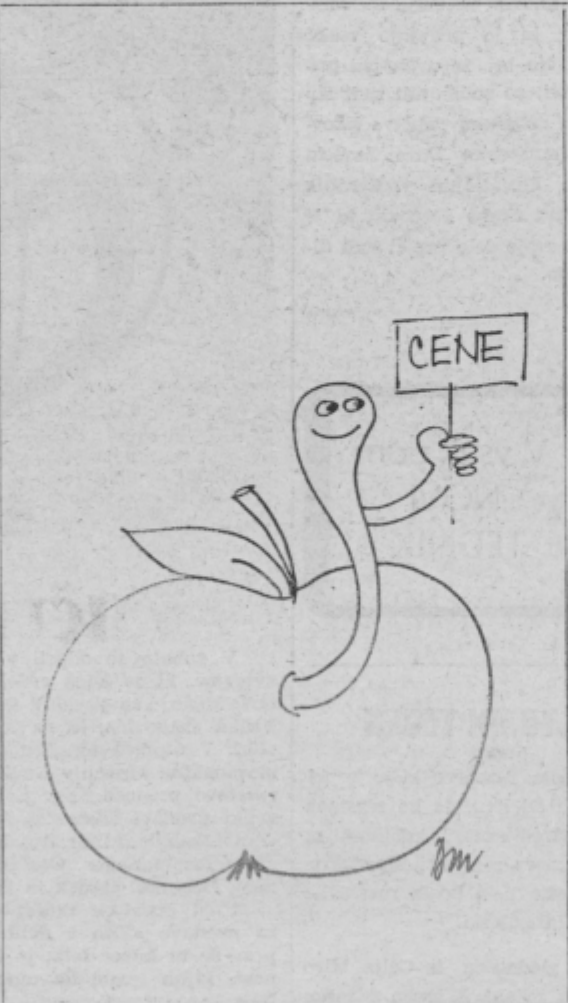
SMARJE PRI JELSAH: DENARJA NI

Vrtec v Ratanjski vasi pri Rogaški Slatini bodo sicer res formalno odprli v sklopu prireditve šmarskega občinskega praznika, v njem bo našlo toplo zavetišče 160 otrok, problemi pa bodo vendarle ostali. Samoupravna interesna skupnost otroškega varstva si je namreč morala sposoditi za dokončanje del pri tej vzgojno varstveni ustanovi kar 150 milijonov, ki jih bo treba seveda vrniti. Kako bo do denarja prišla, zaenkrat še ne vedo, jasno pa jim je, da so možne le dve poti: ali znova obremeniti gospodarstvo ali poiska-

ti kakšno drugo varianto, kajti po prvi najbrž ne bo denarja. Ze tako ali tako so letos oskrbovalnino zvišali in je še enkrat najbrž ne morejo.

Nekje bo torej treba dobiti dodatna sredstva, sicer se bo v otroškem varstvu v šmarski občini grdo zataknilo.

V precej podobnem položaju so se znašli tudi v domu »pokojecev«, kjer imajo že pripravljeno vso dokumentacijo za gradnjo druge faze doma. Ustanova bi bila v takšnem obsegu kot ga predvideva projekt torej z upoštevanjem druge faze, najbolj rentabilna, saj bi bili v celoti izkoriščeni vsi prostori.

ZARJA TRNOVLJE

MINI DRAMSKA REVILJA

V TREH DNEH TRI PREDSTAVE ISTEGA ANSAMBLA

Sami člani prosvetnega društva Zarja Trnovlje pravijo, da bi radi pokazali svojo dramsko dejavnost zadnjih treh, štirih let. Nobena skrivnost ni, da delajo v skrajno neugodnih prostorskih razmerah. Toliko bolj so se razveselili programa novega samopriskevka, saj je ta segel tudi na kulturno področje in s tem tudi v Trnovlje. Pred časom se je že vdrl strop nad odrom v kulturnem domu. Zarjani si želijo večji in lepši dom, kajti brez dvoma so ena najdelavnejših kulturno-prosvetnih skupin v Sloveniji.

in tudi v jugoslovanskem merilu se lahko kosajo z marsikom, ki dela v mnogo bolj-ših pogojih.

Zato so se odločili, da bodo v treh dneh prikazali svoje najuspešnejše dosežke v zadnjih treh, štirih letih, da bi pokazali občinstvu, da njihov trud ni zaman in da delo amaterske gledališke skupine ni le nedeljski hobi. Odveč je treba posebej poudarjati, da bo tridnevna revija namenjena letošnjim pomembnim Titovim in partijskim jubilejem.

9. septembra bo ob 19. uri

pred kulturnim domom v Trnovljah na sporedu komedija Jožeta Javorška »Manevri«. Pred tem bo proslava, kjer bo s koncertom sodeloval MPZ »France Prešeren« iz Celja.

10. septembra bo ob 19. uri drama irskega avtorja Brendana Behama »Taleca«. Naslednji dan, v nedeljo, 11. septembra pa bo dopoldne v kulturnem domu ob 10. uri javna radijska oddaja RADIA CELJE, ob 19.30 pa komedija Vladimira Majakovskega »Velika želja«.

D. M.

ANTON HERMAN

KOPITO ZDAJ DRUGAČE

OB RAZSTAVI V CELJSKEM LIKOVNEM SALONU

Sosed v Sočanju je bil čevljar in tedaj je Tone lahko videl, kaj in zakaj je kopito. Potem je nekega dne svojega študentskega življenja zavil v Ljubljani k čevljarju in si tokrat поблиže, prevzel od oblike, temeljito ogledoval to formo, ki spominja na del človekove noge.

Pred leti je imel že v Velenju razstavo starih kopit, tokrat pa je postavil v prostor celjskega likovnega salona svoje oblikovne in kompozicijske zamisli. Razstava je služila za mesto za pogovor in to v bistvu tudi vedno je, saj se, četudi smo sami s stvaritvami v prostoru, le intimno z njim občujemo, razvija se dialog soglasja ali nesporazumov. Vse je v glavnem odvisno le od človeka.

Ko se je lotil Tone Herman obdelave kopita, je imel v mislih najprej igrivost kompozicijskih možnosti. Ta je najbrž izhajala iz osvobajanja spon, ki jih tenja teme-

ljito poznavanje oblikovnih zakonitosti pri izdelavi tako zahtevnega objekta kot je kopito — ponaredek pomembnega dela človekovega telesa. Pomembnega zaradi tega, ker ob tem raste tudi vloga simbola samega, kajti človeška noga je lahko mnogoteri sim-

bol za poti, ki vodijo v jutri in poti, ki hočejo v včeraj.

S to igrivostjo Herman pravzaprav nehoti opozarja na pomembnost oblikovanja na videz dekorativnih (pa kaj je konec koncev slabega v dekorativnosti?) predmetov, ki nas v mnogočem obdajajo in se nam ponujajo. Morda preko nekaterih spoznanj hoče iskati globlje odnose in vzpostavljati jasnejše dogovore med formo in idejo. Ko je bil še v ZDA je spoznaval tamkajšnje zgolj površinsko gledanje in sprejemanje likovnega oblikovanja. V tistem svetu onkraj Atlantika moraš biti šokanten, estetske vrednote so premalo. Kot bi jeziček na tehtnici spozne vlekli spet na drugo stran, ko misel skoraj nehoti za- tipa v pojav premajhne kreativnosti samega realizma. Danes je treba v likovni umetnosti delati oblikovno in intelektualno. Vedno je treba iskati ustrezen dialog, kajti ustvarjalnost te ali one vrste ima možnost velike razsežnosti.

Ko takole teče beseda med plastiki, ni mogla tudi mimo našega sistema na akademiji, kjer se mladi bodoči (ali pa ne) ustvarjalci srečujejo z okostenelim sistemom, s katerim ne morejo in ne znajo nič početi, ko pridejo iz hladnega zavetja dobre stare »matne mater« na sončno cesto življenja. Potem je hudo in treba je stegniti roko, da se oprime ograje. A to je že druga zgodba.

Nedvomno je zanimiva razstava v Likovnem salonu pokazala na ustvarjalca, ki bo v prihodnjih obdobjih svojega raziskovalnega dela v smislu iskanja nove forme in nove ideje poskušal stopiti čim bliže tisti metafori, preko katere bomo lažje spoznavali celotno poetičnost, ki nam jo lahko nudi umetnost in ki si jo lahko po svoji volji tudi privoščimo.

8

DRAGO MEDVED

TRETJI KOZJANSKI KULTURNI TEDEN

Tudi letos bo v osnovni šoli Lesično razstava, ki jo je pripravil Muzej revolucije s to razliko od lani, da bo razstava ostala na Kozjanskem. Osrednja prireditel III. kozjanskega kulturnega tedna bo srečanje kozjancev z igralci Slovenskega ljudskega gledališča. Svoja likovna dela bosta razstavila likovnika Ljubica Kočica in Goce Kalajdžiski.

Igralec Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja Miro Podjed bo bral prozo pištjanjskega rojaka Milenka Straška v Kozjem.

EKSPONAT CELJSKEGA MUZEJA

PRAVLJIČNA ZAKONCA

PISE MILENA MOSKON

Posebnost celjskega muzeja je tudi plastika, ki spominja na grške in rimske kiparske ustvaritve. To je kip iz bleščečega belega marmorja, ki ni razstavljen, kot bi lahko kdo pričakoval, v lapidariju antičnih spomenikov, pač pa je uvrščen med eksponate v klasi- cistično-empirski sobi. Kip je bil namreč izdelan v času, ko so znova za- žvela načela grško-rimskih vzorov in so antične ostaline pomenile edini ideal vsem vrstam kreativnosti.

Ta velika zavzetost za dosežke antične kulture se je pojavila z odkritji Herkulanuma in Pompejev (1748). Razvijala se je v slogu »à la grecque« Ludvika XVI (1773—1793). Dosegla je svoj višek v francoskem direktoriju (1795—1799) in Napoleonovem empiru (1800—1815). Poleg Francije so se za kriterije teh siogov takrat navduševale skoraj vse ostale dežele v Evropi.

V tistih časih neoklasicizma so krasili iniriereure privatnih in javnih zgradb s plastikami, če že ne z antičnimi, pa vsaj s kopijami in odlički originalov ali pa tudi z novimi ustvaritvami, ki so morale biti koncipirane iz- ključno v duhu klasicizma. Takrat je oživela tudi pravljica bogate antične mitologije, s katero so skušali pričarati, zlasti v likovni in drugih vrsteh umetnosti, miselnost in razpoloženje klasične kulture.

Kip v celjskem muzeju je izrazit primer klasicističnega dela, saj je izklesan iz kamna po antičnem vzoru.

Prikazana sta mlad mož in žena, ki se spodobno ljubeče objemata in spoznavajoče gledata. S koraki sta namenjena k željenemu cilju... Oblečena sta v grški oblačili. Mož je ovit v himatij iz mehkega blaga, žena pa v hiton, ki je na nogi spet z okroglo sponko. Pri ženi opazimo sandal s prepletenimi jermenji. Lasje obeh so pri- striženi in razpuščeni, krasita jih le značilna reliefna rastlinska venca.

Po atributih — vencu iz vinske trte, ovnovi glavi in vencu iz bršljanove ve- jice — sklepamo, da gre za zakonsko dvojico »Dioniz in Ariadna«.

Dioniz predstavlja v grški mitologiji boga in je istoveten z rimskim Bachu- som. Je predstavnik uživanja, plodno- sti, opojnosti, vina in pljančevanja.

Zanimivo je, da se je Dionizov kult pojavil najprej v deželi Trakiji. V likovni umetnosti je ovekovčen sprva kot bradati stari, kasneje pa kot mladenič izredne lepote, ki se lahko primerja s samim božanskim Apolo- nom. Tudi Ariadna predstavlja grško mitološko osebo. Bila je hči kretskega kralja Minosa. Tezej, sin kralja Aigea je ubil pošast Minotaura z Ariadnino pomočjo. Po begu z njim je prišel Dioniz in prestrašil Tezeja. Zbežal je, Ariadna pa je ostala z Dionizom. Vzljubila sta se, odšla na goro Drios in se poročila... Njuna zvestoba je bila trajna! V umetnosti pa sta po- stala in ostala priljubljeni osebi!

Tudi v skulpturi, ki je razstavljena v Stari grofiji je uresničen fizični in psihični lepoti, kánon antičnega kipar- stva. Izražena je namreč vsa prefinje- nost v plastičnosti in prelivajoči se mehko- bi obeh teles in oblačil ter v dvoršenosti kiparske obdelave.

Kip je kamnita mojstrovina nezna- nega kiparja, ki je poznal in spoštoval vrednote antičnih umetnostnih dosež- kov. Je ovekovčenje skrivnostnih, a resničnih misli: Vita brevis — amor aeternus — ars longa!

NA EX TEMPORE DIPLOMA PETROVICU

V Piranu se je končala ve- lika likovna kolonija Ex tem- pore, ki jo prirejajo vsako leto. Na tej, že dvajseti pri-reditvi, so sodelovali tudi sli- karji celjskega društva likov- nih atenejcev Dare Zavšek, Niko Ignjatič in predsednik društva Stane Petrovič, ki je za svoje delo prejel tudi di- plomo.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

V soboto so odprli v Lignanu razstavo kiparskih de- avtorjev, ki so letos sodelovali na mednarodni razstavi D tart. Mednje so povabili tudi celjskega akademskega kipar- Vaska Četkovića, ki na njej sodeluje s plastiko, ki je n- sliki. V mesecu oktobru bo razstavljal z nekaterimi jug- slovanskimi kiparji v Budimpešti, od tam pa bodo omenjen- razstavo prenesli še v Sofijo. Ze od maja pa sodeluje n- veliki razstavi slikarstva in kiparstva pod skupnim naslo- vom Likanale, ki bo trajala vse do konca decembra in ob- skala mesta Zadar, Otočac, Gospić, Reko, Split, Bihać, Z- nico, Beograd, Osijek in Zagreb.

Pred dnevi je tudi poslal najnovejšo plastiko v Tuz- za razstavo »Tito v delih jugoslovanskih umetnikov«. O- prav še ni konec leta, je to že kar pestra razstavna de- javnost, kljub temu, da umetnik trenutno nima svojega at- ljeja.

DM — Foto: V. BER

KAJ GLEDAMO

POVRATEK ODPISANIH

Povratak odpisanih je film, o katerem res ni potrebno veliko pisati. Odpisanih se vsi še dobro spomnimo iz mor- da najbolj gledane domače TV serije doslej. Tudi konca, ko osrednjima junakoma uspe pobeg iz okupiranega Beo- grada se še spomnimo. In velikega pritiska javnosti, ki je terjala nadaljevanje zgodbe o herojih podtalnega gibanja v Beogradu, neustrašnih mladincih, ki so tako uspešno mešali štrene okupatorju in njegovim pomagačem.

No, povratak odpisanih smo dočakali (za spremembo) v celovečernem filmu, ki je le nekakšen uvod v nadaljeva- nje TV serije (to še snemajo). In dobili smo tisto, kar smo iskali — napet, akcijski, v celoti izmišljen film o mladih ilegalcih, ki se z osvobojenega ozemlja preoblečeni v Nem- ce vnovič vrnejo v Beograd, novim težavnim nalogam na- proti. Tihi in Pajo sta tu, ob njiju pa še cela vrsta novih herojev. Skratka — dovolj je vzrokov za uspeh filma, ki pa ni nič drugega kot akcije in smodniškega dima polna bajka. Domača za spremembo.

TAKSIST

Taksist je nedvomno eden najuspešnejših filmov zad- njega časa, še posebej toplo pa ga sprejema občinstvo, med- tem ko (spet za spremembo) tudi kritiki ne varčujejo s pohvalami. Film smo v Celju že videli v reviji FEST — 77. Pa so takrat mnogi ljubitelji filma ostali prikrajšani, saj je bil na sporedu le en dan.

Taksist je film o osamljenosti majhnega človeka v iz- prijeni družbi. Film o mladeniču, ki zaradi osamljenosti in izgubljenosti postane nočni voznik taksija, med vožnjami pa se srečuje s človeškim dnom. S pijanci, propadlimi krimi- nalci, prostitutkami in zvodniki... Kratek preblisk brez- perspektivne ljubezni je le intermezzo, ki ga požene še globlje, ki porodi pravo norost v predanosti nasilju, orož- ju... Kam se bo nakopičeno zlo obrnilo? Na koga bo Tre- vis sprožil svoje orožje — na predsedniškega kandidata, ki maže svetu oči s svojimi lažmi, ali pa bo obrnil orožje proti še večjemu zlu — zvodništvu, narkomaniji...

Taksist je film, ki ga nihče ne bi smel zamuditi.

BRANKO STAMEJCIC

Ko se je Izletnikov avtobus končno le odtrgal od vasice, zagnjene v temo, so za nami ostali krepki stiski rok, tudi ob jemi in ne nazadnje poljubi kot popotnica za Sutjesko. Iz Bistrice ob Sotli je prejšnji teden krenilo okoli trideset brigadirjev, predstavnikov zvezne delovne mladinske akcije Kozjansko 77, da bi se udeležili X. pregleda športnih in kulturnih dosežkov brigad na Tjentištu. Odšli so na tekmovalno, kjer ni bilo tako zelo pomembno, kdo bo prvi in kdo tretji, temveč, kaj kdo zmore in je pripravljen narediti.

Spati na avtobusu ni bilo mogoče. Pesem je viharila med sedeži, se združevala z brnenjem motorja. Prepričani smo bili, šofer Franci je vozil kar se da varno pa tudi hitro, da bomo že zgodaj v petek na Tjentištu. Prišli smo opoldne. V dež in veter, ki sta se podila po dolini Sutjeske in preganjala meglo...

Nismo se stopili iz avtobusa, ko so nas že obkrožili brigadirji. Prvi avtobusi s predstavniki brigad, določenimi za tekmovalništvo v nogometu, odbojki, namiznem tenisu, šahu in plavanju pa v raznih kulturnih zvrsteh, so že prispeli. Mladi so se iskali.

Brigade imajo tradicijo, v njih se spoznavajo mladi iz vse Jugoslavije, rojevajo se prijateljstva, dnevi, preživeti na deloviščih, se ne pozabljajo.

»Zdravo, zdravo. Se spomniš, bila sva skupaj na Sutjeski? Kje si sedaj? Na Kozjanskem? Kje je to? V bližini Titovega rojstnega kraja. Čudovito, drugo leto bi rad šel tja. Če bo le mogoče. Je Vlasta z vami? In Džumhur pa Safet in Milance...?«

Vprašanja so deževala, upanja tlela. Jugoslavija je od Gevgelije do Triglava posejana z brigadirji. Vse več jih je. Zanimanje za življenje in delo v brigadah raste.

Razkropili smo se po mladinskem centru na Tjentištu. V ozadju je samoval spomenik bitki na Sutjeski, simbol trpljenja, odpovedovanja, simbol ljubezni do domovine. V gozdu, strmo nad spomenikom, leži na majhni jasi obeležje, ki govori, da je tam padel legendarni ko-

mandant tretje divizije Sava Kovačević. Še mnogo je takšnih obeležij, mnogo je grobov. Sutjeska, dolina herojev pod vnožjem Zelengore, Vučjaka in Magliča, je nema priča naše borbe...

Vse tisto, kar bi bilo treba še reči in izreči v tem popoldnevu srečanj, je doreklo zvečer kozračko kolo, kolo, kakršnega še nisem videl. Nekaj sto mladincev se je strnilo v mogočen krog, v živi spomenik bratstvu. Taborni ogenj, okoli katerega se je vilo kolo, je bil tisti večer priča nenavadnemu koncertu: v že skoraj ustaljeni mešani brigadirske pesmi, ki ima v sebi nekaj posebnega (elemente revolucionarne, ljudske in umetne pesmi), se je vrnila srbska, črnogorska, slovenska, makedonska, bosanska in hrvatska pesem, pesmi narodov in pokrajin.

Disciplina je v brigadah najtrši oreh, oreh, ki ga ni moč steti. Ob enajstih je zvočnik oznanil vesoljnemu občestvu brigadirjev, da jih čakajo slavnjake v sotorih, ki so jih na hitro postavili vojaki. Živžav je utihnil, izpod platen pa se je pozno v noč slišalo pritaženo petje.

ŠOLA PRIJATELJSTVA

Reka brigadirjev, neustavljivi zanos mladim, se je v soboto preselila na stadion, ki so ga zgradili s svojimi rokami in kjer so bili na tribuni zbrani vsi najvidnejši predstavniki družbenopolitičnega življenja Bosne in Hercegovine. Med brigadirje je prišel tudi Azem Vlasi, predsednik konference ZSMJ.

...na vseh deloviščih Jugoslavije dela danes prek 27.000 brigadirjev, kar 10.000 več kot lani. Končno smo uspeli razbiti vse vrste odpora, prebrati ljudi, da ni moč gledati akcij le skozi dinar, kot je poudaril tudi tovariš Tito. Pomen mladinskih delovnih akcij je brez dvoma večji in globlji, to je šola prijateljstva, kjer ima izredno vlogo, idejnost. Ne nazadnje so brigade pomembna oblika aktivnosti prostega časa mladim... je dejal navdušenim brigadirjem njihov predsednik.

Bitka na Sutjeski se je začela. Tokrat za spre-

BRIGADE, ŠOLE BRATSTVA IN ENOTNOSTI

SUTJESKA, GOSTITELJ BRIGADIRJEV JUGOSLAVIJE

»Dokler boste na Ljubinem grobu slišali strele naših pušk, Nemci ne bodo prodrli. Ko tega ne bo več, vedite, da na njem ni več živih komunistov proletarcev...« (poročilo IV. črnogorske proletarske brigade Vrhovnemu štabu v peti sovražni ofenzivi v junijskih dneh leta 1943)

»Trdno sem prepričan, da vi, dragi mladinci in mladinke, niste nič slabši od teh, ki leže v tem grobu in da lahko v slehernem trenutku računamo na vas...« (narodni heroj Vlado Šegrt, udeleženec bitke na Sutjeski pred grobnico, v kateri počiva 3301 borec. Tjentište 21. avgusta 1977)

»Veseli in ponosni smo, da je tudi danes med mladimi prisoten takšen zanos, ki je odlikoval naše borce ne le na Sutjeski, temveč povsod po domovini v letih velike narodnoosvobodilne borbe...« (Azem Vlasi, predsednik konference ZSMJ na Tjentištu 21. VIII. 1977)

Azem Vlasi: »Brigad ne smemo in ne moremo gledati le skozi dinar...!«

membno bitka ustvarjalnosti, sreče in prijateljstva. Bitka pod svobodnim soncem.

Nogomet je prinesel predstavnikom ORA Kozjansko 77 drugo mesto, odbojka prvo, šah prav tako prvo, prvo mesto pa so kozjanski brigadirji dobili tudi za stenski časopis, ki je bil skorajda brez primerjave. Tako so Kozjanci med brigadami Sutjeska, Sarajevo, Avtocesta Bratstvo in enotnost, Beograd, Djerdap, Ibar, Lepenac, Jasenovac, Kozara, Kragujevac, Mariovo, Modro oko, Split, Niš, Plackovica, Robaje, Morava, Otok mladosti, Sava, Palić, Posočje, Partizanski

put in Sisak 77 dobili največ priznanj in s tem tudi neuradno prvo mesto v Jugoslaviji. Naj še zapišemo, da tudi po delovnih uspehih sodijo v sam vrh.

Hvaležnost Savi Kovačeviću, Nuriji Pozdercu, Ivanu Goranu Kovačiču in mnogim drugim, ki so izgubili življenje v strminah Sutjeske.

Ni treba posebej govoriti, da je najslajše tisto, kar pripraviš sam. Koncert, prav tako tekmovalni, narodno zabavne in zabavne glasbe je brigadirje razvnel do kraja in kot v vseh dnevih, se je tudi tokrat razlegel mogočen vzkliz iz tisočerihih brigadirskih grl. Vsak je navijal za svoje, vsi za vse.

»Tito, partija, omladina, akcija!«

»Za koga delamo? Za Tita, za partijo, za domovino!«

OBTOŽUJOČA RESNICA ZGODOVINE

Če si pogledal od mladinskega centra proti mogočnemu spomeniku bitki na Sutjeski in muzeju, je bila dolina herojev, nekoliko podobna Logarski dolini, skorajda kot eno samo mravljišče: mladi so potovali do kraja, kjer je padel komandant Sava, pa v muzej, nemo in obtožujoče strmeli v prek 6000 imen, toliko je namreč padlo partizanov v tej bitki, spet drugi do premnoških obeležij na vseh kon-

cih doline. Tako vse do nedelje popoldne, ko se je reka avtobusov počasi odvalila s Tjentišta.

Tik preden so se poslovili od kraja velikih dogodkov, je ob spomeniku spregovoril še Vlado Šegrt, narodni heroj in udeleženec bitke. Povest o nemalokrat skorajda težko verjetnih naporih, grozi in obupu, da utegne sovražnik razbiti partizansko vojsko, ki je prav v tem dobivala svojo neuničljivo moč, je mlade prikovala na marmornata tla in šele Šegrtova pripoved o izredni potezi tovariša Tita, ki je znal na smrt utrjene borce izvleči iz obročev, je brigadirje izrgala iz nenadne zavzetosti. Heroj je moral svoj govor prekiniti, Sutjeska se je odela v en sam, mogočen klic: Mi smo Titovi, Tito je naš!

In tako sta se ob avtobusu poslovila Slobodan in Zogejani, Metka in Marina, Adem in Milica, Pero in Milivoje. Stisk roke, na svidenje naslednje leto. Morda na Sutjeski, Savi, Moravi, Paliću, Kozari, kdo bi vedel kje. Ali pa spet na Kozjanskem.

Avtobusi so začeli požirati kilometre. Najdlje proti Posočju in Kozjanskemu.

Tekst in foto: MILENKO STRAŠEK

Raport na Sutjeski.

[illegible]

septembra v halli letnice PTT Celje, pri kom del letosnje akcije KS hišo telefona.
FRANJO MAUER

A: RAZVILI RAPOR

agustu je bila slav-
stva upokojencev z
nem delovanju so
vrti prapor, na ka-
je trakovi krajevne
cije Rdečega križa
acije Ljubčna. Na
adi preko sto zlatih
ev. Tak prapor in
nskov upokojencev
bilo pravo ljudsko
je to prireditve
M. BRECL

DRMA VIVA IVELA

rije kiparji, ki bodo
ni viji. To so aka.
an Putrih iz Ljub-
al že lani, akadem-
Gojkovič iz Ptuja,
odne likovne grupe
Denkovič, akademski
da. V teh dneh pri-
ga kiparja iz Fran-
mesec in ob kra-
reč svečano zaklju-
ostanejo kraju v
MST

KDAJ KONEC LAV?

skorajda že zgrajen
li, bo do dneva re-
dokončno zajezitev
krat naj bi spustili
najpoznejše do konca
nekajkrat poudarili
po besedah strokov-
sakoletne večkratne
vendar pa problem
rešen. Potok Mestinj-
s svojimi meandri
skorajda nemogoče
krat skupno s Sotlo
nto. Podobno se do-
noo pri Bistrici ob
rugje, zlasti na ob-

KULTURNI DOM

prizadevanjih krajev-
sko in režijskega od-
novega kulturnega
rušitvenimi deli sta-
je bil eden najslab-
in že dalj časa ni
menu. Rušitvena de-
Vranskega sami, ki
želijo že precej ča-
podjetje Ingrad iz
gradbenih del pri-
vega doma na istem
estacija bo znašala
jev. Sredstva bodo
fransko, Republiška
Občinska kulturna
nska banka — podr-
v domu poslovne
kamen bodo polo-
v okviru praznova-
znika. Kulturni dom
namenu 8. februar-
ANTON SMRKE

PRI JELSAH: OVNA MESTA

Jelsah že dalj časa
TOZD Kmetijstvo
delavnica, ki izde-
moderne hleve. Gre
nsko oprenio, ki so
li za svoje potrebe,
evanje po tovrstnem
je, so se v TOZD
odločili, da proiz-
tako kolikor toliko
odpri v času praz-
praznika.
na mesta pa računa-
Tovarne stikalnih
mesci ga je uredila
iz Maribora), tudi
je v tem, najbrž
dislociranih obratov
le 15 občanov, v
evajo, da bi obrat v
nerji izven občine
STR

SKORNO: NOVA CESTA

Kljub slabemu vremenu se je zadnjo nedeljo v Skornem zbralo pri otvoritvi nove asfaltne ceste okrog 200 ljudi. Cesta je dolga 2,3 km in bo po sedanjih predvidevanjih stala okrog sto milijonov starih dinarjev. Nekaj denarja jim še manjka, toda priprani so, da pri tem ne bo prehudih težav. K stroškom za cesto so poleg denarja, ki so ga zbrali domačini prispevala še večenjska občinska skupščina in občinska izobraževalna skupnost. Slednja nekaj nad 16 milijonov

starih dinarjev. To so bila odstopljena sredstva za prodano staro šolo lovski družini. Pri zbiranju sredstev pa so sodelovali še nekateri kolektivi itd. Skorjani sami so prispevali 13.530.000 starih dinarjev v denarju in 3.800.000 starih dinov s prostovoljnimi deli.

Kljub dežju so bili Skorjani tisto nedeljo veselih obrazov, kajti dobro so se zavedali, kaj so dobili z novo cesto. Ko jim je bivši partizan Peter, sedaj predsednik krajevne skupnosti Go-

renje, razložil vse potrebno, je tovariš Polak, kot predsednik gradbenega odbora krajevne skupnosti, prerezal trak čez cesto in jo tako formalno tudi odprl.

Po slavnosti so se vsi udeleženci s prevoznimi sredstvi podali do vrha Skornega, se pravi do Župana, kjer se je asfalt končal. Na sliki: Med govorom predsednika KS Goranje Jožeta Remenika na otvoritvi asfaltne ceste v Skornem.

ZORKO KOTNIK

POLZELA: MODERNIZACIJA VEČ KRAJEVNIH CEST

Za krajevno skupnost Polzela dopustniški čas, ki se že skoraj izteka h koncu, ni bil čas počitka temveč delavnosti. Že v začetku julija so namreč pristopili k pripravam za asfaltiranje treh krajevnih cest. Gre za odseke v dolžini nad 4 km, ki povezujejo oddaljene zaselke s Polzeljo. Prvi odsek, ki pelje v Založo do domačije Fužir je v tem času že asfaltiran. Skupna vrednost opravljenih del in asfaltne obloge na tem odseku je 550 tisoč dinarjev. Trenutno delajo na odseku od Založe do Prelog. Ta je tudi najdaljši in bo stal preko milijon dinarjev, potem pa bodo uredili še krajši odsek v polzelsko gmajno, kar bo stalo še nadaljnjih 420 tisoč dinarjev. Računajo, da bodo dela v kratkem končana. Poudariti pa je ob tem tereba tudi prizadevnost samih krajanov. S samopriskevki so zbrali več kot 450 tisoč dinarjev. Tolikšna požrtvovalnost je razumljiva, saj jih bodo asfaltirane ceste približale Polzeli. Nanjo pa so vezani v številnih opravkih. Sem morajo v trgovino, v kmetijsko zadružno, v zdravstveni dom, šolo, torej vedno, ko hočejo kaj kupiti ali urediti.

Tako nam je povedal Rudi Divjak, predsednik sveta krajevne skupnosti Polzela.

T. T.

IVANKA PRELOŽNIK

NJENIH 8 KRIŽEV

NAJMLAJŠA IZ DRUŽINE DEVETIH OTROK

Na obzorju so se pojavili prvi kopasti oblaki. Sonce je neusmiljeno pripekalo. Stara lipa pred hišo v Svetelki št. 25 pa je nudila svojo prijetno senco. Pod lipo je sedela prijazna in nasmejana Ivanka Preložnik, rojena Verbič, ki je 16. junija praznovala svojo osemdesetletnico.

Ivanka je bila kmečka hči. V družini, ki je štela devet otrok, je bila najmlajša. Osnovno šolo je obiskovala v Dramljah. Ko ji je bilo šestnajst let, se je začela prva svetovna vojna. Bratje so odšli od doma, Ivanka pa je z dvema sestrama ostala doma. Oče in mati sta bila že stara. Moških ni bilo, zato je morala opravljati vsa dela.

Leta 1922 se je poročila z Mihom Preložnikom, ki se je vrnil iz italijanskega ujetništva. Oče in brata sta mu umrla, zato je moral prevzeti domačijo. Z Ivanko je dobil skrbno in pridno ženo ter gospodinjo hkrati. Imela sta enajst otrok.

Prišla je druga svetovna vojna. Ivanka se takole spominja tistih časov:

»Tretjega julija so prišli po nas Nemci in nas izselili. Po-

bralj smo najnujnejše in zapustili dom za cela štiri leta. Naselili so nas v Bresnici pri Čačku. Domačini so nas lepo sprejeli. Oče je delal na kmetiji, da je preživel najmlajše, starejše pa so poslali v službo. Prvo leto je bilo zelo hudo. Na srbske domačine imam čudovite spomine...

Dne 21. julija 1945. leta smo se vrnilj domov. Zdaj brez najstarejšega sina Jožeta, ki je bil na sremski fronti in je tik pred osvoboditvijo padel kot mlad partizan. Takrat še ni imel osemnajst let.

Čakal nas je pust in pra-

zen dom. Vse je bilo uničeno. Ni bilo česa vzeti v roke. Za številno družino je bilo treba kruha in strešji otroci so morali spet od doma...

Nadaljevalo se je trdo življenje. Pri 72. letih je Ivanka preživela težko operacijo. Leta 1972. sta si z možem po pedesetih letih zvestobe spet rekla tisti »da«. Dve leti pozneje je Miha umrl.

Ivanka zelo rada bere. Žal, jo vid vse bolj zapušča. To se ji zdi najhuje. Tudi hodi bolj težko in že dve leti ima za oporo palico. Ko pa so lani prišli na obisk prijatelji iz Srbije, pri katerih so med vojno stanovali, se je zgodilo nekaj posebnega. Brez palice jim je odhitela naproti, srečna, da jih spet vidi. Kdo ve, kje je dobila tolikšno moč!

Ivanka si je nadelala deveti križ. Njene gubice, ki se prepletajo po obrazu, njene oči, ki izžarevajo dobroto in ljubezen, njen nasmehek... vse to ji daje poseben čar in lepoto.

Takšno jo je naredilo težko, a vendar lepo življenje.

Tekst: MILENA MARGUČ
Foto: EDVARD FIDLER

MALA ANKETA

VTISI IZ SZ

V torek 16. avgusta se je iz Sovjetske zveze vrnila petčlanska pionirska delegacija iz Celja, ki je zastopala Jugoslavijo na mednarodnem kongresu »Srečno otroštvo v miru.« Delegete za kongres je izbrala občinska zveza prijateljev mladine. Najprej so obiskali Moskvo, kjer so si ogledali njene znamenitosti, med drugimi tudi znanj Leninov mavzolej. Nato so po dolgi in naporeni vožnji prispeli v Artek na Krimu. Tu so dočkali prisrčen sprejem. V Arteku je bilo 10 taborov, v katerih je sodelovalo 105 držav. Prirejali so razna tekmovalna, s tem pa spoznavali svet in sklepali nova prijateljstva. V SZ so se zadržali 31 dni. Pa poglejmo kakšne vtise so odnesli s tega množičnega srečanja.

Janez Melik: »Obiskujem 7. razred osnovne šole »Celjska četa« v Celju. Mene je novica, da bom sodeloval na tem srečanju zelo presenetila, hkrati pa tudi razveselila. Najbolj všeč mi je bila gostoljubnost prebivalstva. V taboru smo se zelo dobro razumeli. Nanj in na tovariše pa so mi ostali lepi in nepozabni spomini.«

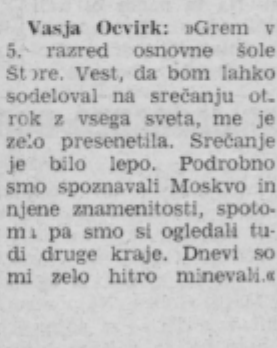
Nada Mirnik: »Hodim v 6. razred OS »Celjska četa« v Celju. Ko sem zvedela, da sem izbrana, za to srečanje, sem bila zelo vesela. Ostali so mi nepozabni spomini na mesta, katera smo si ogledali, na prijatelje, spoznala pa sem tudi mnogo tujih ljudi in njihove običaje.«

Rok Volfand: »Tudi jaz sem bil zelo vesel, ko sem zvedel, da bom odšel na ta kongres. Najbolj všeč mi je bil, tako meni, kot tudi ostali, Leninov mavzolej. Presenečal pa me je tudi njihov način prehrane. Videl sem mnogo zanimivosti in prepričan sem, da mi bo ostal vedno v spominu.«

Saša Seničar: »Grem v 7. razred OS »Celjska četa« v Celju. Zame je bilo srečanje s pionirji vsega sveta zelo lepo in nepozabno. Bilo je mnogo razburljivih dogodkov, ki mi bodo ostali vedno v spominu. Kljub temu, da so dnevi tako hitro minevali, sem večkrat začutila domotožje.«

Vasja Ocvirk: »Grem v 5. razred osnovne šole Store. Vest, da bom lahko sodeloval na srečanju otrok z vsega sveta, me je zelo presenetila. Srečanje je bilo lepo. Podrobno smo spoznavali Moskvo in njene znamenitosti, spoto mi pa smo si ogledali tudi druge kraje. Dnevi so mi zelo hitro minevali.«

Takšno srečanje, kot je bilo letos v Arteku ima namen, da združi v prijateljstvu pionirje z vsega sveta. Mladi Celjani, ki so na srečanju sodelovali, so se spomnili tudi na obletnico zadnjega streljanja talcev na dvorišču Starega piskra, kamor so v spomin položili venec.

MIHAELA BRLEC

Vsi trije so bili zadovoljni na Trebčah tistega čemerne dne, ko so brigadirji odprli prvi del modernizirane ceste Maršala Tita: Ana Kostanjšek, Titova sestrična zaradi tega, ker ji poslej ne bo treba več v Bistrico ob Sotli ali v Podsredo po blatni in prašni cesti, ing. Andrej Kamenšek zato, ker je njegovo podjetje, celjsko cestno podjetje, uspešno opravilo prvi del naloge, ing. Andrej Marinc, predsednik IS SRS pa predvsem zaradi hitrejšega razvijanja nerazvitega območja in počasnega, toda gotovega uresničevanja zamisli o kraljinskem parku Kumrovec—Kozjansko.

MILENKO STRASEK

JOŽE HUDINA

MRAZ PROTI MRAZU

ZAKAJ NAMESTO BANANE — NE DO MAČA JABOLKA

Spomladi je nepredviden mraz skorajda pokopal upe sadjarjev in vinogradnikov, a se je pozneje izkazalo, da je nekaj pridelka le ostalo. Kako sedaj naprej? Čakati na pozebo in prepustiti vse usodi ali iskati rešitve?

Jože Hudina, kmet sadjar iz Bistrice ob Sotli, v našem časopisu smo vam ga že predstavili, razmišlja o rešitvi. Letos mu je slana pobrala skorajda ves pridelek hrušk, ostalo je le kakšnih 20 odst., mlademu nasadu pa sploh ni prizanesla. Precej boljše so jo odnesle jablane, ki so cvetele pozneje.

Preden povemo karkoli o Hudinovi razmišljanju, razgrnimo pred vas nekaj števil in podatkov. Hudina, eden največjih sadjarjev v šmarni občini ima na 8 hektarjih površin 3,5 hektara posajene ga z jablanami, ostalo pa s hruškami. Prve sadike je posadil leta 1967, zadnje pa 1972. Za pšenico je bilo zemlje premalo, za koruzo prav tako in zaradi tega se je odločil za sadjarstvo. V njegovem sadovnjaku, ki je vzorno urejen, najdemo hruške viljamovke, boskove steklenke, kleržo in pakresane ter jabolka sorta jonatan, zlati deliš in starkrimson. Okoli domačije so razvrščene stavbe, ki jih potrebuje za čim boljše vskladiščenje sadja: hladilnice, kleti in podobno. Hladilnice zadoščajo tudi za še tako rekordne letine, kot bi bila letos, če ne bi bilo pozebe.

»Mraz nas tukaj na Kozjanskem in v Obsotelju večkrat obišče, je pripovedoval ob našem zadnjem obisku Hudina, in prav zato sem začel iskati najustreznejšo rešitev. Pred nedavnim me je nanjo opozoril znanec: poslal mi je nemško strokovno knjigo o sadjarstvu. Posebej me je pritegnil zapis o zaščiti sadja v času nevarnosti pozebe z navadno vodo...«

Sliši se kaj nenavadno, a je res. Sistem zaščite je na moč preprost. Sadjar v času nevarnosti pozeb s posebnim razpršilec poskropi z natanko določeno plastjo vode drevesa, ki potem zaledenijo in tako obvarujejo ovejeno pred pozebo. Seveda je ledena obloga na moč tenka. Takšen sistem varovanja je že vpeljan v Švici pa v Italiji in morda še kje drugje. Varuje sadje tudi v predelih, ki so izrazito planinski in kjer je možnost pozebe tako rekoč vsakdanja in kjer sadjarstvo dosedaj skorajda ni imelo domovinske pravice. Govorimo o alpskih predelih.

Hudina je začel iskati. Pogovarjal se je s strokovnjaki zagrebške fakultete za agromonomijo pa z Agrostromom in še s kom. Povsod so ga odpravili z zagotovitvijo, da pri nas tega sistema še ni in da bo pač treba počakati. Nismo namreč ustreznih razpršilcev, ki bi bili zmogni dati takšno plast vode, kot jo sistem zahteva.

Hudina: »Dobil bom naprave za ta sistem pa če ga iz zemlje izdrem!«

Letos bo v Hudinovi sadovnjakih po vsej verjetnosti od štiri do pet vagonov jabolka po hektaru, vse pa bo odšlo na južne tržnice: v Banjaluko, Prijedor in drugam.

»Pri nas trgovina večje ponudbe odbija,« pripomni Hudina in še razloži, da je pri nas nasploh ponudba premajhna in da smo vse preveč orientirani na južno sadje, ki bi ga morali nadomestiti z domačim, kvalitetnim sadjem. Na ta način bi tudi zmanjšali uvoz. V pogovoru smo se dotaknili tudi predloga gospodarske zbornice o

novih cenah za sadje: za jabolka naj bi odkupne cene veljale pet dinarjev za kilogram, prodajne pa od 7 do 8 dinarjev. Takšne cene bi bile dobra garancija kmetu za oživitve sadjarstva.

»Predlog vsekakor pozdravljam, a se bojim, da se dogovora ne bodo držali. Izkušnje me uče!«

Proizvodna cena jabolka pa tudi hrušk raste, cena pa stoji že nekaj let, zaščita sadja je samo v zadnjih letih poskočila v ceni kar za 100 odstotkov.

Hudina bo svoje sadje, ki je zares kvalitetno, prodal. Se vedno ga je. Svojih planov ne namerava širiti, izpopolniti bi rad le varstvo proti pozebi in uvedel namakalni sistem. To je izredno natančen, elektronski sistem, ki skrbno kontrolira vlažnost in količino vode. Nekaj podobnega že ima HEPOK Mostah. S tem sistemom lahko tudi dodatno gnojijo.

Hudina se kar naprej uči. Knjiga, zlasti strokovna, pri njem ni redek gost.

MILENKO STRASEK

MARIJAGRADEC: BORCI V KUMROVCU

Dva avtobusa članov ZB NOV, njihovih svojcev in skupnica mladincev iz krajevne skupnosti Marijagradec je minulo nedeljo odšlo na izlet. Preko Ptuja so izletniki najprej prišli v Varaždin, kjer so si ogledali eno najlepših pokopališč v Evropi. Od tu jih je vodila po zagorski magistrali do Dolnje Stubice, kjer so si ogledali spomenik vodji kmečkega upora Matiji Gubcu. Najpomembnejši cilj izleta je bil obisk v Kumrovcu. Tu so si najprej ogledali dom borcev in mladine, nato pa še rojstno hišo predsednika Tita (od tu je naš posnetek). Nekdanji borci NOV, predvsem so bili na izletu borci-kmetje, so s ponosom gledali vsak predmet v tej hiši-muzeju, vedoče, da je naš veliki predsednik izšel iz najpreprostejše kmečke sredine.

Po ogledu Kumrovcu so se na slovenski strani oglasili še v Podčetrniku, si ogledali staro in novo šolo, nato pa se polni najlepših vtisov vrnili domov. Krajevna organizacija ZB NOV v Marijagradcu vsako leto organizira izlete po domovini in vselej vključuje v izlet tudi obisk krajev pomembnih za NOV in našo novejšo zgodovino.

J. Kr.

VIŠJE CENE

MESA ŠE PREMALO

PREMALO NAČRTOVANJA V ŽIVINOREJI

Zakaj so podražili meso, ko pa ga tudi po zvišanju cen ni dovolj? Tako negotovost kaže, kako malo vemo o živinoreji. Vprašanje bi se moralo glasiti: ali je bila podražitev svinine odobrena ob pravem času? Odgovor najdemo v mesnicah. Če mesa ni, je spodbuda z višjo ceno gotovo prepozna. Torej prepozna in ne da ne bi bila umestna.

Prašiče je treba pitati pol leta. Za pitanje je treba dobiti pujske. Za to so potrebne plemenske svinje. Kadar je plemenic premalo, je treba čakati leto dni, da se delovanje spodbudnejše odkupne cene pitancev pokaže v mesnicah v polni meri. Če je dovolj pujskov, kot zdaj, kar lahko sklepamo po njihovi nizki ceni, pa ugodnejša odkupna cena prašičev začne polniti mesnice v nekaj mesecih. Nikakor pa ne takoj, kot so pričakovali mnogi kupci mesa.

Izjema, da bi takoj po zvišanju cene bilo v mesnicah dovolj mesa, bi se lahko zgo-

dila le takrat, ko bi tako ceno živinorejci izsilili z zadrževanjem pitancev nekaj tednov v hlevih in bi jih takoj po zvišanju odkupne cene prodali. To pa se ni zgodilo menda nikjer, čeprav je bilo slišati tudi take očitke. Nasprotno. V juniju je zaradi negotovosti, kako bo s premijo ali novo ceno v juliju, bilo prodanih tudi precej takih prašičev in juncev, ki bi jih lahko pitali še nekaj tednov.

Velika slabost, ki nas hudo žuli že leta in leta — ne le živinorejce, tudi porabnike mesa — je, da cene zvišamo še takrat, ko mesa ni. To je sicer zakonitost neurejene trga. Če z obvladovanjem trga želimo izboljšati preskrbo in proizvodnjo, pa bi morali gospodariti bolje. Kako, to nas uči življenje, če nima mo visokih šol. Stvari se ponavljajo tako zanesljivo, da jih je moč predvidevati. Zakaj jih potem ne bi tudi preprečili ali vsaj omili.

Ko je pred leti šlo veliko telet v mesnice, so nekateri gospodarstveniki opozarjali,

da bo čez leto ali dve pre malo govejega mesa. Dokler so bile mesnice polne, jim niso hoteli prisluhniti. Zato je moralo priti, kar so napovedali. Ne bi pa, če bi takrat znal spodbuditi živinorejce, da bi privezali in pitali več telet.

Sedanje pomanjkanje svinine bi lahko preprečili ali vsaj močno zmanjšali, če bi ceno mesa uredili nekaj mesecev prej, ne šele takrat, ko so bile mesnice že prazne. Nekateri živinorejci to sicer že vedo in polnijo hleve za take čase, a jih je premalo, da bi se na trgu poznalo. Koristi le njim. Za dobro načrtovanje pa je potrebna širša akcija.

Zakonitost trga in živinoreje bi morali upoštevati vsi, ki se dogovarjajo o cenah mesa. Ne bi se smeli ozirati le po mesnicah, temveč tudi po pitališčih. Koliko telet in pujskov je v njih, koliko pitancev bo prišlo čez mesec v klavnice. Kadar je pitancev malo, cena mesa nujno poraste, ne da bi ga bilo zato takoj več.

JOŽE PETEK

KAMP DOLINA

DOMAČNOST, TOPLINA

MED GOSTI TUDI AVSTRALCI, NOVOZELANDCI

Na celjskem območju sta že dolga leta le dva kampa, oba pa v Preboldu. V poletnih dneh sta bila oba popolnoma zasedena, kar je dokaz več, da se potrebuje mo tovrstne objekte. Obiskali smo kamp Dolina. Gre pravzaprav za zasebni kamp, ki ga vodita zakonca Vozličeva. Kamp leži na travniku, zadaj Vozličeve hiše, gostom pa je na voljo tudi letni bazen. Zanimivo je, da prihajajo sem že nekaj let stalni gostje, največ pa je seveda tistih prehodnih, ki se tu ustavijo za dan, dva, nato pa nadaljujejo svojo pot. Letos je kamp Dolina obiskalo že več kot šest tujih, pa tudi precej domačih gostov. Med tujci prevladujejo Poljaki, precej je Francozov, Nemcev in Čehov. Izredno veliko je bilo letos gostov iz Avstralije, Indije in celo iz Nove Zelandije. Gre za mlade ljudi, ki potujejo po svetu in zaldejo tudi v ta predel Slovenije. Dela imata Vozličeva torej preko glave. Zakaj sta se odločila za tovrstno turistično dejavnost? Marta Vozlič pripoveduje: »Nekaj ča-

sa smo oddajali le sobe. Pre nočišče je bilo pred leti v Preboldu tako rekoč nemo goče dobiti, saj smo se z oddajanjem sob ukvarjali le nekateri posamezniki. Za hišo, kjer stanujemo, imamo lep travnik in ker je bilo med ljudmi precej takšnih, ki so želeli ostati v Preboldu več dni skupaj, nama je v glavo šinila ideja, da bi lahko uredili prostor za kampiranje. Rečem lahko, da njegova urejenost popolnoma ustreza evropskim normam. Osnovni poudarek damo čistoči in povedati moram, da so ljudje, ki pridejo sem, izredno zadovoljni.«

Prehrane v kampu Dolina ne nudijo, ker bi imeli s tem preveč dela. Marta Vozličeva pravi, da se z delom, ki ga sedaj opravlja, ukvarja predvsem zaradi veselja. Danes ji je tako priraslo k srcu, da si brez njega sploh ne bi znala več predstavljati svojega življenja. Z gosti nimajo nikakršnih problemov in to je najbolj pomembno. S tem, ko prihajajo ljudje iz vsega sveta, izpopolnjuje ta Vozličeva znanje različnih jezikov, spoznavata navade

tujcev, tu se rojevajo poznanstva in prijateljstva... To jima največ pomeni. Kaj je gostom najbolj zanimivo?

»Predvsem narava, v kateri žive. V kampu je precej sadnih dreves. Jabolka in drugo sadje lahko obiskovalci trgajo po mili volji in to se večini zdi nekaj izrednega. Pred dnevi je neki Američan dejal, da je doslej spoznal eno samo Ameriko. Ta Amerika je zanj v Jugoslaviji. Sploh je zanimivo, kakšne predstave dobe tujci o Jugoslaviji, ko nas obiščejo. Ne gre in ne gre jim v glavo, da imamo toliko privatnih hiš, avtomobilov... Sploh pa se čudijo naši svobodi. Pred tem je bilo veliko takih, ki so o nas imeli popolnoma drugačne predstave,« pripoveduje Ivo Vozlič.

Ob koncu velja omeniti, da je gostom na voljo tudi savna. Odprta je skozi vse leto, ugotavljajo pa, da naši ljudje savne niso vajeni in je za njo izredno malo zanimanja, čeprav pravijo, da je le-ta rezervat zdravja in telesne vzdržljivosti.

JANEZ VEDENIK

Gostom je na voljo obilo sadja, lični kopalni bazen ter savna. Zal, vlada med našimi ljudmi za savno še premalo zanimanja, čeprav je to čudoviti vir zdravja in telesne vzdržljivosti.

Foto: TONE TAVČAR

obzornikobzornikobzornik x!u.1ozqoX!u.1ozqoX!u.1ozqo

mesečna priloga novega tednika

SREČA NA VOZIČKIH

Mali Danijel hitro steče po kopje ...

Zaman sem iskala mlado urarko, Mariko Rupnik, Moža Branka ter sina Danijela doma, v hiši na Ljubnem ob Savinji. Francka Šerbela, Marikina mama, me nezaupljivo vpraša, ko vidi fotoaparata, zakaj jih iščem. Ko ji odvrnem, da bi rada napisala zgodbo o mlademu paru, mi reče: »Saj je še toliko drugih mladih zakoncev, zakaj pa ravno o naših dveh?« »Ker sta srečna!« ji preprosto odgovorim.

Bralcem pa dolgujem pojasnilo, da bo tokrat stekla beseda o dveh mladih ljudeh, ki sta z neizmerno voljo, hotenjem in delom pre-

magala toliko ovir, s katerimi jima je narava hotela preprečiti normalno vključitev v življenje, da naj postaneta poučen primer vsem tistim, ki obupujejo iz tega ali onega vzroka.

Marika in Branko sta paraplegika.

MALI JUNAK Z MOKRIMI HLAČAMI

Mati me napoti na športno igrišče, tako imenovani Foršt, kjer mož in žena trenirata za bližnje evropsko prvenstvo paraplegikov na Dunaju.

Branko meče disk, Marika pa koplje. Dveletni sin Danijel noče ostati zgolj opazovalec. Zdaj steče za kopjem, ki ga je vrgla mamica, zdaj po disk za očeta. Ves radosten opravlja to delo. Ker se z mamico preveč zapletava, je malemu hlačmanu ušlo v hlačke. Mama Marika je huda, dvigne ga kot pero k sebi in preobleče. Še je huda. Zato vrže kopje dlje, kot prej. A glej ga po biča! Užaljen, da je zaradi enih polulanih hlačk okaran v pričo »tete«, steče za kopjem, a ga ji tokrat ne prinese. Z njim steče še dlje, se ustavi in čaka. Mamica mu sledi na vozičku. A Danijel steče naprej. In mamica požene voziček še hitreje, da ga dohiti.

»Pa je pogruntal spet nekaj novega!« se jezi nanj, bolj za šalo kot zares, v smehu Marika. Ko se odpravimo čez Foršt proti domu, naleti Danijel na veliko mlako, ki je sonce še ni izsušilo. Beli čevljički se ne morejo upreti skušnjavi. Najprej majčkene, potem pa kar celi čofotajo po luži. In Danijel v njih seveda.

»Včasih me tako razjezi, da bi kar z vozička skočila in mu jo primazala,« ugotovi mlada mamica.

KAKO STA SE NAŠLA

Svetlolasa Marika je preživela otroštvo v brezskrbni razposajenosti vse do tistega usodnega trinajstega leta, ko je neki dan noge niso več ponesle v pravkar prebujeno jutro.

Paraliza.

Neuspela operacija in odhod v Dom za rehabilitacijo invalidne mladine v Kamnik je povzročil mnogo žalosti, obupa in trpljenja, v dotlej srečni družini Šerbela.

Brankova otroška leta niso potekala tako brezskrbno, kot Marikina. V vasi Bukovo pri Cerknem se vpiše pred šestintridesetimi leti v rojstni list ime: Branko in leto 1941, ter izreče strašna beseda: VOJNA.

Oče pade v partizanih, mater z dojenčkom premeščajo iz zapora v zapor po Italiji. Sledijo dnevi stradanja, mučenja, poniževanja. Mati suši mokre rute — pleničke na svojem telesu in z njimi previja Branka. Otrok hira. Star je dve leti in ne hodi. Samo joče. Joče tudi mati, ko izve za bolezen: Kostna tuberkuloza. Po vojni ga nosi na hrbtni od zdravnika do zdravnika, iz bolnice v bolnico. Prometne zveze so slabe in denarja ni. Operacije, zdravljenja se vrste do Brankovega štirinajstega leta. Zastonj. Noge ostanejo hrome, zato ga pošljejo v Kamnik, v Dom za rehabilitacijo invalidne mladine, kjer se izuči za urarja.

Tudi Marika postane urarka in se iz Kamnika preseli domov na Ljubno, s skrito simpatijo v srcu. Branko ostane v urarski delavnici v Kamniku. Oba pa se ukvarjata s športom. Marika je prinesla iz različnih krajev Evrope, kjer so bila tekmovanja paraplegikov, štiri kolajne in pet diplom.

Podobna odličja ima tudi Branko. Posebno je ponosen na pred leti osvojen naslov: slovenski prvak v namiznem tenisu paraplegikov. Priprave na olimpijske igre leta 1972 v Ljubljani postanejo zanj odločilne. Povesta si, kot milijoni mladih na svetu, da se imata rada.

In dve leti kasneje skleneta, da se poročita.

NEKATERI SO LJUBEZEN OBSOJALI

Ljudje so različno sprejeli poroko in Marikino materinstvo. Nekateri so tudi obsojali. In najbrž ne tisti, ki so brez »greha«. Nerazumljivo. Saj je Marika vendar zdrava ženska! Če pa se po stanovanju vozi in pač ne hodi, to pravzaprav ničesar ne spremeni! Sicer pa pogledimo v svojo skledo in ugotovimo, da nam je garaža v hiši včasih že premalo. Če bi mo-

gli, bi se velikokrat zapeljal prav do hladilnika ali kar v posteljo. Zaradi komodnosti, seveda!

Dejstvo, da ima Marika oči, nos, usta in sploh vse telo ustvarjeno tako kot jaz, ti in ona, je preklemsko dovolj velik razlog, da se zaljubi, omoži in rodi otroka.

Ali pa postavljamo mi, sosede, vaščani in meščani pravila, katera ženska naj rodi ali se možu? Če bi bilo tako, (kot na srečo ni!) bi nekega dne lahko izrekli tudi »zakon«: »Roditi ne sme ženska, ki ima krive noge ali velika ušesa!«

RAZBREMENIM MATER

Ko ju vprašam o načrtih, pove Branko, ozirajoč se k ženi: »Z Mariko sva sklenila, da je že skrajni čas, da malo razbremeniva mamo pri delu. Marika se bo začela učiti kuhati.«

»Mama me nikoli ne spusti k štedilniku, z izgovorom, da naj raje delam v svoji urarski delavnici, ker sem mojster tam, ona pa v kuhinji,« se opravičuje mlada žena v zadregi.

»Imam spretno roko in upam, da mi bo šel »uk« hitro od rok. Težje pa bo prepričati mamo, da mi bo prepuстила kuhanje.«

Prepričana sem, da bo to iskreno željo mati razumela, saj je vendar podobna materam iz tistih zgodb, ki jim pravimo pravljice. Da, prav ste prebrali. Mila, dobra, pridna, razumevajoča, torej vrline, ki jih posreduje človek, ki je že mnogo trpel ter zato veliko razumel. In v pravljicah dobri ljudje mnogo trpijo. Toda na koncu so vedno srečni, ker zlo premagujejo z dobroto in ljubeznijo.

»Vedno sem si želela samo eno, da bi bila Marika srečna. Sedaj, ko jo vidim po tolikih letih obupa, negotovosti in žalosti spet veselo, se mi je odvalil s srca največji kamen, ki sem ga kdajkoli nosila.«

Samo, da je Daniel ne bi kdaj žalil!« doda mati z vzdihom, ki bi hotel to preprečiti in ustaviti.

»Zelite nemogoče!« ji odvrnem.

Vsi otroci sveta, kdaj pa kdaj užalimo, in smo užalili in verjetno še bomo užalili svoje starše. Ta davek plačujemo vsi starši in jim ga »darujemo« vsi otroci sveta.

Na žalost!

BRANKO IŠČE DELO

Marika, ki se je šele z rojstvom sina Danijela otresla preostalih manjvrednostnih kompleksov, odločno pravi: »S skupnimi močmi se še hišo da prestaviti. Če bova živela skupaj, bova premagala tudi težave, katere naju še čakajo v življenju.«

Branko je trenutno na dopustu pri svoji družini na Ljubnem, sicer pa je v delovnem razmerju v urarski delavnici v Kamniku, od koder se za konec tedna pripelje na Ljubno z avtom, ki je prirejen za ročno upravljanje. V občini Mozirje se zanj še ni našlo delo, kljub prošnjam, poslanim na delovne organizacije. Res je, da ima Marika obrt, vendar je dela za oba premalo.

»Razumite, da ne beračim, ampak pošteno prosim za delo. Tudi prekvalificiral bi se, samo da bi lahko živel z otrokom ter ženo skupaj. In čutil, da sem v delovnem kolektivu zaželen ter enakovreden drugim delavcem,« doda mož Branko.

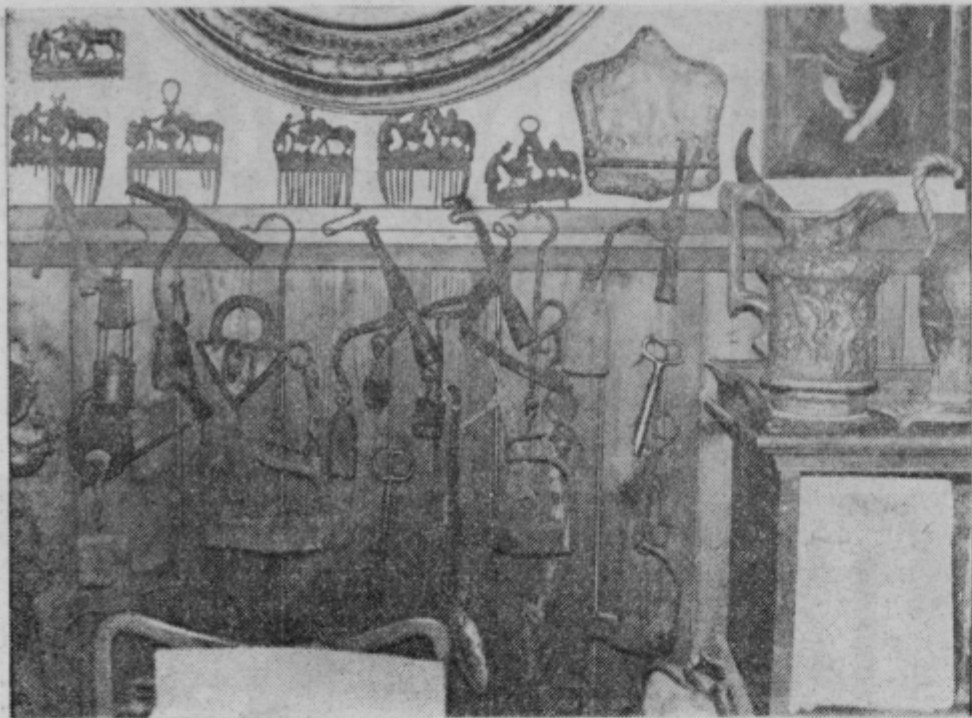
Naj ob koncu zapišem, da je ČLOVEKU preprosto prepovedano biti manj vreden! Kot ljudje smo vsi enaki prav zato smo dolžni uveljaviti in izpeljati enakost tam, kjer jo je hotela nekemu človeku okrniti narava.

In kdo bo enakost omogočil, izpeljal v tem primeru, če ne mi, vsi skupaj!

Besedilo in slike: LIZA LUK

Srečni skupaj

Na sliki vidimo medeninasta česala za konjsko grlvo, ki so jih nekoč uporabljali kočijaži, zraven pa je še več drugih orodij in dragoceni vrč.

Vinka Jordana, priletnega možakarja Savinčani dobro poznajo. Veliko jih je, ki so mu hvaležni za to ali ono uslugo, ki jim jo je napravil kot gradbeni tehnik, marsikomu je poiskal izvir vode, saj je pri tem neverjetno spreten, poznajo pa ga tudi kot uradnega cenilca. Manj pa je tistih, ki vedo, da je njegov dom v Gotovljah pri Žalcu pravi muzej v malem. Prav s tem pa želimo tokrat seznaniti naše bralce.

Beseda »seznaniti« je, tako kot sem spoznal, ko sem si Jordanovo zbirko ogledal,

veliko preširoka. O njej bi bilo mogoče še in še pisati.

Kamnita sekira

Že pred pragom Jordanove domačije me je pozdravil star rimski kamen z napisom in kot mimogrede sem omenil, da je to verjetno najstarejši detajl zbirke. Zbiratelj pa mi je ponosno pokazal sekuro iz kamene dobe. Predmetov, ki sodijo v daljno preteklost pa je še več. Tu je stara keltska žara s pepelom, ki je bila na tem, da ostane ob jarku za kanalizacijo, iz rimskih časov ost za lovlje-

nje rib, rovnica s sekuro, srebrna žlica in več okrasnih zaponk. Pozornost vzbujajo tudi fragmenti različne rimske opeke iz taborišča v Ločici pri Polzeli z napisom II. italiske legije, ki se je tu zadrževala v letih 161—181, ko je vladal cesar Marc Avrelj. Iz dobe naselitve Slovencev v teh krajih pa je izredno lep glinast lonec, ki so ga odkrili pri gradnji gospodarskega poslopja v Gotovljah ob lobanji in ostalih ostankih lastnika.

Nekoliko »mlajše« so klešče iz dobe reformacije za

pečenje hostije. Iz tega časa sta tudi dve opeki, na eni je letnica 1599, na drugi pa kratica TLAP, ki po naše pomeni: Če se bojiš truda, pomisli na plačilo! To je bilo geslo, napisano v grbu škofa Tomaža Hrena. Na stenah se potem zvrstijo številni krožniki, nekateri kositrni z letnico 1752, drugi glinasti, vsi pa izpričujejo dejavnost ljudi v času, iz katerega izhajajo. Ob njih je vrsta uporabnih predmetov, kot so svētniki, ki so jih uporabljali kot držala za smolenke s katerimi so nekoč razsvetljevali svoje domove, rudarske svetilke, medeninasta in z ornamenti okrašena česala za konjsko grlvo.

V spomin na turške vdore ima Vinko Jordan v svoji zbirki nekaj podkev turških konj, sabljo s slonokoščnim ročajem in še nekatere predmete. Med orožjem je izredno zanimiva 300 let stara mušketa na kresilo, več pušk in pištol ter sablja francoskega vojaka iz Napoleonovih časov.

Slike predstavljajo posebno poglavje v tej imenitni zbirki. Veliko jih je in vseh vrst so. Edina skupna lastnost jim je starost. Veliko jih

je naslikanih na platno, prava dragocenost pa so, kot je povedal zbiratelj, tiste na steklu. Teh je deset. V zbirki je slika Trsta s pristaniščem iz leta 1801, originalni portret Josipa Stritarja, ki ga je upodobil Fran Sterle in še vrsta drugih.

Gotske in baročne skulpture in plastike imajo svoj kot. Zbrane so ob kipu sv. Antona za katerega trdi Vinko Jordan, da je star preko 300 let. Ostale predstavljajo prizore iz križevega pota in iz svetega pisma.

Posebno mesto v Jordanovi zbirki zavzemajo ure. Najstarejša meri čas že celih 250 let. Njena posebnost je, da kaže tudi dneve. Poleg te pa visi na steni še vrsta drugih zelo starih ur, ki so poslikane z vsemi mogočimi motivi, ki predstavljajo delo, razpoloženje, letne čase, živali in drugo. Poslikana so ohišja, včasih tudi kazalci, uteži so velike in težke in nemalokrat umetno izdelane.

Najzgovornejši dokumenti pa so prav gotovo stari zapisi. Malo jih je ohranjenih in bolj iz zgodnje dobe izhajajo, manj jih je. Nekaj jih je tudi v Jordanovi knjižni zbirki. Tu je rokopis Ignaca

Orožna, medtem ko matinovala biblijo in jev novi testament Muzejski knjižnici v O

Denar je star

Čeprav ni, da bi go slovi vzeli dobesedno vendarle res, so denarji že zelo zgodaj pričajo kovanci, katerost se šteje v tiso. Nekaj takih je tudi v novi zbirki, saj se predstavil kot strastni zmatik, ki pa ni strastno v zbiranju novov več tudi v tem, da sva v dan izpopolnjuje kovno znanje o njihovi delovni sobi je in izredno lepo ureje ka starega denarja, no se ponasajo prazbiratelj. V zbirki dragoceni starogrški v srebru in bronu iz lipa Makedonskega, vladal v letih 359—3 našim štejem in njegovemu sina Aleks Velikega. Ob njih so in rimski novci, me srebrenik Cezarja na njegovega morilca s drugi strani, zvrstijo, podobe cesarjev Avgberija, Kaligule in

Na robu vasi stoji ena najlepših zasebnih hiš. Pa saj to ni navadna hiša. To je vila, dvorec. Dvanajst sob z vsem udobjem. Gospodar, obrtnik Stevo, je umrl pred tremi leti. Zdaj sta v teh sobah samo dve osebi: gospa Truda, vdova po pokojnem Stevu in osemnajstletna hči Tanja. Vsaka ima svoj moderni avto. Tanja gre jeseni na univerzo, gospa Truda pa doma gospodinja. Oblači se po najnovejši modi, za krmikom pa je pravi divjak.

Med seboj nimata najboljših odnosov. Zgodí se, da prebije Tanja snubca domov, mati Truda pa jima je vedno za petami. Je čistokrvna koketa.

Zgodí se, da si mati in hči skočita v lase. Pošteno se zruvata. Mimoidoč tlejaj postoje pred hišo in prisluhnejo.

»Očeta si spravila v grob, zdaj pa meni jante odžiraš. Nesramnica!«

bo podrla na glavo, jaz pa imam v kleti čedno stanovanje. Pokojni je imel tam svojo pokojnico. Zdaj sem vse prodala in sobi sta prazni. Prideta? Namesto najemnine bosta delala na vrtu. Vrt je velik, rok pa nobenih.

Rečeno storjeno. Minilo je nekaj dni. Jaka in Lizika sta bila v novem stanovanju. Prava nebesa! Zanimivo, tudi hči Tanja ni nasprotovala. Hm, kako sta se stara dva zagrizla v vrt! Ljudje so se čudili, odkod gospe Trudi tolikšna dobrota. Deset let sta Jaka in Lizika hodila na stanovanjsko, pa nič. Zdaj v trenutku tolikšna sreča.

Toda, dobrote gospe Trude še ni konec. Jaka in Lizika sta morala v limuzino in Truda ju je odpeljala v Gornjo Savinjsko dolino. V čudovit kotiček, v čudovito hišico. Jedli so imenitno, pili najboljše pijače. Lizika je sradila pojedine zavzdihnila:

DOBROTNICA

»Tamle so vrata. Poberi se!«

»Hopa, očetova polovica je moja!«
»Plesov v moji hiši ne bo in amen!«
Zato je hčerka največ zdoma. Kaj pa ji manjka! Denarja kot toče, avto, drage obleke, nakita za pol tovarnjaka. Manjka ji samo sreča. Fantič pride, dobi, pobere in odide...

Tudi gospa Truda ima čisto obisk. Prihaja prileten gospod, visok in sivo las. Res lepo negovan. Na večer se odpeljeta. In hiša je prazna. V dvanajstih sobah ni žive duše.

Cez cesto sloji podrapana bajta. Vsak hip se bo zrušila. V njej še vedno stanujeta Jaka in Lizika. S skromnim penziončkom in oba krepko preko sedemdeset let. Posedata na klopici in gledata dvorec čez cesto. In se čudita, odkod nekaterim tolikšno bogastvo, ko pa jima je sin, ki je padel v Gornji Savinjski dolini vedno govori: zmaga je naša in v novi državi bogatašev ne bo!

Bilo je julija letos. Pride gospa Truda in reče: Stara sta, kašta se vama

»Tam doli, pri Ljubnem, je padel naš Marko...«

»Gospa, je ta hiša tudi vaša?« sprašuje Jaka.

»Tudi. Prihodnji teden pa vaju peljem na morje. Blizu Portoroža. Jaz imam rada gorski zrak, pokojni pa je oboževal morje.«

»Se nikoli nisva videla morje.«

Tudi ob morju je elegantna zidana hišica. S čudovitim razgledom na morje. Tudi z ladjo so se peljali. Ko so se vračali, sta se Jaka in Lizika tesno objela in Jaka je Liziki šepnil na uho:

»Liza, to so nebesa!«

Lizika pa nazaj:

»Jaka, zdaj pa se le potrudiva, od jutra do večera bova na vrtu. Gospa Truda je zares velika doborotnica!

In zagotovo sta bila v tem trenutku Jaka in Lizika najsrečnejša človeka v Spodnji in Gornji Savinjski dolini.

O, ko bi bilo še več takšnih doborotnic!

DRAGO KUMER

Vinko Jordan se v svojem kraljestvu med starinami najbolje počuti. Vsaka od njih prirasla k srcu in »življenjepis« vsake mu je znan.

M MUZEJU DENARJA

ki je dal takratni Celei mestne pravice, zatem cesarja Proba, ki je na naših tleh privzasil vinsko trto in Dioklecijanova pa vse do bizantinskih cesarjev, ki so plačevali s tako imenovanimi skledniki.

Bogata je zaloga novcev iz srednjeveških kovnic iz 11 in 12. stoletja. Zlasti so zastopane ptujske, brežiške in šentviške. Prava posebnost je srebrnik kosovskega junaka Carja Lazarja, novci Matije Korvina — Kralja Matjaža. V posebnem katalogu so razporejeni novci kraljevine Srbije, Črne gore ter stare in nove Jugoslavije.

Poleg tega ima Vinko Jordan več kompletov iz evropskih in drugih držav. Imenitni so novci Katarine II. Velike, ruske cesarice, Napoleona Bonaparta, turških sultanov itd.

Doslej je tekla beseda le o zbirki, ki pomeni ne samo za zbiratelja temveč tudi za vse nas veliko bogastvo. Znano je, da so tisti, ki si ustvarjajo zasebne zbirke, trn v peti muzejem. Tega o Vinku Jordanu ne bi mogli trditi. Namen njegovega dela ni odtegniti svoja odkritja jav-

nosti. Nasprotno! Njegova hiša je odprta obiskovalcem. Njegovi gostje so šolarji, dijaki in vsi tisti, ki jih starine zanimajo. Znano je tudi, da je že marsikatero posebnost izročil temu ali onemu muzeju. Poleg tega se neprestano strokovno izpopolnjuje, v njegovi delovni sobi je na kupe revij iz vseh evropskih držav, ki obravnavajo numizmatiko ali starine. Ni mu namreč dovolj starino prinesiti domov, jo postaviti na polico in enkrat na teden obrisati prah z nje. Z najdenim predmetom živi, zato ga hoče spoznati kar najbolje. V tem pa je tudi bistvo njegove ljubezni in strasti, ki izžarevata iz vsake njegove kretnje in besede. In kako se je ta ljubezen rodila. Sam pravi takole: »Ne bi mogel reči kdaj in kje. Mislim, da je z mano že vse življenje. Morda sem jo začutil takrat, ko sem v Savinji našel rimsko sekiro, mogoče takrat, ko sem se sam z nekaj delavci lotil izkopavanja rimskih grobov v Šempetru. Ne vem natančno.« Sicer pa to tudi ni tako važno. Tu je njegova ljubezen do starin rodila obilo sadu.

Tekst in foto: TONE TAVCAR

ELDA VILER: POJEM IZ POTREBE

ko, da je pevec prepuščen samemu sebi. Nekaj časa mu nudimo vse, ga kujemo v zvezde. Nujno je potem, da propade tisti trenutek, ko se ne vrte več vse okrog njega. Prav takrat, ko bi lahko največ dal, se izgrajeval in kvalitetno napredoval. Meni je ogromno pomagal mož, ki je končal glasbeno akademijo. Brez njega ne bi bila to kar sem. Naši skladatelji delajo s pevci tako malo, da tega nikakor ne morem razumeti. Enostavno dobimo note, potem pa se moramo sami znajti. Še največ dela s pevci Ati Soss. Vsi so preveč zaposleni z drugim stvarmi. Je pa po mojem osebnem mnenju slovenska zabavna glasba kvalitetno precej pred ostalo jugoslovansko. Ob tem pozabljam, da je danes zabavna glasba tudi posel. To dobro vedo Hrvati in Srbi, kjer ni problem posneti plošče, nastopati na televiziji in sodelovati na koncertih. Slovenci na televiziji tako ali tako nimamo svojih zabavnoglasbenih oddaj, koncertov imamo toliko, da še za kruh ne bi imela, o plošči v Sloveniji lahko pa le sanjam. V Ljubljani so mi sicer obljubili snemanje velike plošče, ki jo ima skoraj že vsak hrvaški pevec. Bila sem zelo vesela, čeprav nisem vedela, kaj naj storim, ker sem imela pred tem že vse urejeno z Jugotonom. Pogodbe z Jugotonom nisem podpisala, ker sem čutila dolžnost, da ploščo posnamem tam, kjer so največ naredili zame. Če tega ne bi storila, bi se na gramofonih že zdavnaj vrtela plošča s skladbami skladateljev iz Zagreba in Beograda, ki zadnje čase ogromno pišejo zame. Ni torej čudno, da največ nastopam na Hrvaškem, male plošče pa že tako ali tako nekaj let snemamo samo v srbohrvaščini. V Sloveniji mi tega ne omogočijo. To je tisto, kar me boli. Najbolj sem vesela vabil za nastope v Sloveniji, čeprav dobim v ostalih republikah precej večje honorarje. Ne morem povedati, kako vesela sem bila sprejema, ko sem v okviru večera šanson nastopila na letošnji Slovenski popevki v Celju. V tem mestu ne vem, če sem doslej trikrat nastopila. Precej pa imam ponudb iz Savinjske doline, kjer prepevam na raznih zabavnih prireditvah in šele ob takšnih nastopih vidim, da me ljudje bolj cenijo, kot si včasih mislim.

NT: Kakšno je življenje slovenskega pevca zabavne glasbe?

»Lagala bi, če bi rekla, da je ne vem kako slabo. Če bi morala živeti le od nastopov v Sloveniji, bi bilo bolj klavirno. Imam srečo, da sem se prebila v drugih republikah. No, k temu dodajmo še turnee po tujini... Za normalno življenje imam dosti, še zdaleč pa ni toliko kot mislijo ljudje. Omenila sem turnee. Največ seveda nastopam za naše delavce, koncerte pa prireja zagrebški in beograjski radio. Ne vem, kako naj opišem občutke s teh koncertov. Ni besede, s katerimi bi opisala veselje naših ljudi, ko slišijo domačo pesem. Nikdar nisem pozabila turnee po Avstraliji. Toliko solza, smeha, sreče in hrepenenja nisem še nikdar videla. Izgleda, da se bom spet kmalu srečala s to deželo. Sicer pa me je pesem popeljala skorajda po vseh evropskih deželah in po vsej Sovjetski zvezi, kjer sem bila nekajkrat. Je pa tam izredno naporno in težko se je odločiti za gostovanje. Nekajkrat sem ponudbe že odbila, čeprav je publika v Sovjetski zvezi izredna. Zadnje čase na turnejah ne sodelujem. Vse mi pomeni sin Andrej in se posvečam njemu. Dolgo let sem verjela, da je moje življenje le pesem. Danes je to Andrej. Seveda pa si življenja brez petja ne znam predstavljati.

NT: Nekaj se je pred leti govorilo, da boš prepevala v Nemčiji. Je to res?

»Res se je govorilo. Seveda mi nikdar ni na kraj pameti prišlo, da bi zapustila domovino in živela v tujini. Znamenita skladateljica in dirigenta Bert Kaempfert in Horst Jankowsky sta me slišala na festivalu v Solingenu, kjer sem pobrala vse možne nagrade, čeprav je nastopila tudi vrsta znanih evropskih pevcev. Takoj sta mi ponudila sodelovanje, posnela sem barvno zabavnoglasbeno oddajo za nemško televizijo, dve plošči ter sodelovala na nekaj koncertih z orkestrom Berta Kaempferta, ki me je hvalil tako, da je bilo še meni nerodno. Nisem se odločila za tujino. To je razumljivo. O evropski slavi nikdar nisem razmišljala, ker imam raje zasebno življenje. Tega v Nemčiji ali kjerkoli drugje ni. Jaz sem najprej človek, šele potem objekt, s katerim bi služili denar. Na račun moje osebne sreče. Nikjer nisem bolj srečna kot doma pri možu in Andreju.

Se in še sva klepetala z Eldo, vendar ni, da bi človek vse spravljaj na papir. Eno bo prav gotovo dižalo. Slovenska zabavna glasba bi brez pevke, kakršna je Elda, ne bila to, kar je. Prav Elda in Majda Sepetova (pred dolgimi leti še Marjana Deržaj) sta bili tisti, ki sta slovensko popevko ponesli v druge republike. Še danes sta eni redkih slovenskih pevki, ki ju poznajo v drugih republikah.

Se nekaj sem se spomnil. Nekoč mi je Marjan Kralj dejal, da bomo šele čez dolga leta Slovenci spoznali, kakšna pevka je bila Elda. Skladbe kot so Vzameš me v roke, Zlati prah v oči, Na deževen dan, Včeraj, danes, jutri, Vračam se, Lastovke in še cela vrsta drugih bodo lepe tudi čez petdeset let. Zato, ker so naše, slovenske... Z Marjanom se popolnoma strinjam.

Pesem me je popeljala v svet in do nje čutim veliko zahval in obvez.

Klepet o slovenski in jugoslovanski zabavni glasbi si brez omenjanja Elde Viler zares ne moremo predstavljati. Elda je že več kot deset let svojstveno ime v svetu naše zabavne glasbe. Ni festivala v Jugoslaviji, kjer še ne bi prepevala. Za pesmi v njeni interpretaciji so podelili vrsto nagrad. Večino je podelila strokovna žirija. Samo enkrat se je dogodilo, da je prejela nagrado publike. To je bilo leta 1973 na Slovenski popevki, ko je prepevala Sossovo in Šemnovno skladbo Ta svet. Ali to pomeni, da publika za Eldo ni preveč navdušena?

»Predvsem moram povedati to, da pojem za ljudi in ne za strokovne žirije. To bi pravzaprav želela. Navsezadnje vsi delamo za to, da bi čim širšemu krogu ljudi nudili malce zabave, nekaj prijetnih trenutkov v tej dirki s časom, ko nemalokrat pozabimo na to, da smo navsezadnje ljudje. Žal pa so razmere v naši zabavni glasbi takšne, da podpiramo na različne načine stvari, ki jih ne bi smeli. Ne morem razumeti, da se pri nas tako malo da na vzgojo publike. Vsi pa smo vedno pripravljene tožiti, zakaj imajo pevci iz drugih republik v Sloveniji takšne uspehe. Mislim na tiste, ki nimajo nikakršnih glasovnih zmožnosti in smisla za interpretacijo. Mnogo bolj so priljubljeni kot na primer Zdenka Kovačiček, Josipa Lisac, Nada Knežević, Leo Martin in Arsen, ki brez dvoma sodijo, vsaj zame, v evropski vrh. O sebi ne govorim rada. O tem, da ljudje nad mano niso preveč navdušeni, sem že večkrat razmišljala in se seki-rala. Šele sedaj vidim, da to ni imelo nikakršnega smisla. Spoznala sem namreč, da ima pač vsak pevec svoje občinstvo. Tudi jaz ga imam. To potrjujejo pisma, ki jih dobivam.

Ker prepevam stvari, ki ne gredo ne vem kako hitro v uho, imam manjši krog poslušalcev, je pa res, da gre v mojem primeru za ljudi, ki imajo določeno glasbeno izobrazbo. Navsezadnje sem si ime ustvarila s pesmimi, v katere kvaliteto ne gre dvomiti. Sicer pa ko je revija Mladina pripravila glasovanje, so mladi poslali kar precej glasovnih zmožnosti, zase vem, da jih imam. Že po tem, ker vedno pojem stvari, kjer je treba imeti določen glasovni obseg in potencial. Samo to pa še ni dovolj, da je pevec dober. Pesem je treba doživljati in jo podajati. Če nisi pri stvari, če nisi čustveno prizadet, potem je stvar neprepričljiva. Meni je največ dalo petje v barih. Tam se pevec kalji.

NT: Glasbeni strokovnjaki trdijo, da sodiš med tri najboljše jugoslovanske pevke zabavne glasbe. Kaj meniš o tem?

»Pohvale sicer vsakemu godijo, neumno pa je delati primerjave, ker pač ima vsakdo svoj stil petja. To kar poje Neda Knežević, je težko peti Zdenki Kovačiček, tisto kar poje Josipa, bi morda ne ležalo meni... Če sodim po glasovnih zmožnostih, zase vem, da jih imam. Že po tem, ker vedno pojem stvari, kjer je treba imeti določen glasovni obseg in potencial. Samo to pa še ni dovolj, da je pevec dober. Pesem je treba doživljati in jo podajati. Če nisi pri stvari, če nisi čustveno prizadet, potem je stvar neprepričljiva. Meni je največ dalo petje v barih. Tam se pevec kalji.

NT: Kaj meniš o naši zabavni glasbi?

»Dolga leta smo obstajali na enem in istem nivoju. Z dnja leta smo prav gotovo napravili nekaj pomembnih korakov naprej. Najbolj vesela sem uspehov mladih glasbenikov. V mislih imam Marka Breclja, Andreja Šifrerja in Aleksandra Mežka. Ti so v svet slovenske zabavne glasbe zares prinesli nekaj novega, svežega. Prav bibilo, da jim pomagamo po najboljših močeh. V Sloveniji pa je na žalost ta-

Luteranske klešče za peko hostij na katerih je dobro vidna letnica izdelave 1568.

VIDEL SEM NEAPELJ, ZDAJ LAHKO UMREM

Morda se je to kdaj zgodilo tudi vam. Po poti, ki je trajala več dni, recimo sedem, ki je bila dolga dva tisoč kilometrov in več, po poti, na kateri so se kakor na filmskem platnu vrstili lepi vtisi, kraji, spomini... ste obsedeli tihi, utrujeni, brez besed. Kaj zdaj iz tega bogatega gradiva, ki ga nosite s seboj in ki ga še niste mogli prav razporediti, vzeti napisati, da bo tisto, kar se bo znašlo na papirju užitno in morda tudi toliko zanimivo,

da bo po istih stopinjah krenil še kdo drug.

V takšnem položaju sem zdaj, ko pišem in listam po polni beležnici, ko znova oživljajo dogodki...

Mojo pot sta začrtala izletnik in celjsko Hortikulturno društvo. Pa ne samo meni. Na tem potovanju nas je bila lepa skupina. Potnikov za dva velika, moderna avtobusa.

Vodila je do ostroge italijanskega škornja, do Termolija. Od tega prijetnega in lepega mesta ob Jadranski obali na nasprotni breg, v Neapelj. In potem čez Monte Cassino v večno mesto Rim ter domov. Vmes pa je bilo nešteto postankov. Tudi skok v Pompeje, pod Vezuv, ki se je že zdavnaj umiril, na sončni Capri, na večno zeleni otok Ischio, prav tako v Neapeljskem zalivu in še drugam. Tudi skozi več kot štiri-

deset tunelov na cesti ob vznožju Apeninov, mimo starodavnih trdnjav, izrednih nasadov sadja in vinske trte... Zgodovina in sedanost. Razkošje in utrip zdajšnjega časa. Sončna avtomobilska cesta in serpentine do Munthejeve vile na Capriju. Vijugasta cesta do spomenika strahovitih bojov med drugo svetovno vojno, benediktinskega samostana na Monte Cassino. Pred tem pa še kratek počitek v neapeljskem Versaillesu, v Casertu, ki se je prilegel kot požirek hladnega odprtega laškega piva. Samo škoda, da ga na tej poti nismo nikjer srečali. Rim je bil doživetje zase. Tudi po zaslugi odličnega vodnika. Takšno spremstvo in razlago si lahko privoščijo le organizirane skupine. Če bi hodil sam, bi se izgubil, taval in zapravljal preveč dragocenega časa za iskanje najbolj značilnih, najbolj znamenitih spomenikov. Zato tudi Michelangelo ni bil tako skrit, da bi se ne mogel srečati z nekaterimi njegovimi deli.

Lepa pot, ni kaj reči. Lepa in zahtevna. Tudi zaradi tega, ker ni bilo nikoli toliko časa, da bi si nek spomenik ogledali do podrobnosti. Sicer pa bi to ne bilo niti mogoče. Program je tisti, ki priganja, tudi takrat, ko imaš v roki še vročo pizzo, pa moraš spet na pot. Da, pizze. Zdaj že znane in skoraj običajne jedi. Pa vendar takšnih, kot smo jih jedli v Beneventu, ni najbrž nikjer.

Res je, da v Beneventu čarovnic, ki so po izročilu tu doma, nismo videli, niti srečali. Zato pa smo lahko občudovali starodavni amfiteater in Trajanov slavolok iz časa drugega stoletja.

Benevento pa nam je ostal v lepem spominu še zaradi nečesa. Ko smo se po ozki poti in mimo drugih turistov prerivali do amfiteatra, smo vzbudili pozornost pri skupini italijanskih študentov, ki so prišli prav tako v ta kraj na izlet. In ko so po naših besedah spoznali, da smo Jugoslovani, je nekdo izmed njih pristopil in rekel v svojem jeziku:

«Lahko ste ponosni, da imate Tita. To je velik državnik. Da bi še dolgo živeli!»

Tisti, ki smo bili deležni tega izrednega pozdrava in pozornosti, smo ostali preseenečeni. Veseli in srečni.

Caserta. Nekdanji bourbonški dvorec, neapeljski Versailles, je bil doživetje zase. Lepo ohranjen. Nismo videli vseh 1.200 sob, niti prešteli vseh 1790 oken, pa vendar je bilo dovolj, da smo spoznali spomenik, ki ima svoje mesto tudi v polpretekli zgodovini. Ta dvorec, ki ga krasí izreden park, z neštetimi vodnjaki, kipci, vodometi in slapovi, si je namreč štab anglo-ameriške vojske izbral v

Pompeji. Tem in še mnogim drugim stebrom, ostankom hiš tudi lava ni mogla do živega...

letih 1943—1944 za svoje bivališče. Tudi vojake je zanimala arhitektura, slikarstvo... V tem gradu je bila ob koncu aprila 1945. leta podpisana kapitulacija nemških čet v Italiji.

Znan je rek: Najprej morate videti Neapelj in šele potem lahko umrete. Neapelj, to veliko obmorsko mesto in pristanišče, ki je odprlo od dvanajstega stoletja dalje svoja vrata dvanajstim dinastijam, ki je navdihnilo mnoge pesnike in pevce, da so o njem zapeli romantične pesmi, nas je delno razočaralo. Že prve ure, ko smo se sprehodili po njegovih izredno razgibanih ulicah, sta bili dve članici naše skupine deležni tistega, kar je v tem mestu že več ali manj običajni dogodek.

Saj ste že slišali za tiste mlade ljudi, v nekaterih primerih tudi odrasle otroke, ki napadajo tujce, jim trgajo iz rok torbice in seveda vnašajo med izletnike nemir, strah... En napad jim je uspel. Članico naše izletniške skupine so podrl ob prisotnosti drugih na tla, ji iztrgali torbico z denarjem in vsemi dokumenti. Tudi s potnim listom. Ničesar ni dobila nazaj. Vse je zgodilo v nekaj sekundah.

Druga, ki je bila deležna podobnega napada, samo, da ga je izvedel mladi motorist kar med vožnjo, je vzdržala udarec in sunek. Le zavpila je in še dolgo potem ni prišla prav k sebi. Živci so oparili svoje.

Po teh dogodkih smo vse dni, kolikor smo bili v Neaplju, hodili po cestah s prekrižanimi rokami na prsih, ženske pa so stisnile prazne torbice globoko pod roko. In ko smo se poslavljali od tega mesta, smo si po tihem rekli: «adijo», čeprav so drugi vtisi vendarle nepozabni, lepi...

Največji otok v Neapeljskem zalivu, Ischia, je bil vreden oglada in pozornosti. Prevozili smo vseh njegovih 53 km cest. Tu vlada večna pomlad, skoraj večno poletje. Sicer pa zelenje, ki nikoli ne dobi rjave barve. Vulkani so pustili svoje sledi.

Otok slovi po neštetihih termalnih vrelih, peščenih plažah, termalnih vrtovih — zlasti je znan Pozejdonov — in med drugim prav tako po odličnem vinu. Biser med biseri. Seveda, ne za naš žep, vsaj v hotelih ne.

Na tej poti smo se srečali s tragedijo Pompejev. Vezuv je zdaj kot nem spomenik nad mrtvim mestom, ki ni še v celoti odkrito. Toda to, kar je zdaj pod soncem, govori o strašni nesreči, ki se je zgodila tistega avgustovskega dne 79. leta pred našim štetjem, ko je lava zasula cvetoče mesto in z njim vred ljudi, živali. Nekateri od njih so zdaj kot kamniti spomeniki v muzeju.

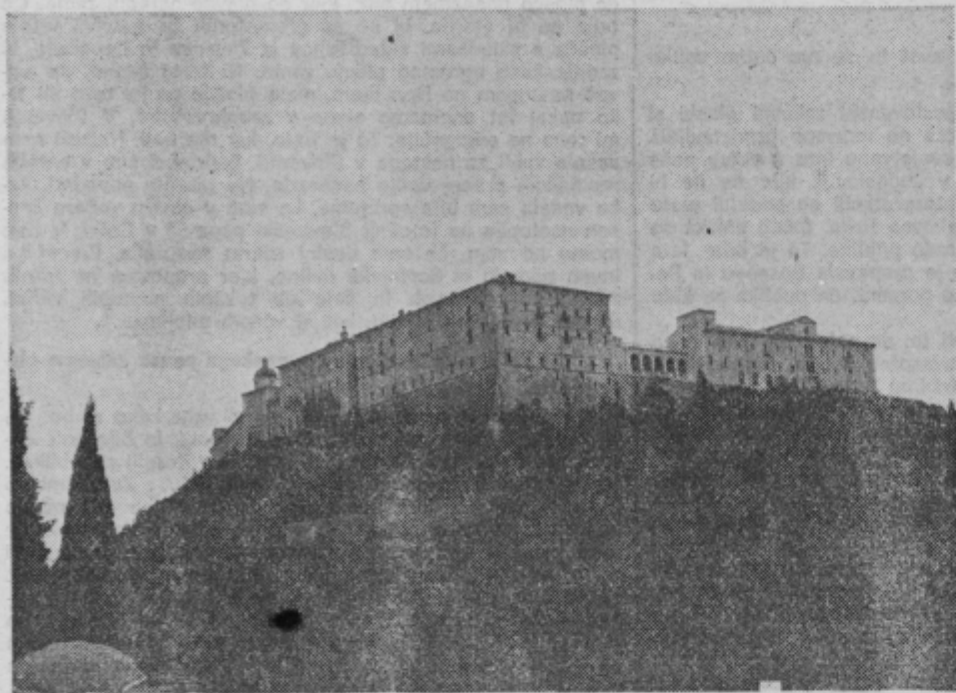
Capri. Naša pozornost je veljala vili San Michele, vili znanega švedskega pisatelja in zdravnika dr. Axel Munthea. Vila, ki jo je pisatelj zapustil že okoli 1944. leta (umrl je pet let pozneje na švedskem dvoru), je zdaj muzej. Množično obiskan. Pri gradnji hiše, ki stoji na mestu, kjer se je bohotila ena od dvanajstih vil cesarja Tiberija, je uresničil svoje besede: «Izumil bom svoj slog, ki mu nihče ne bo mogel vzeti imena...»

Na poti do Rima so še enkrat srečali s strahotami druge svetovne vojne. Tokrat na pobočjih Monte Cassina, ki so posejana z grobovi padlih vojakov in z mnogimi urejenimi vojaškimi pokopališči. Povsem obnovljeni benediktinski samostan ne daje slutiti, da je bil porušen do tal. Bolj kot verniki, se zdaj k njemu zgrinjajo turisti, izletniki...

Za Rim ni ostalo časa, niti prostora na tej strani tednika. Prav tako ne za Orvieto, ki ne slovi samo po najslikovitijšem cerkvenem pročelju, marveč tudi po odličnem vinu. Belo vino iz teh umbrijskih vinogradov je bolj znano od rdečega brata.

Za nami je pot. Lepa in dolga, sicer pa takšna, ki jo lahko priporočam, čeprav je v teh vrsticah ostalo veliko, skoraj preveč, neizrečenega...

MILAN BOŽIČ

O strahotah bitk, ki so trajale okoli Monte Cassina približno dva meseca, govori danes grobovi, medtem ko je povsem obnovljeni benediktinski samostan na vrhu gore zdaj le velika turistična atrakcija...

Utrinek s sprehoda po vrtu prelepe vile San Michele na Anacapriju

Direktor tekstilne tovarne v Preboldu Ivan Žagar je med drugim povedal, da je sodelovanje te delovne organizacije s krajevno skupnostjo izredno dobro.

Mirno lahko zapišemo, da so Preboldčani v nedeljo preživeli zares prijetno dopoldne. Mislimo seveda na vse tiste, ki so se ob deseti uri zbrali v kinodvorani na javni radijski oddaji, ki smo jo pripravili v sodelovanju s Tekstilno tovarno. Dvorana je bila nabito polna, sicer pa so bile vstopnice za prireditev v predprodaji v obeh vratah tekstilne tovarne, in nič čudnega ni, da je bila v petek, ko je vstopnic skorajda že zmanjkalo, le ta najbolj iskana stvar v kraju pod Zvajgo.

Dvorano so preboldski tekstilci izredno lepo dekorirali. Ni manjkalo njihovih zaščitnih znakov — črne mačke ter seveda cvetja. Med vsemi je največ pozornosti vzbujala čudovita Ikebana. Ko smo pričeli z oddajo, je vsaj pri moškem delu poslušalstva največ pozornosti bila deležna simpatična celjska napovedovalka, sicer pa novinarka Dela Ivica Burnik.

Oktet pevcev iz Kaplje vasi je prijetno presenetil. Z njimi poje tudi članica ansambla Prijatelji izpod Reške planine, Cita Zakonjšek. Ker je bil v Ptuj festival domače zabavne glasbe, na katerem so sodelovali tudi Prijatelji, so bili »Kaplančani« prepričani, da Cita ne bo mogla nastopiti. No, Cita se je izkazala. Na našo javno radijsko oddajo se je pripeljala naravnost iz Ptuja in ko je odpela svoje, je spet odbrzela nazaj v Ptuj. Tam so namreč njenemu ansamblu podelili, letos že drugič, prvo nagrado. Čestitamo!

Predsednik Krajevne skupnosti Prebold Franc Janše je zbolel. Namesto njega je na vprašanje o delu te krajevne skupnosti odgovarjal predsednik konference delegatov Valter Zupanc. Pomagala mu je humoristka Olga Markovič, ki je bila napravljena v učenko in je prebrala spis o domačem kraju Preboldu. Nekateri v dvorani so se škodoželjno smehljali, drugim pa je postalo še bolj vroče...

Andrej Šifrer je vzbudil precej pohval tudi pri starejših poslušalcih.

Moški pevski zbor Svobode Prebold je prvič

Olga Markovičeva se je spreoblekla v učenko in prebrala prosti spis o sodelovanju z okoli štiri Preboldu. Smehu ni bilo ne konca ne kraja.

predstavil pesem, ki sta jo Radovan Gobec in Meta Rainer zložila v čast 135 letnice tekstilne tovarne. Mirno lahko zapišemo, da so se fantje izkazali, čeprav pred nastopom še niso vedeli ali pesem naj zapojejo ali ne, ker jo bojdaj še niso dobro obvladali. Dileme so bile odveč. To je dokazalo ploskanje v dvorani.

Naš gost iz Kranja, eden izmed najbolj priljubljenih slovenskih pevcev Andrej Šifrer, je zapel tudi tisto znano pesem o tem, kako se je zaljubil v zobozdravnico. Lepo bi bilo, če bi sestavil še kakšno pesmico o zobozdravstvenih uslugah v žalski občini. V Preboldu je na primer zobozdravnik obdoli pacientko, da laže. Kljub bolečinam, z »uslugom« ni bilo nič.

Direktor tekstilne tovarne Ivan Žagar je bil ob koncu z našo oddajo izredno zadovoljen. To pa seveda nima nobene zveze s tem, da je bilo v dveh urah izrečeno toliko lepega in pohvalnega o tovarni, kot sicer v Preboldu skozi vse leto...

JAVNA RADIJSKA ODDAJA V PREBOLDU

VESELO, ZABAVNO —
PA TUDI RESNO

POLOVICO ZBRANEGA DENARJA OD VSTOPNINE SMO NAMENILI
PREBOLDSKI SVOBODI

Aco Markovič je simpatični tekmovalki, ki je so-

da na njegov likovni izdelek. Ob tem pa je ves čas pogledoval proti svoji so-

na moč avtoritativno, kljub temu, da je bila v vlogi učenke.

kom prenosa pred kinodvorano pripravili koncert, kljub temu, da je z neba dobesedno lilo. Žal jih nismo mogli posneti za naš radio, ker nikakor nismo mogli dobiti poštnih zvez s studiom. Pošta je namreč spet zatajila... No, vse se je srečno izteklo in upamo, da bomo v Prebold kmalu spet prišli.

Pa še to. Polovico zbranega denarja od vstopnic smo namenili za nadaljnje delo preboldske Svobode.

Nagrade za obiskovalce v dvorani so pripravili HOTEL PREBOLD, NAMA ZALEC, KAMP DOLINA, TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD in, likovna umetnika ADI AŽENŠEK in ACO MARKOVIČ. Zanimivo je, da so nagrade prejeli celo obiskovalci iz Laškega, kar je še en dokaz več, da je za naše javne radijske oddaje precej zanimanja.

J. VEDENIK
T. TAVČAR

Moški pevski zbor Svoboda Prebold je prvič predstavil pesem Radovana Gobca in Mete Rainer, ki je posvečena jubileju tekstilne tovarne.

delovala v nagradni igri in tudi zmagala, podelil svojo sliko. Mislimo seve-

progi Olgi, ki je napeto opazovala vsak njegov gib in pogled. Olga je gledala

Clani godbe na pihala so že pol ure pred pričet-

Dvorana v Preboldu je bila nabito polna. To je še en dokaz, da vlada med poslušalci Radia Celje velika pozornost za tovrstne prireditve.

135 LET TEKSTILNE TOVARNE PREBOLD

ENA NAJSTAREJŠIH TOVRSTNIH TOVARN NA BALKANU ZAPOSLUJE DANES ŽE 1.250 DELAVCEV — NAJ-
VEČJI PROIZVAJALEC JEANSA IN MEDVLOG V DRŽAVI

Tekstilna tovarna Prebold, ki sodi med najstarejše tovrstne tovarne na Balkanu, bo 3. septembra obeležila 135-letnico obstoja, združeno s počastitvijo jubilejev KPS in predsednika Tita.

Tovarno je postavil (1842. leta je začela obratovati) podjetni tržaški trgovec Gustav Adolf Ulich, ki jo je moral že po dveh letih prepustiti drugim lastnikom, ti pa so se kasneje pogostokrat menjali. Za tedanjí čas veliko in moderno poslovanje, ki je imelo pet nadstropij, je stalo ob Bolški, obsegalo pa je predilnico in tkalnico (1845. leta 24 predilniških strojev z 800 vreteni oziroma 60 mehaničnih stavov). Tovarno je 1866 zajel velik požar, v katerem so izgubili šiviljenje tudi štirje delavci. Po štirih letih je zrasla nova tovarna, ki je 1892. leta zaposlovala 240 delavcev in 12 nameščenec.

V 135-letni zgodovini tovarne je seveda cela vrsta pomembnih mejnikov, med katerimi omenimo veliko stavko 1936. leta. Tovarna je bila pred vojno žarišče revolucionarnega gibanja, zlasti potem, ko se (1932) na pobudo domačina narodnega heroja Slavka Štandra ustanovili ilegalno komunistična partija v Preboldu. Druga svetovna vojna je zahtevala velike žrtve, saj je padlo v partizanih,

umrlo v taboriščih ali končalo pod streli okupatorja kar 51 delavec.

Eden najpomembnejših mejnikov v razvoju tovarne je gotovo tretji september 1950, ko je podjetje prevzel v upravljanje delovni kolektiv. Tovarna se je začela širiti, povečala je pestrost vzorcev in kakovost tiskanih tkanin.

Prvi v proizvodnji jeansa in medvlog

Tekstilna tovarna Prebold zaposluje danes 1250 delavcev, sestavljajo pa jo TOZD tkanina, TOZD pletenine in delovna skupnost skupnih služb. V temeljni organizaciji tkalnice so po vojni uvedli sodobni valjni, ploski in rotacijski tisk, v zadnjih letih pa specializirali obrat za proizvodnjo tako imenovanih lepiljivih medvlog za lahko, težko konfekcijo (ovratniki pri srajcah,

prednji deli pri suknjičih) ter čevljarstvo industrijo. Celotna tehnologija je delo domačih strokovnjakov, vrednost teh izdelkov pa je toliko večja, ker so morali uporabniki konfekcionarji medvloge poprej uvažati. Tekstilna tovarna Prebold je bila v tej proizvodnji prva v državi, čeprav danes ni več edina, kar pa niti ni toliko pomembno zavoljo kakšnih prestižnih razlogov, kolikor zato, ker dokazuje, da se prilagajajo potrebam trga in iščejo vedno nove izdelke, take, ki jih drugi ne delajo. To je njihov osnovni moto, ki ga lahko uresničujejo le ob zelo močni razvojni službi.

To vodilo je dalo pobudo, da so se tudi med prvimi v državi odločili za proizvodnjo jeansa in do danes, ko sicer niso več edini, ohranili položaj največjega proizvajalca.

Novost: indigo jeans

Delajo tako rekoč vse vrste jeansa, od lažjega za srajce do težjega, ki se uporablja za hlače, krila, obleke, itd. Kupci tega popularnega blaga so vsi vodilni jugoslovanski konfekcionarji. Tovarna bo počastila visoki jubilej tudi s tem, da že nudi tržišču najsodobnejši in najbolj iskani indigo jeans kakovosti, ki je enakovredna najboljšim tujim tovrstnim izdelkom, kar pomeni, da ob vedno večji izbiri krojev po kavbojke ali druge izdelke ne bo treba več v tujino.

Priznanje za fluoro-scentno tkanino

V strukturi proizvodnje imajo pomemben delež tkanine za ženska oblačila, srajce, specialne tkanine s premazi, iz kakršne je, na primer, svetlobno odbojna palerina

»Uroša in »Urška«. Izdelek ima zaradi svoje opozorilne barve (to so seveda testirali) predvsem prometno varnostni značaj v megli, ponoči in sploh pri slabi vidljivosti, zato ni čudno, da je republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Slovenije podelil tovarni posebno priznanje.

Tudi jeans dokolenke

V TOZD pletenine in drobna konfekcija so najpomembnejši izdelki hlače in druge nogavice širokega izbora (z všitkom ali brez njega), za katere so prejeli več priznanj, med drugim tudi »Zlatni pobjednik Beograda 77«. Poleg tega, da so najbrž zelo redki proizvajalci hlačnih nogavic za nosečnice in močnejše postavne, ostajajo bržkone edini na svetu, ki delajo tudi jeans dokolenke, pri čemer so postopek tiskanja razvili sami. Tu so še likalne krpe, ki odbijajo toploto

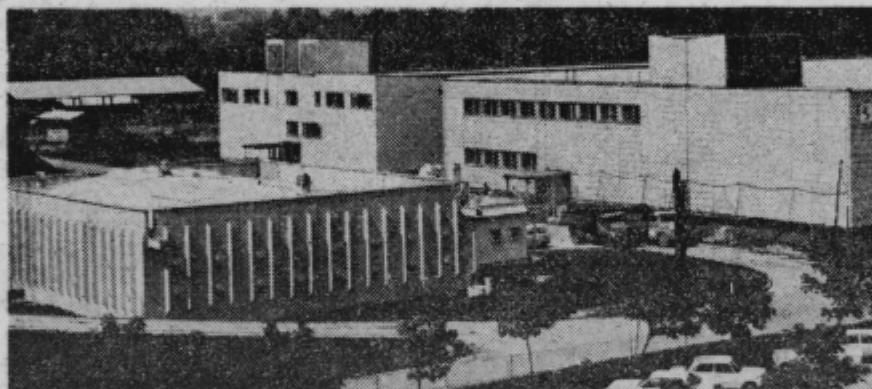
in s tem omogočajo hitrejšo in bolj kakovostno likanje z ekonomičnejšo porabo energije. Zelo iskani izdelek so tudi »Magnetics«, in drugi tekstilni izdelki za gospodinjstvo.

Nova termocentrala

V počastitev jubileja bodo v Tekstilni tovarni Prebold odprli večnamenski objekt, v katerem bodo med drugim uredili tudi družbeno prehrano.

Znatno večja investicija pa bo nova termocentrala, saj bodo vanjo vložili 120 milijonov din, dajala pa bo 40 ton pare na uro in 5 tisoč kilovatov, s čimer bodo dolgoročno krili potrebo po tehnološki pari in električni energiji, tako da jih redukcije ne bodo več prizadele. Kotlovnica bo začela obratovati predvidoma decembra, s turbinami vred pa do 1. maja prihodnje leto. 55 metrov visok dimnik z vgrajenimi kontrolnimi napravami bo preprečeval onesnaževanje okolja.

V Tekstilni tovarni Prebold ob vsem tem in zlasti spričo splošnih razmer v tekstilni industriji doma in v svetu, niso popolnoma zadovoljni z gospodarskimi rezultati. Vendar pa menijo, da se bodo lahko z izpopolnjevanjem tehnologije, strokovnostjo delavcev in prizadevanjem vseh članov kolektiva, še uspešneje vključili v jugoslovanski gospodarski prostor.

NOVA ŽENSKA
KONFEKCIJSKA
TRGOVINA V CELJU

FINA

SAMO ZA MOČNEJŠE POSTAVE
KMALU ODPRTA

CELJE
TOZD MALOPRODAJA

LOVSKA DRUŽINA KOZJE

LEP DOM V LOGU!

NATANKO 30 LET LOVSKE DRUŽINE KOZJE

Sredi kozjanskega hribova se pod legendarnim Bohorjem idilično stiska med pesnjene bregove kraj, čigar ime je simbol naše slavne preteklosti in oborožene revolucije in hkrati simbol vsestranske solidarnosti naših delovnih ljudi in občanov, do tistih, ki so, ne po svoji krivdi, zaostali v dosedanjem gospodarskem razvoju. Kozel ima kraja, ki predstavljajo pojem solidarnostne povezanosti vseh naših ljudi, ki znajo nesebično priskočiti na pomoč, ko je leta komurkoli potrebna.

Seveda pa današnje Kozje zdaleč ni več tisto izpred dvajset, trideset let. Hitro spreminja svojo podobo in na vsakem koraku se poznajo sadovi pridnih kozjančevih rok, ki z lastnim trudom in znojem ustvarja boljše pogoje za danes, za jutri... Med tistimi, ki so v kraju prav tako vsestransko aktivni, so tudi tamkajšnji lovci, organizirani v svoji lovske družini, ki šteje 34 članov in 10 pripravnikov ter uspešno sodeluje z vsemi družbeno-političnimi organizacijami in društvi v kraju. Se posebno tesno je sodelovanje s SZDL, krajevno skupnostjo, organi SLO, družbeno in civilno zaščito.

Lovska družina v Kozjem je bila ustanovljena natanko pred tridesetimi leti, torej leta 1947. Ob ustanovitvi je štela vsega 9 članov, upravljal pa je precej manjše lovišče, kot z njimi gospodari in upravlja danes. V tridesetletnem obstoju družine je prišlo do organizacijskih in teritorialnih sprememb. Okoli leta 1950, takrat je prevladovala težnja po formiranju večjih družin, se je njihovi družini pridružila LD Polje ob Sotli, pred desetimi leti pa še LD Zagorje. Tako gospodari danes družina s približno 5.500 ha lovišča.

Glavna divjad v lovišču je zajec, srnjad in divji prašič. Stalež zajca tudi pri njih upada, stalež srnjadi pa hitro narašča. Jerebica je skoraj povsem izginila. Kakšno leto je videti po eno kito ali dve, potem pa zopet izginijo. Stalež fazanov ostaja kar naprej skromen, kljub zimskemu krmljenju, občasnim vlaganjem in zelo zmerem odstrelu. Za fazane je primeren zelo majhen del lovišča. Razmeroma pogosto je najti gozdnega jereba.

Stalež divjih prašičev je zadnja leta približno enak. Zaradi smotrne gojitve divjih prašičev je bilo pred le-

ti ustanovljeno gojitveno območje »Bohor«, ki zajema širše Kozjansko in je v njem včlanjenih 16 družin celjske, posavske in trboveljske Zveze lovske družin. Med njimi je tudi lovska družina iz Kozjega, ki se tako v celoti vključuje v enotno gospodarjenje z divjimi prašiči v okviru enotnega gojitvenega območja.

Ob ustanovitvi je lovska družina začela iz nič. Divjadi je bilo malo. Z vztrajnim uveljavljanjem naprednih načel, utrditvijo discipline in odrekanju je družini uspelo, da je vzgojila primeren stalež. Prizadevajo si, da bi imeli zdrav in kakovosten stalež divjadi, ki bi bil zlosten za kmetijstvo in gozdarstvo.

Da bi si v okviru skromnih možnosti, v katerih gospodarijo, le uredili svoj dom, so pred leti kupili bivšo kozjansko elektrarno in jo preuredili v lovske dom. Preureditev so speljali zgolj s požrtvovalnim delom svojih članov in z lastnimi sredstvi. Objekt sam pa ima tudi zgodovinsko veljavo, saj je v spomin na 9. 9. 1942, ko so partizani uničili nemško postojanko s posadko in stroji, v občini Smarje pri Jelšah ta dan proglašen za ob-

Lovci lovske družine Kozje, ki slavi 30-letnico

činski praznik. V spomin na ta dogodek je na lovskem domu vzidana tudi spominska plošča, ki so jo zaupali v varstvo lovski družini. Seveda pa je ta skromni lovske dom ob stalno naraščajočem številu članstva postal pretesen. Zato so sklenili, da bodo postavili novega in večjega. Skrbno so izbrali lokacijo v Logu, od koder je enkrat in čudovit razgled po Bohorju, Boču, Donački gori in Sljemenu. Od ondot je videti tudi dobršen del Stajerske in Hrvaškega Zagorja. Dom bodo člani družine postavili z lastnim delom in sredstvi, z zemeljskimi in ostalimi pripravljalnimi deli pa so že pričeli.

Veliko pozornost je družina namenjala in jo še sedaj tudi lovskega strelstva. Zgradili so strelišče za umetne golobe in malokalibrska puška. Ze vrsto let prireja-

jo meddružinska tekmovanja, ki so vedno zelo dobro obiskana. Strelske ekipe njihove lovske družine so osvojile veliko število pokalov in diplom na raznih lovske strelskih tekmovanjih doma in na gostovanjih.

Kako v lovske družini v Kozjem skrbijo za čim tesnejše sodelovanje na vseh ravneh, priča tudi to, da je njihova družina pobratena z lovske družino Kungota, katere lovišča leže ob avstrijski meji. Družini si medsebojno izmenjujejo obiske, s tem, da člani lovske družine Kungota hodijo na Kozjansko na lov na divje prašiče, Kozjani pa za avstrijsko mejo na lov na fazane in zajce. Med pobratenima družinama je razvito tesno sodelovanje, ki temelji na tovarištvu in prijateljstvu.

Leta 1974 so člani družine razvili svoj društveni prapor. Simbol na njem je divji pra-

šič. Prapor krasi 32 spominskih trakov in 280 zlatih žebličkov in je velik ponos celotne družine. Spominske trake in zlate žebličke so darovale lovske družine, družbenopolitične organizacije, delovne organizacije, društva in posamezniki, lovci in nelovci iz vse Slovenije. S tem so darovalci še enkrat pokazali visoko stopnjo moralne zavesti in solidarnosti s premalo gospodarsko razvitim Kozjanskim.

Sicer pa ima družina v Kozjem široko odprta vrata za sprejem novih članov. Vsakdo, ki je pripravljen sodelovati in ima ostale pogoje, lahko postane njihov član. Ker pa so vsi člani delovni in disciplinirani, lahko družina dobro gospodari, še zlasti, ker med članstvom vladata pristno tovarištvo in medsebojno zaupanje.

MILAN BATISTIČ

NAGRADNA KRIŽANKA – MERX

NAGRADNI RAZPIS

Med reševalce s pravilnimi mi rešitvami bo zreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 900 din:

- 1. nagrada: 300 din
- 2. nagrada: 200 din
- 3. do 6. nagrada po 100 din

Izreček z vpisano rešitvijo

pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA MERX. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtega, 8. septembra

NAGRAJENI RESEVALCI

Za nagradno TEHNO-MER-CATORJEVO križanko, objavljeno 18. avgusta, je zreb razdelil nagrade takole:

- 1. nagrada (300 din): DA-

NA ŠIBILA, Matke 1, 63312 Prebold

- 2. nagrada (200 din): MARJAN GRABNER, 63000 Celje, Trubarjeva 6
- 3. do 6. nagrado (po 100 din) prejmejo: MARA KAMPJUT Šoštanj, Cankarjeva 14, ZORAN DJORDJEVIČ, 63270

Laško, Rimska c. 4, FRANC SMERKOLJ, 63212 Vojnik 215, MARIJA VARLEC, 63230 Šentjur. Bezovje 13.

REŠITEV

Vodoravno: SZ, atrij, Volvo, fračar, ena, vlada, druid, bistvo, zima, aviza, Andre, stisk, ožina, sobar, sreda, avto, Nantes, teror, Addis, Ork, Sn, Celje, barka, AO, kje, Olib, lampa, Mrzel, cer, Afrika, IL, Sabotin, imam, Alan, listi, reja, koza, nord, Eškol, Irak.

PR. RA-SNOPISEC	OSTI	ALEKSA SANTIĆ	ZAGIB TRANKINE	DELEC SNOVI	ŠKUPKE VLAKEN	KMETIJ KOMBINAT	MORNARSKA PIJAČA	BOLGAR. PISEC FELIN	TRALSKI IZDELEK	ELEMENT RADIJ	PISATELJICA NEGRİ	IZDELOVALEC SRPOV	ANO-NIMEN PISEC	ODSTRA-NJEVA-NJE
RESREČA, SKODA, BOL		REKA MED TURČIJO IN SZ				SL. PI-SATELJ (Bratko)				PRE-TEPAČ				Č
IZ-BASTEK NA GLAVI		PLATNENA STREHA				VELEPO-SESTNIK PRITOK RENA		L		IT. KOLESAR VRSTA PAPIRJA	D			
VNETNI MRHUČEK NA JEZIKU	F	REKA V BOSNI				OBRTNIK SOLSKA POTREB-SČINA				SENTJUR, TOVARNA STROJNI ELEMENT				
BRSE, NAKLAD			MEJAK OKONČINA			KRAČKA PLANORA ZBOR					NEMSKI FILOZOF ZNANA OPERA			
DATMA-TINSKO ŽENSKO TME		ZLATO 1.+6. ČRKA		ČRŠKO M. TME IGRATEKA EKBERG			MANJŠA NIT PINSKI ATLET					RIKANJE NERODA		
OZNAKA KUTINE		VRSTA ŽITA NE MLAD			POD-VODNI ZVON SPLIT				BEOGE. ZALOŽBA SEOV. PESNIK				T	MA-KARŠKA ČILSKO GORSTVO
NORVEŠKI SLOVNIČAR IN PRENIK	A		NOVI SAD REP. SAN MARINO			NAZIV MNOŽICA DEBELA PALICA				POLJSKA REKA RIBIŠKA MREŽA				IN DRUGI CELOV-SKI SPORTNI KLUB
VIJAK GADNE OTISKAL-NICE		PRESOJE-VALCI NAŠA IN T.ČRKA					SIMBOL ZA RUTENIJ		SPALNI VAGON LINHART TOMAŽ					
PISEC ANALOV, LETO-PISEC					OTOŽEN TONOVSKI NAČIN			MRLIČ, MRTVAK			STARO-ISLAND. ŽEBRKA PESMI	E		
					GRAFIK JUSTIN			INDIGO, PLAVILO	I		SL. ŠA-HOVSKI VELE-MOJSTER			

Po sklepu samoupravnega organa

ZAPORI V CELJU

vabijo
v delovno razmerje naslednje delavce:

A. Za nedoločen čas:

1. referenta za varstvo pri delu, požarno varnost in civilno zaščito

Končana visoka ali višja (varnostna tehniška) šola za varstvo pri delu (zaželen predhodni poklic kovinar-ske stroke), 3 oz. 5 let delovnih izkušenj, strokovni izpit po I. programu, urejena vojaška obveznost

2. pet paznikov (moški)

srednja penološka, druga srednja, poklicna ali končana osemletka, starost največ 28 let, odslužen vojaški rok, možnost šolanja na srednji penološki šoli.

Kandidati za ta delovna mesta morajo imeti voljo, smisel za delo in mladimi delinkventi.

3. voznika motornih vozil C

(zaželeno D) kategorije — moški, poklicni voznik motornih vozil (zaželen predhodni poklic avtostroke), urejena vojaška obveznost.

B. Za določen čas (ca. 8 mesecev)

1. finančni knjigovodja

2. materialni knjigovodja

ustrezna šola, najmanj 2 leti delovnih izkušenj na delovnem mestu finančnega oz. materialnega knjigovodje. Nastop službe — finančni knjigovodja 1. 9., materialni knjigovodja pa 1. 10. 1977 oz. po dogovoru. V poštev pridejo tudi mlajši upokojenci.

C. Pogodbeno (za 3 do 4 ure dnevno):

1 brivec — VK ali KV

V poštev pridejo tudi mlajši upokojenci

Na delovnih mestih pod štev. A. 1. in A. 2 je zavarovalna doba s povečanjem (12—16).

Vsi kandidati, za vsa delovna mesta, morajo biti popolnoma zdravi, moralno politično in kazensko neoporečni ter ne smejo biti v kazenskem postopku.

Nastop službe po dogovoru.

Stanovanj ni.

S svojo letno napisanimi prošnjami in z obširno napisanim življenjepisom ter z dokazili o šolski oziroma strokovni izobrazbi naj se kandidati osebno zglasijo na razgovor v zaporedje Celje, Linhartova 3.

Kandidati, ki ne bodo prišli na razgovor in predložili zahtevane listine ne bodo obravnavani.

Objava velja do zasedbe delovnih mest oz. 15 dni po objavi.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

CELJANA V STREHI ALP

POKROVITELJ ODPRAVE TEHNOMERCATOR

Iz italijanskih Dolomitov je zaradi slabega vremena predčasno vrnila skupina celjskih plezalcev, ki je kljub neugodnim razmeram dosegla izreden uspeh v skupini Cin. Letos dež in nizke temperature v Alpah kar po vrsti spreminjajo načrte najboljšim slovenskim navezam. Tudi Celjani so morali opustiti misel na južno steno Marmolate, ki je bila prejšnji teden zasnežena in mokra. Plezanje v tej steni je tvegano že ob najboljših pogojih. Izbrali so zato steno v skupini Pale, kjer so ponovili v Rosetti zahodno steno (IV. do V. — Knez, Marjana Sah) ter smer Via Garba (III. do IV. — Deželak, Pepelnik in Črepinšek, Zupanc). Med plezanjem so doživeli celo vremensko paletto od megle do snega.

23. 8. so Knez, Pepelnik, Črepinšek in Zupanc ponovili še najlepšo smer Dolomitov »Raz tančice« v Clima della Madonna. Smer je izredna zaradi svoje strmine in odlične skale. Nosi oceno IV. do V. v prostem plezanju.

Sredi tedna so se plezalci preselili v skupino Treh Cin, kjer je možno plezanje krajših in težjih smeri v južni steni tudi v negotovem vremenu, na severni strani pa v tehnično ekstremnih smereh vreme na delo v steni skoraj ne vpliva. Smeri so tu namreč tako previsne, da tudi pri najhujših nalihvih ostane plezalec suh. Črepinšek in Zupanc sta ponovila Cassinovo smer v Piccolissimi (VI. Al), Franček Knez in Aco Pepelnik pa sta vstopila v Zahodno Cino ter v dveh dneh ponovila »Največjo streho sveta«. Smer je ekstremno težka s tehnično oceno A4, saj v srednjem previsnem pasu severne stene poteka preko streh, ki izstopajo 45 metrov iz navpičnice. To je največja streha, ki jo je kdajkoli preplezal človek v Alpah. Zahteva garaško delo, kjer plezalec skoraj ves dan vsi v zankah v vodoravnem položaju in pri tem seveda nima ne časa in ne priložnosti za oddih. Smer je zaradi skrajnih naporov, ki jih zahteva, le redko ponovljena. To je brez dvoma letos najtežja slovenska ponovitev v italijanskih Dolomitih. Odpravo je omogočil Tehno-Mercator Celje.

Prejšnji teden se je vrnil domov Franc Čanžek, udeleženec odprave na drugi jugoslovanski osemstisočak Gašebum I. 8080 m. Podrobnosti o vzponu bomo posredovali v prihodnjem prispevku, saj Čanž ob svoji vrnitvi ni imel časa niti za pošten razgovor, pa je že odbrzel s svojim motorjem v Savinjske. Zadržal je, da si lahko samo tam spočije in nabere normalno težo. Gora in pot nazaj sta mu vzela dobrih 10 kg. V previsu pod velikimi strehami, kjer je plezanje še povsem normalno, nekaj metrov višje bo šlo zares. Na sliki: v previsu pod velikimi stenami.

Prejšnji teden se je vrnil

HMEZAD ŽALEC
TOZD Mlekarna Celje
Ljubljanska cesta 87

Odbor za medsebojna razmerja

objavlja
prosto delovno mestoVODJA PRODAJE
lastnih proizvodov

POGOJIF:

1. VK trgovski delavec
2. dve leti ustrezne prakse

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

30 LET CELJSKE
VRTNARŠKE ŠOLE

Celjska Vrtnarska šola, ki deluje v okviru Kmetijskega šolskega centra, praznuje te dni pomemben jubilej — 30 let delovanja. Vodstvo šole kakor tudi Društvo vrtnarjev Slovenije, ki ima svoj sedež prav na tej šoli, pripravljata svečano proslavitev tega jubileja, ki pa bo imel tudi delovno obeležje.

Osrednja proslava 30-letnice delovanja Vrtnarske šole bo v soboto, 3. septembra v prostorih vrtnarske šole. Ob tej priložnosti bodo tudi podelili priznanja najzaslužnejšim delavcem šole.

V okvir proslavljanja pa sodita tudi dva seminarja, na katerih bo sodelovalo — po zanimanju in že prispelih prijavah sodeč — preko 150 udeležencev — vrtnarjev iz vse Slovenije.

1. in 2. septembra bo izredno zanimiv vazalski tečaj, na katerem se bodo udeleženci seznanili z najnovejšimi modernimi oblikami in metodami v vezalstvu. Seminar bodo vodili priznani strokovnjaki iz svetovno znane cvetličarsko-vezalske šole v Weihenstephanu v ZR Nemčiji. Udeleženci bodo tudi sami sodelovali in bodo pod vodstvom teh strokovnjakov pripravljali izdelke za razstavo, ki bo zatem na ogled širši javnosti.

V petek, 2. septembra pa bo — pravtako v prostorih Vrtnarske šole v Medlogu — seminar z delovnim naslovom »Novejšje metode siljenja tulipanov, lilij, frezij, narcis in perunika«. Metode siljenja se čedalje pogosteje uporabljajo tudi pri nas, zaradi česar imamo lahko že skoraj v vsakem letnem času na razpolago vsakovrstno cvetje. Seminar bosta vodila priznana strokovnjaka iz nizozemskega inštituta Internationales Blumenzwiebel-Zentrum v Hillegomu, dr. A. F. G. Sootweg (tulipani, lilije in frezije) ter prof. W. Granneman (narcise in perunike).

T PRIPOROČA

Rekli boste — počitnice so mimo in pride čas učenja. Toda modrejši od nas so rekli, da je čas učenja celo življenje, pa naj bo še celo življenje tudi čas za igro. Zato vam predstavljamo nekaj ljubkih in sodobnih, predvsem pa estetsko oblikovanih igračk, ki jih lahko kupite v Veleblagovnici T v prvem nadstropju na oddelku za igrače.

Staša Gorenšek

Do zdaj smo se na jesen pripravljali bolj v mislih, zdaj pa je zadnji čas, da se pričenmo pripravljati zares. Seveda pripravljanje jesenske garderobe ni nobena izjema.

Med prvimi jesenskimi oblačili se boste najbrž ozrtli po kakšnih praktičnih prehodnih kombinacijah kril, jopic ali blazerjev, skratka kostimih, ki to pravzaprav niso. Kajti sestavljeni so iz več vrst oblačil, ki se med seboj ujemajo in lepo sestavljajo. Letošnja jesen bo namreč v znamenju lepih, angleško podeželskih, strogo moško krojenih oblačil, za katere pa pravijo, da prav zaradi tega poudarjajo ženskost. To so ravna ali v nekaj gub položena krila, zraven oblečena moška srajca in telovnik, pa še jopica in površnik. Obenem seveda z množico dodatkov od obutve do šalov.

Garderobo bomo sestavljali z vremenom, sprva manj in nato vedno več. Toda če se boste odločili za tak način modnega oblačenja, potem na to mislite že sedaj, ko kupujete prve jesenske kose garderobe.

NOVI
tednik

OB ŠMARSKEM OBČINSKEM PRAZNIKU

POUDAREK NA MNOŽIČNOSTI

IZ TKS IN ZTKO V ŠMARSKI OBČINI — VNDARLE NAPREDEK

V šmarski občini bodo v prvih septembrskih dneh praznovali občinski praznik. Praznovanje se bodo vključili tudi telesnovzgojni športni delavci, kjer bodo tednu telesno kulturo pripravili s svojim članstvom v različnih krajih sadove svojega dela.

Najnižja prispevna stopnja v Sloveniji

»Združujemo za potrebe telesne kulture v SIS le nekaj nad 100 milijonov S dinarjev. Naša prispevna stopnja znaša le 0,24 odstotka in je med najnižjimi v naši republiki. Kljub temu ne obupujemo in delamo po najboljših močeh. Na TKS, ZTKO in vadi v osnovnih organizacijah nimamo nobenega profesionalca. Vse delamo amatersko! Vsekakor pa bi za uspešno izvajanje našega programa vsaj v občinskih okoliščinah nujno potrebovali profesionalno strokovno moč na TKS in ZTKO. Sredstva, ki jih združujemo za telesno kulturo, pa ne moremo dati osnovnim organizacijam za izvajanje njihovih programov v celoti. Iz republiškega kreditnega sklada pri TKS smo dobili dva kredita za znanje novih telovadnic v Rogatcu in Lesičnem. Anuitete nam za dobo petih let obremenjujejo naš proračun kar za dobro petino! Vendar objekti so nam nujno potrebni, če želimo napredek v šoli in društveni telesni vzgoji.

Gradnja na množičnosti

»Naša osnovna orientacija

je na razvijanju množičnosti. Na vseh šolah imamo nadvse delovna šolska športna društva, ki izvajajo bogat delovni program. V večje število krajevnih skupnosti smo prodrli z društvi Partizan, ki jih imamo trenutno 8 po številu. S pestrimi oblikami dela prodiramo na področju telesne vzgoje tudi v večino krajevnih skupnosti. Vse bolj se uveljavlja tabornišvo, planinstvo, strelstvo, ki pritegujejo vse širši krog občanov. Na področju športne rekreacije smo v TOZD po svoji razvitosti in aktivnosti takoj za Celjani. Vse bolj se uveljavlja vadba in tekmovalni sistem v samih TOZD. Delavske športne igre pa v 11-letih panogah vsako leto zajemajo nad 1.000 delavcev. Vsako leto naučimo plavati v občini 450—500 otrok bodisi v plavalnih tečajih v Šmarju in Rogški Slatini bodisi v specializiranih šolah v naravi ob morju. Pričeli smo tudi s tekmovanjem za športno značko za predšolske otroke. Izvajamo tudi množične trim akcije.

O tekmovalnem športu

»O vrhunskem športu ne moremo govoriti. V republiški ligi sodelujejo le igralci namiznega tenisa iz Rogške Slatine. Na področju tekmovalnega športa lepo sodelujemo v novi tekmovalni skupnosti treh občin — Slov. Konjice, Sentjur in Šmarje. V skladu s portoroškimi sklepi smo pričeli z delom selekcij v košarki in nogometu. Tako v nogometu in košarki bomo sodelovali v tekmovalnem sistemu s tremi selekcijami. V košarki smo se priključili na Maribor, kjer za nas bolje skrbijo pri vzgoji strokovnih kadrov kot v tekmovalnih. V nogometu bomo sodelovali z ml. in st. pionirji ter

kadeti, v košarki pa z mladinci, člani in članicami. Seveda bomo znotraj občine razvijali tudi pionirske selekcije. Nogometaši Staklarja in Straže so pristopili TNZ Varaždin, kjer bodo lahko v prihodnje zadovoljili

TEDEN ŠPORTA V ŠMARSKI OBČINI

V počastitev občinskega praznika Šmarje pri Jelšah se bodo zvrstile naslednje prireditve:

3. 9. — polfinalna tekma v košarki v Kozjem — Kozje : ZKK Maribor

4. 9. — tekmovalna v malem nogometu v vsej občini med 18 ekipami KS

5. 9. — občinsko prvenstvo v šahu v Rogški Slatini

6. 9. — občinsko prvenstvo v streljanju z zračno puško v Lesičnem

7. 9. — turnir v namiznem tenisu v Rogški Slatini (TVD Partizan in SSD)

8. 9. — košarkarski turnir za pionirje in pionirke v Bistrici ob Sotli

9. 9. — občinsko prvenstvo v odbojki v Rogški Slatini med TOZD

10.—11. 9. — tekmovalna v KS v košarki in malem nogometu.

Taborniki iz vse občine bodo v Kozjem pripravili dvodnevno taborjenje s prikazom taborniških veščin.

K. J.

svojim tekmovalnim ambicijam. Tudi v atletiki, kjer nimamo niti enega stadiona v občini, bomo izvedli osnovni program v okviru SSD, v krosih pa sodelujemo z vsemi kategorijami. Sicer se pa zadovoljujemo z občinskimi ligami v namiznem tenisu, malem nogometu, in košarki, ki jih organiziramo za vse starostne kategorije.

Pomanjkanje kadrov in objektov

»Bolehmo na pomanjkanju strokovnih kadrov. Brez profesionalnih kadrov zaradi vse večjih zahtevnosti v telesni kulturi v prihodnje ne bo možno več uspešno delovati. Tu mislim predvsem na strokovno službo pri TKS in ZTKO, pa tudi vsaj nekaj trenerjev za tiste športne panoge in igre, ki so v naši prioriteti. Za potrebe društev šolamo kadre v republiških tečajih. Tako so Šmarčani v letošnjem letu izšolali 3 vaditelje za splošno vadbo v gozdni šoli Partizana Slovenije, 3 organizatorje za športno rekreacijo v republiškem tečaju v Poreču, taborniki se udeležujejo šolanja vodnikov v Bohinju itd. Priključili se bomo s svojimi kandidati v izobraževalni center v Celju. Glede objektov čutimo še veliko pomanjkanje. Rogška Slatina kot izredno razgiban center bi nujno potrebovala stadion za letne športe in sodobno telovadnico. Načrtno bo treba graditi osnovne objekte za množično telesno vzgojo v krajevnih skupnostih. Tu nas čaka še veliko dela in vlaganje materialnih sredstev. Le s funkcionalnimi objekti in dobrimi strokovnimi kadri lahko pričakujemo nadaljnji napredek v telesni kulturi v naši občini.

K. JUG

Zvonka Blatnik je zmagala v teku na 800 m v kvalifikacijah za atletski mladinski pokal Slovenije, ki je bil v Celju za mladince in mladinke. Zal je tokrat bila udeležba zelo slaba, rezultati poprečni, vendar upajmo, da bo bolje v finalu ... Foto: T. T.

ATLETIKA

SKROMNO ...

SLAB START PO POČITNICAH

Področne kvalifikacije za atletski pokal Slovenije za starejše mladince in mladinke so v Celju privabile samo 99 atletov in atletinj iz 6-tih atletskih organizacij. Udeležba v nekaterih disciplinah je bila izredno skromna, saj sta marsikje nastopila le po dva atleta. Tudi z rezultati ne moremo biti zadovoljni. Vse to kaže, da so mladi atleti in atletinje v polni meri izkoristili počitniški odmor in se niso kaj prida pripravljali za sklepna tekmovanja v II. delu atletske sezone. Celjani so sicer na tekmovalju na do-

mačih tleh, ki je bilo vzorno organizirano in izvedeno v dokaj dobrih vremenskih pogojih, pobrali večino prvih mest. Do sedaj velja za daljšavo izdvojit Darka Orožma za dobra rezultata v metu kopja in krogla, Horvata za skok v daljavo, Roka Kopitarja za zmago na 110 m ovire, pri mladinkah pa Marjano Kopitar za zmago na 100 m in 100 m ovire, Blatnikovo za zmago na 800 m, Završnikovo in Erjavčovo za dvojno zmago v metu krogla in Jagrovo za skok v višino. Sicer pa smo bili priča poprečnim rezultatom, kar velja še posebej pri mladincih v metu kladiva in diska, v skoku v višino, v skoku ob palici, v hoji na 5 km pa še v teku na 100 m. Tudi pri mladinkah, kljub zmagam Celjank v vseh tekih, ni čutili v primerjavi s prvo polovico atletske sezone napredka. Ob bilanci še ostalih nastopov v drugih slovenskih središčih bo možno izluščiti finaliste in prognozirati končne uvrstitve v borbi za naslova prvakov za APS v finalu, ki bo čez 3 tedne, za mladince celo v Celju.

K. JUG

NOGOMET

PRVI TOČKI

STEFANOVIČ DRUGIČ V MREŽO

Izreden strel velenjskega napadalca Stevanovića iz razdalje 16 m je prinesel nogometašem Rudarja iz Velenja prvi dve točki. Dve točki upanja, da se je končno odprlo pri novem drugoligašu iz mesta rudarjev. Znanost je namreč, da velenjski nogometaši igrajo zelo lepo. Zal pa samo do nasprotnikovega kazenskega prostora. V svojih vrstah imajo namreč neodločne napadalce in oba letošnja zadetka je dosegel prav Stevanović z udarcem iz prostega strela.

Nedeljska tekma proti Varteksu je bila zelo pomembna. Poraz bi precej zmedel ekipo Velenja. Toda sedaj bo

lažje. Varteks je zaslužen poražen z rezultatom 1 : 0. Domačini so v slabem vremenu imeli terensko premoč in so dejansko nadigrali goste. Kot smo že omenili v svojih vrstah nimajo strelca. Toda v kolikor bodo tudi to vrzel zamašili, potem bo Rudar tudi v gosteh dosegel več kot samo poraz. In prva takšna preizkušnja bo že v nedeljo ko naš drugoligaš gostuje v Kikindi. To bo težko gostovanje, toda Velenjčani so po uspehu proti Varteksu »dobili krila«.

Proti Varteksu so nastopili v naslednji postavi: Lazič, Bracanović, Gašić, Rasmir, Hudarin, Jovičević, Vugrinec, Kustodić, Knežević, Bevir in Kolonjić.

Nogometaši Kladivarja so gostovali v Ljubljani proti Mercatorju. Igralci trenerja Nedeljka Vukoja so se že predstavili v mnogo boljši luči, kot v Celju proti istemu nasprotniku. Tokrat so bili poraženi z 0 : 2. Tudi v sami igri se je že pokazal napredek. Celjani so celo na trenutke igrali enakovredno z domačini, ki so letos prvi favoriti v republiški ligi. Celjani bodo med tednom še enkrat zaigrali proti selekciji Slov. Konjice, v nedeljo pa je že štartali v republiški ligi in to proti selekciji Kodeljevega iz Ljubljane.

J. KUZMA

TEKMOVANJA NA POLZELI

V okviru praznovanja 50 letnice Tovarne nogavic na Polzeli je komisija za šport in rekreacijo pripravila avtorally in tekmovalje v streljanju. V avtorallyju, ki je bil dolg 50 km, je med moškimi zmagal Martin Kodre, pri ženskah pa Angela Divjak. Nastopilo je 32 tekmovalcev. Strelskega tekmovalja v MK puško so se udeležile tri ekipe. Zmagala je ekipa Zdrženja vojaških rezervnih starešin z 290 krogi pred TV Polzele 262, Lovci s Polzele 237 krogi itd.

T. T.

»NOVA POSADKA RK CELJE« pred startom, ki se bo začel 3. septembra. Stojijo od leve proti desni: Z. Zovko, V. Bojevič, Vukoje, Anderluh, Praznik, Tomič, Plevnik, trener Slobodan Mišković, spredaj Ivezic, Mrovič, Marguč, Božić in Z. Zovko. Želimo uspešen start! Foto: Tone Tavčar

NA KRATKO

VINKO LAVRINC je zmagal na tekmovalju z vojaško puško za prehodni pokal Rečice nad Laškim, kjer je sodelovalo devet ekip in 36 posameznikov. Med ekipami je bila najboljša strelska družina iz Celja.

TONE GORSIČ, zaposlen v hali Golovec in prejšnji trener prve ekipe RK Celje, je povedal, da bo ekipa TRIM TEAM od 7. septembra dalje gostovala v Švici ter tako vrnila obisk ekipi, ki je pred dnevi gostovala v Celju. Švicarsko ekipo vodi bivši igralec Celja VASKO BOJADZIJEVSKI, ki je tam zaposlen, istočasno pa se

ukvarja tudi z rokometom. V ekipi Celja bodo nastopili mnogi prejšnji odlični igralci te dinamične igre, kot Presinger, brata Goršič, Arič, Krelj, Povalej, Telic, Antolović, Mesarič, Stopar, Mežnar, Pungercič, Hribernik, Luskar in Pečovnik. Stara kvaliteta še vedno nekaj velja!

SILVO KRELJ nekoč odlični rokometni igralec Celja, zdaj zdravnik, je ob bližnjem gostovanju v Švici povedal: »Ko sem bil aktivni igralec Rokometnega kluba Celje, sem samo enkrat gostoval v tujini in to v Italiji. Zdaj, ko sem že »odslužen«, pa grem še v Švico!«

Nov dokaz, da samo diploma ne vodi vedno v tujino!

JOZE KUZMA, naš stalni sodelavec, je bil nad sobotnim srečanjem med ljubljanskim Slovanom (zdaj povezan s Kolinsko) in Celjem v rokometu tako razjarjen, da je med tekmo izrekel tudi nekaj hudih... Švejk je nekoč rekel »pa brez panike!« Tudi za Pepija naj bi to veljalo...

112 plavalcev je plavalo na zadnji akciji pod geslom »Za vitko postavo je plavanje pravo!« Pa menda ne kaže ta podatek na to, da

KOSARKA: PORAZ CELJANK

V nadaljevanju prvenstva v vzhodni republiški ligi so Celjanke doživele na domačih tleh v srečanju z Marlesom iz Maribora hud poraz. Razlika v koših je znašala kar 30 točk. Kljub skrbnim pripravam Celjanke niso bile dovolj razigrane Mariborčankom.

K. J.

imajo v Celju vsi vitko postavo...

STEFAN JUG je s Pavlom Bukovcem sodil zadnje priprave rokometne srečanje med ljubljanskim Slovanom in Celjem. Pred tekmo sem ga LEPO pozdravil (Tone Vrabl), vendar je bil odgovor nekako »suha«. Pa menda kot tehnični sekretar Atletskega društva Kladivar ni zameril, kaj smo napisali okoli njihovega atleta Stanika Lisca glede pokala???

Zbrali: JOZE, KUZMA, FRANČEK PUNGERČIČ, TONE TAVČAR, TONE JAGER in TONE VRABL

M

OGLASI

PRODAM

VW 1200 J, kupljen oktobra 1974, ugodno prodam. Jan-ko Petrin, Soseska 5, blok 2, Zalec, tel. 710-078.

50, 100, 150 do 180 l grozdno-sadno stiskalnice na vzmet — ralo s primačem, vse hrastovo, prodam. Jakob Piliš, Trnovlje 203, 63000 Celje.

RAZNO pohištvo ugodno prodam zaradi selitve: pralni stroj, hladilnik, nove žlebe. Ponudbe pod oznako »Ugodno — selitve«.

ZASTAVO 101, letnik avgust 1974, registrirano do avgusta 1978, prodam. Informacije popoldne po telefonu 710-619 ali na naslov: Jure Pozun, Zalec, Soseska Ložnica 31a.

PONY expres, nov, za 4000 din, vrtna vrata, dvodelna, 800 din, tridelna odmeta 400 din, prodam. Ivan Tonko, Trnovlje 18.

ZIMSKE gume 12 col, prodam po zelo ugodni ceni. Karl Brečko, Delavska 16, Celje.

ZASTAVO 101, letnik 1975, prodam zaradi gradnje. V račun vzamem fiat 750, ali gradbeni material. Julko Kolar, Male dole 77, Vojnik.

TRAKTOR fent, 18 KM, prodam. Jože Svečak, Otemna 13, Smartno v Rožni dolini — ogled popoldne.

NSU 1200 C ugodno prodam. Čretnik, Čopova 2, Celje. Ogled od 15.—18. ure.

ZASTAVO 101, letnik 1976, prodam. Ogled v soboto in nedeljo. Jagodič, Vrbo 41, Šentjur.

DVA radijatorja »aklimata«, 10 in 14 členov, nerabljeni, prodam po stari ceni. Ivan Novak, Griže 124a.

ELEKTRIČNI štedilnik prodam poceni. Kozovinc, Ulica Bratov Vošnjakov 26, Nova vas, Celje.

PIANINO novi, nemške znamke, 5 let garancije, prodam ugodno. Danijela Perc, Kidričeva 18, Rogaska Slatina.

OSEBNI AVTO »Mini moris 850, letnik 1975, prodam. Informacije tel. 24-700, dopoldne. Boris Jager, Grčarjeva 12, Celje.

HISA v bližini Celja napro-
daj. Ponudbe pod »Gotovi-
na«.

KAVC, 2 fotelja, mizico, ugo-
dno prodam. Jovanovič, Nu-
šičeva 16, Prilike.

VW letnik 1962 prodam. Ce-
na 10.000,00 din. Ogled po-
poldne od 17. ure naprej.
Zorko, Vojnik 268.

FIAT 750 letnik 1973 ugodno
prodam. Informacije dobi-
te dopoldne po telefonu
063 22-190, popoldne 26-173.

SPACKA letnik 74, ugodno
prodam. Riko Presker, Si-
mončičeva 5, Celje, tel. 063
24-145.

FIAT 124 prodam. Godicelj,
Laška vas 2 b; Store.
Tel. 770-124.

MILIN za mletje žita, pro-
dam. Seliškarjeva ul. 2,
Šentjur pri Celju.

ZASTAVO 750 letnik 1969, re-
gistriran do avgusta 1978,
prodam. Vlado Sivec, Ki-
dričeva 24, Laško.

NOVA HISA z 80 ari zemlje
— vseljiva takoj, naprodaj.
Zadobrova 121, Škofja vas
pri Celju.

BAS ojačevalec 60 W ugodno
prodam. Lah, Goriška 1,
Lava.

DELE POHIŠTVA: bojler 50
litrov, peč na trdo gorivo,
prodam. Informacije vsak
dan od 16. do 17. ure. Bela
Vacik Titov trg 7.

CISTOKRVNE nemške ovčar-
je — mladiče z rodovnikom
prodam. Anton Praznik,
Šoštanj, Cesta Talcev (pri
spomeniku).

RAZNE starine, tudi zlatni-
ke, srebrnike (Marija Tere-
zija), prodam. Dan prodaj-
je nedelja, 11. 9. od 7. do
14. ure. Gmajner, Vojnik
181.

MLADO KRAVO s svžim mle-
kom, prodam. Ivan Puš-
nik, Glinsko 3 pri Škofji
vasi (pri Ljubečni).

ČESTITKA V RADIU CELJE - NAJLEPŠE DARILO

AVTO hanomag markant ki-
per, nosilnost 3 tone s ce-
rado, prodam. Menjam tudi
za osebni avto. Ogled od 6.—
7. ure. Kovinotehna Celje.
Franc Tržan, Lahomno 40,
Laško.

FIAT 750 lux 30.000 km, pro-
dam, Časl. Smartno ob Pa-
ki.

KLAVIRSKO harmoniko
znamke Hohner 72 basov
ugodno prodam. Cena po
dogovoru. Mihael Kolar,
Šentvid 4 a, p. Grobelno.

NOVO — še ne rabljeno oma-
ro »Triglava« rjavo-belo za
dnevno sobo, ugodno pro-
dam. Plačevanje možno na
obroke. Informacije popol-
dne na tel. 28-155.

GLOBOK otroški voziček pro-
dam poceni. Nuša Belak,
Celje, Na zelenici 7.

KRAVI stari pet in osem let,
prodam. Cena po dogovoru.
Slavko Medlog 64, Celje.

PRIKOLICO za traktor Pas-
kvali prodam. Toni Bevc,
Rifengozd 17, (nasproti Tre-
marij).

PARCELO cca 600 kv. m na
lepi razgledni točki v smeri
Vojnika prodam. Ponudbe
pod oznako »Parcela«.

AVTO prikolico nosilnosti 800
kilogramov ugodno pro-
dam. Edvard Cenc Zbelov-
ska gora 44, Loče pri Polj-
čanah.

LADO 74 in Fiat 750 strešji
letnik prodam. Informacije
zvečer 25-416.

R4 I 1970 generalna na mo-
torju in karoseriji, prodam.
Ponudbe pod »Ugodno«.

RENAULT 10 — nov batni
sestav, prodam. Vera Ir-
mančnik, Celje, Trubarjeva
55 a II. tel. 22-883 ali 22-615.

KUPIM

TRAJNO žarečo peč, pisalno
mizo, sobno mizo, knjižno
polico kupim. Popovič, Ka-
saze 48, Petrovče.

STANOVANJA

STANOVANJE na deželi nu-
dim za manjšo pomoč.
Ostalo po dogovoru. Ponud-
be pod oznako »Lepa pri-
ložnost«.

SOBO v bližini Golovca iščem.
Po možnosti z garažo. Stane
Černoša, Dom na Go-
lovcu 2, 63000 Celje.

OPREMLJENO sobo nujno
išče deklet. Mihovljanec,
Ljubljanska 25, Celje.

MLADA zakonca v pričako-
vanju otroka iščeta garso-
niero ali sobo s kopalnico
v Celju ali bližnji okolici.
Tel. 23-114. Kličite vsak de-
lavec od 7.—13. ure.

SOBO iščem v Celju ali bliž-
nji okolici. Ponudbe pod
oznako »Kopalnica in cen-
tralna«.

DIJAKINJAMA ali dijakoma
oddam sobo. Celje, Cesta
v Laško 28.

OGREVANO sobo s soupo-
rabo kopalnice iščem. Po-
nudbe pod »Akotacija«.

SOBO s souporabo kopalni-
ce oddam dvema dijakinja-
ma. Ponudbe pod »Celje
63001«.

STANOVANJE vzamem v na-
jem. Ponudbe pod oznako
»Predplačilo«.

DVA mozemca, Francoz in
Anglež, iščeta dvosobno sta-
novanje s kuhinjo in ko-
palnico. Ponudbe pošljite
na naslov: SPE Batisnolles
Nacap, Celje, Teharje, Wil-
liam Coert.

SAMSKI fant išče opremlje-
no sobo v bližini Celja.
Ludvik Span, Podgorje 11,
68292 Zabukovje.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

V BLOKU blizu središča Ce-
lja oddam mirnemu dijaku
prostorno, opremljeno, cen-
tralno ogrevano sobo, s so-
uporabo kopalnice. Ponud-
be pod »800«.

MILAD par brez otrok išče
sobo v Celju ali bližnji
okolici za krajšo dobo. Pla-
čilo za sobo nudiva zelo
ugodno, lahko tudi vnaprej.
Ponudbe pošljite pod »Pred-
plačnik«.

ZAROČENCA iščeta neoprem-
ljeno sobo ali stanovanje
v Celju ali bližnji okolici.
Plačava vnaprej. Ponudbe
pod »Nujno«.

DEKLE išče neopremljeno
sobo v Celju. Ponudbe pod
oznako »Plačam vnaprej«.

MILAD zakonski par nujno
išče opremljeno sobo v sredi-
šču Celja. Ponudbe pod
»Plačilo vnaprej«.

DVE delavki sprejemam na
stanovanje. Celje, Hohkrau-
tova 3.

ZAPOSLOITEV

DEKLE, mlajšo, nekvifici-
rano sprejemam k lahke-
mu delu, sestavljanje plastič-
nih artiklov, pod ugodnimi
pogoji. Predstavite se v so-
boto, dne 3. septembra,
med 8. in 10. uro dopold-
ne. Pristovnik, Kajuhova
ulica 6.

RAZNO

PREVAJAM iz angleščine,
nemščine, poljščine in ru-
ščine (pisma) ter pišem
pisma v nemščini tistim,
ki imajo kakršenkoli spor
z nemškogovorečimi drža-
vami. Gmajner, Vojnik 181.

PSICKO terierko dam ljubi-
telju živali. Zglasite se po
telefonu 24-559.

POTREBUJEM žensko za
strežbo bolni osebi. Stano-
vanje in hrana zagotovlje-
na. Plačilo po dogovoru.
Drago Vilendečič, Kozan-
ska 3, Rog. Slatina.

AVTO moto društvo Šlander
Celje, začne v ponedeljek,
5. septembra tečaj cestno-
prometnih predpisov. Pri-
jave sprejema avto-moto
društvo Šlander Celje, Lju-
bljanska 37, vsak dan od
6. do 18., ob sobotah od
7. do 12. ure. Vabljeni!

JE TO DELO ZA VAS?

RAZMISLITE

ČGP Delo — TOZD Časopisi

ISČE

SODELAVCE-POVERJENIKE

za pridobivanje novih naročnikov za območje:

CELJE iz krajev: Celje, Zalec, Velenje, Slov. Gra-
dec, Šoštanj, Store, Poljčane, Laško, Slov. Konjice,
Ravne na Koroškem.

Poverjenik, ki si bo znal s primernim nastopom
pridobiti pozornost možnih naročnikov bo lahko
uspešen in za opravljeno delo dobro nagrajen.
Poverjeniško delo je pogodbeno in predvsem pri-
merno za študente, mlajše upokojence ter vse tiste,
ki so mnenja, da bi lahko tako delo uspešno opravi-
ljali poleg svojega rednega dela.

Prijave z vašimi osnovnimi podatki in opisom dose-
danega dela sprejema kadrovska služba TOZD Ča-
sopisi, Ljubljana, Tomšičeva 1, do vključno 10. 9.
1977.

11. IX. JAVNA RADIJSKA ODDAJA V TRNOVLJAH

aroma, okus,
kakovost - **merx**
jubilejna kava

V SPOMIN

1. septembra mineva leto, ko je smrt nepričakova-
no, prerano izrgala iz naše sredine ljubljene-
ga, skrbnega, dobrega moža, očeta

Stanka Čadeja

Ne čas, ne solze ne morejo ublažiti bolečine in ža-
losti, ne moremo se sprijazniti s kruto usodo, tvoje
skrbne roke in ljubeče srce zelo pogrešamo. Vedno
te bomo nosili v srcu in se spominjali tvojega na-
smejanega obraza. — Praznina za teboj je boleča,
spomin na te in na tvojo dobroto ne bo ugasnil.
Vsem, ki se ga ob njegovem grobu spominjajo —
iskrena hvala.

Za njim žalujejo:
žena, hčerki in drugo sorodstvo

Lažiče, Dobje

KRONIKA

TV SPORED

NEDELJA	
9.05	Poročila (Lj)
9.10	Za nedeljsko dobro jutro: Obliki so rudi (kvartet DO) barvna oddaja (Lj)
9.30	625 — pregled sporeda (Lj)
10.00	S. Karamović: Na vrat na nos, barvna nadaljevanja TV Bgd (Lj)
10.55	V iskanju življenja — barvna serija (Lj)
11.25	Mozak (Lj)
11.30	Kmetijska oddaja (Zg)
12.15	Poročila (do 12.20) (Lj)
14.15	Atletska tekmovanja za svetovni pokal, posnetek sobotnih tekmovanj iz Düsseldorfa (Lj)
15.25	Düsseldorf: Atletska tekmovanja za svetovni pokal, prenos (do 17.15) (EVR-Lj)
17.30	Okrugli svet (Lj)
17.35	Poročila (Lj)
17.40	Moda za vas (Lj)
17.50	Kralj potepuhov — barvni film (Lj)
18.15	Risanika (Lj)
19.20	Cik-cak (Lj)
19.30	TV dnevnik (Lj)
19.55	Propagandna oddaja (Lj)
20.00	S. Štolarovič: Več kot igra, barvna nadaljevanja TV Beograd (Lj)
20.55	Propagandna oddaja (Lj)
21.00	Kulturne diagonale (Lj)
21.40	Mozak kratkega filma: V aleji velikanov, barvni film (Lj)
21.50	TV dnevnik (Lj)
TOREK	
17.10	Pustolovščine morskoga konjaka, barvna lutkovna serija TV Zagreb (Lj)
17.25	Pika Nogavička — serijski barvni film (Lj)
17.55	Obzorik (Lj)
18.10	Nenavaden počitek: Mirko Šporenšek, barvna oddaja (Lj)
18.35	Mozak (Lj)
18.40	Jugoslovanski trimski test (Lj)
19.15	Risanika (Lj)
19.20	Cik-cak (Lj)
19.30	TV dnevnik (Lj)
19.55	Propagandna oddaja (Lj)
20.00	Oči kritike (Lj)
20.45	Novele Grahama Greena, barvna nanizanka (Lj)
21.38	Propagandna oddaja (Lj)
21.40	G. F. Telemann: Pimpinone — v izvedbi varšavske komorne opere (Lj)
22.30	TV dnevnik (Lj)
SREDA	
17.15	B. Žužek: O laici deklet — barvna oddaja (Lj)
17.35	Glasba z oborja — serijski film (Lj)
17.55	Obzorik (Lj)
18.10	Na sedmi steni (Lj)
18.40	Mozak (Lj)
18.45	Orkester (Lj)
19.15	Risanika (Lj)
19.20	Cik-cak (Lj)
19.30	TV dnevnik (Lj)
19.55	Propagandna oddaja (Lj)
20.00	Film tedna: Gustav Mahler barvni film (Lj)
21.57	Propagandna oddaja (Lj)
22.00	TV dnevnik (Lj)
22.15	Včeraj, danes, jutri: Odporništvo italijanskega ljudstva — 5. del (Lj)
ČETRTAK	
17.25	Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
17.35	Obzorik (Lj)
17.50	Mozak (Lj)
17.55	Med ognjem in ledom, barvna serija Skrivnosti morja (Lj)
18.45	Modri plašček — otroška serija TV Zagreb (Lj)
19.15	Risanika (Lj)
19.20	Cik-cak (Lj)
19.30	TV dnevnik (Lj)
19.55	Propagandna oddaja (Lj)
20.00	Dvorjenje — oddaja iz barvne nanizanke Prijatelji in sosede (Lj)
20.30	Propagandna oddaja (Lj)
20.35	Zato ker imam rad naše morje, barvna oddaja (Lj)
21.15	Propagandna oddaja (Lj)
21.17	Svet 1900—1939, dokumentarna serija (Lj)
22.07	TV dnevnik (Lj)
SOBOTA	
8.00	Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
8.10	Modri plašček, otroška serija TV Zagreb (Lj)
8.40	Pustolovščine modrega konjaka, lutkovna barvna serija (Lj)
8.55	Morda vas zanima: Marjetka Falk, barvna oddaja (Lj)
9.25	Sodobna medicina: Življenje v vaših rokah, barvna oddaja (Lj)
9.45	Cesta in mi — barvna oddaja (Lj)
9.55	Dokumentarna oddaja (Lj) D. Guardamagna: Kristof Kolumb, TV nadaljevanja (Lj)
14.40	Kavadarci: Cestne motodirke za državno prvenstvo (do 15.30) (Sk)
16.45	Nocimet Borac: Rijeka (do 17.20) (Sa)
17.35	Risanika (Lj)
17.40	Obzorik (Lj)
17.55	Jekec in čarovnica — japonski barvni risani film (Lj)
19.15	Risanika (Lj)
19.20	Cik-cak (Lj)
19.30	TV dnevnik (Lj)
19.50	Tedenski znanstveni-politični komentar (Lj)
19.55	Propagandna oddaja (Lj)
20.00	Bele trave — film (Lj)
21.35	Moda za vas (Lj)
21.45	TV dnevnik (Lj)
22.00	Propagandna oddaja (Lj)
22.05	625 — pregled sporeda (Lj)
22.25	Oh, ti nesumni Nacemci, zabavna oddaja (Lj)

SIGMA ŽALEC

Odbor za medsebojna razmerja objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. dipl. ing. gradbeništva za delo v razvoju TOZD Zabukovica
2. ing. gradbeništva za delo v razvoju TOZD Zabukovica
3. delovodje v proizvodnji sanitarnih sten v razvoju TOZD Zabukovica
4. tehnični vodja TOZD Vransko
5. glavni tehnolog TOZD Vransko
6. glavni planer TOZD Vransko
7. več KV ključavničarjev TOZD Vransko
8. več PK ključavničarjev TOZD Vransko
9. več KV kleparjev TOZD Vransko
10. čuvaj — portir za Zabukovico

POGOJI:

- pod 1. se zahteva dipl. ing. gradbeništva — visoke gradnje s petletnimi delovnimi izkušnjami
- pod 2. se zahteva ing. gradbeništva visoke gradnje s 4-letnimi delovnimi izkušnjami
- pod 3. se zahteva gradbena tehnična šola strojne smeri ali gradbena delovodska šola s 3-letnimi delovnimi izkušnjami
- pod 4. se zahteva strojni ing. s 4-letnimi delovnimi izkušnjami
- pod 5., 6. se zahteva strojni ing. s 4-letnimi delovnimi izkušnjami ali strojni tehnik s 5-letnimi delovnimi izkušnjami na podobnem delu
- pod 7., 9. se zahteva poklicna šola ustrezne smeri z 2-letnimi delovnimi izkušnjami
- pod 8. se zahteva osnovna šola z vsaj eno leto prakse na podobnem delu
- pod 10. se zahteva osnovna šola in eno leto prakse na podobnem delu ter potrdilo o nekaznovanju

Podjetje ima ustrezne delovne prostore, zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do obratnih prostorov.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov »SIGMA« Zalec, Pečnikova 1 — Odbor za medsebojna razmerja.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev imeti odslužen vojaški rok.

Osební dohodki so po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov Sigmé Zalec.

KINO

UNION: do 4. septembra ameriški barvni film »Tak-sista«

5. septembra ameriški barvni film »Vojna svetova«

6. septembra ameriški film »Trije Evlíní obrází«

7. septembra ameriški barvni film »Ugani, kdo pride na večerjox«

METROPOL: do 3. septembra jugoslovanski barvni film »Vrtnítev odpísaní«

od 4. do 5. septembra italijanski barvni film »Poslednji klic iz savane«

od 6. septembra dalje francoski barvni film »Zopet sedma četa«

DOM: do 2. septembra ameriški barvni film »Lov na ljudi«

od 3. do 5. septembra ameriški barvni film »Vrtnítev moža z imenom Konj«

od 6. septembra dalje francoski barvni film »Policijska pištola«

PROM. NESREČE

BREZ IZPITA

17-letni Z. S. iz Bukovija pri Slivnici je vozil za avtobusom, ki je moral zaradi razmer na cestišču zmanjšati hitrost. Zaviral je tudi Z. S., zaradi neizkušenosti in pokvarjenih zavor, pa se je zaletel v zadnji del avtobusa in s tem povzročil za 4.000 dinarjev materialne škode. Vozil je brez voznškega dovoljenja.

ŠTIRJE POŠKODOVANI

Skozi Letuš je vozil z osebnim avtomobilom BOŽO BOŽICEK, 25, iz Šoštanja. Ker je vozil zelo hitro, ga je v ostrem ovinku zaneslo s ceste in je trčil v gospodarsko poslopje, pri čemer so se poškodovali Božiček in trije sopotniki, med njimi imata dva težje poškodbe. Miličniki so ugotovili, da je vozil Božiček brez voznškega dovoljenja. Škode je za 60.000 dinarjev.

MRTEV »OBIRALEC«

Voznik osebnega avtomobila JOŽKO PIHLAR, 64, iz Celja je vozil v koloni skozi Šempeter in nenadoma pri-

bližno pet metrov pred seboj zagledal na sredini cestišča kolesarja, katerega je zadel in ga vozil na pokrovu motorja več kot 60 metrov. Takrat je avtomobil ustavil, kolesar je padel na travo in se tako hudo poškodoval, da je med prevozom v bolnišnico umrl. Ugotovili so, da gre za 45-letnega VIKTORJA KORENA iz Turnišča pri Krapi-ni, ki je začasno delal pri obiranju hmelja.

ZELO NEPREVIDNO ČEZ CESTO

Skozi Zalec se je peljal z motorjem SLAVKO MARINOVIĆ, 23, iz Celja in opazil ob cesti na desni strani pešca FRANCA VOHA 63, iz Studenc. Voh je pogledal na desno proti Šempetru in ker je bila s te strani prosta pot, se je napotil proti sredini cestišča, iz celjske smeri pa je pripeljal Marinovič. Hotel je pešca obvoziti po levi strani, Voh pa je še stopil naprej in tako ga je motorist zadel in zbil po cesti, Marinovič pa je padel na levi vozni pas ter udaril v avtomobil, ki je medtem že ustavil. Oba sta se hudo poškodovala, Franc Voh pa je v bolnici umrl.

OBRAČANJE NA CESTI

FERDO MLAKAR, 23, iz Zadrž je v Šmarju pred kinodvorano zelo sunkovito obračal osebni avtomobil, zato ga je zaneslo na pločnik, kjer je zbil tri pešce: DŽEMAL BADALI 24 in SULEJMAN BADALI 21, oba iz Završ imate težje poškodbe, lažje pa je poškodovan tudi HOXAJ SYTKIJA, 25. Za volan se je takoj vsedel lastnik avtomobila JOŽE LAUBIČ, 29, iz Luterij ter odpeljal, ker je Mlakar vozil brez dovoljenja, vendar so ju miličniki kmalu našli.

POMOTA?

GABRIJELA COKAN, 25, iz Pernovega je pri mostu čez Savinjo v Celju obračala avtomobil in ko je opazila, da iz laške smeri vozi s kolesom na pomožni motor A. B. iz

Kompol hotela zavirati, zaradi neizkušenosti pa je pomotoma pritisnila na plin in tako kolesarja zbila po cestišču. Ponesrečenca je voznica odpeljala na postajo milice, nato pa še v bolnišnico.

ZAPORNICE JE SPREGLEDAL

ROMAN BIZJAK, 38, iz Celja se je peljal s kolesom na pomožni motor po Ipavčevi ulici v Celju in spregledal spuščene zapornice na železniškem prehodu. Zaletel se je vanje tako močno, da je kol odbilo na drugo stran proge, Bizjak pa se je s trebuhom udaril v drog zapornice ter padel vznak na cestišče. Po dveh urah je zaradi hudih poškodb v celjski bolnišnici umrl.

PREHITEVANJE V ŠKARJE

V Prilipah Pri Brežicah je voznik osebnega avtomobila MIOMIR DRINIĆ, 24, iz Kranja v desnem ovinku prehitel nek osebni avtomobil in pri tem zapeljal v »škarje«. Trčil je v tovornjak, ki je pripeljal iz nasprotné smeri in se ubil. Poškodovano se je tudi pet sopotnikov v njegovem avtomobilu, škode pa je za 80.000 dinarjev.

MRTVI SOPOTNICI

Tudi zaradi nepravilnega prehitavanja, prehitavanja v »škarje«, je prišlo do prometne nesreče v Drnovem pri Krškem, ki jo je povzročil voznik osebnega avtomobila IVAN CETIN, 53, iz Dobove. Pri tej nesreči sta se smrtno poškodovali dve sopotnici, voznik in tretja sopotnica pa so lažje ranjeni.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 25 parov, med njimi ERVIN LONČARIČ in HELENA ZGOZNIK, oba iz Celja; DUŠAN KOCMAN, Lesično in STANISLAVA BOHORIC, Podlog pod Bo-

horjem; LADISLAV MOCIVNIK, Sevnica in SILVA SUMEJ, Laško; MARJAN TEOBIŠ in HERMINA PLEVNÍK, oba iz Celja; JANEZ RAZBORSEK, Kladje in MARIJA DEŽELAK, Laško; LJUBO LUKIČ, Gornji Smrtiči in STEFANIJA GORIŠEK, Celje; MARJAN VRABEC, Store in ALOJZIJA HAJNSEK, Grliče ter MESUT SINANI, Celje in ŠTEFKA SMREČNIK, Lokavina.

SMRTI

CELJE

MARIJA MENČAK, 77, Zabukovica; STANA LOVERNČAK, 33, Celje; BOGDANA REHAR, 52, Kaseze; URBAN ŠUSTERŠIČ, 91, Celje; MARTIN SUC, 58, Šmarje; FERDINAND REDNAK, 38, Kamnik; ANTON VETERNIK, 72, Petrovče; LEOPOLD TRAMPUS, 62, Celje; ROMAN REISER, 76, Rogatec; STANKO HOOBAR, 61, Griže; IVANA SULIGOJ, 49, Vojnik; ZDRAVKO ŽEKAR, 29, Dobrina; BENEDIKT MALGAJ, 73, Otržno; MARIJA CERNELOČ, 41, Vojnik; FRANCISKA ŽLAVS, 77, Šmartno ob Dreti; JANEZ REBEVŠEK, 81, Razdelj; MARIJA PREVOLNIK, 80, Vojnik; MARIJA VIDEČNIK, 63, Celje; ANGELO CONRADI, 76, Celje; MARIJA POGLSEK, 84, Celje; MIHA PAJK, 58, Vitanje; Anton PANCUR, 77, Škalce; SLOVENSKE KONJICE HEDVIKA FIJAVZ, 84, Konjice in VANJA MIKLAVŽIČ, 23, Konjice.

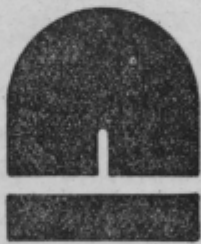
ROJSTVA

CELJE

58 dečkov in 48 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 2 deklici

rek velenje

tozd efe šoštanj

proizvodnja gradbenega materiala

TOZD Proizvodnja gradbenega materiala vrsto let uspešno proizvaja opeko iz elektrofiltrskega pepela EFE, ki s svojo kvaliteto povsem ustrezajo predpisom po JUS normah.

Tokrat vas vabimo, da se sami prepričate o kvaliteti malte EFE, ki jo lahko uporabite za vse vrste notranjih in zunanjih ometov.

NUDIMO VAM:

efe malto

efe zidake

Vse informacije in prospekte dobite na REK Velenje, Rudarska ul. 6 ali po telefonu št. 851-100, kar. št. 063.

PO LJUDSKI REPUBLIKI MONGOLIJI

(4)

CIRKUŠKE VRAGOLIJE

ODLOČILNE STOTINKE SEKUND — DIH ZASTAJA

Ze smo pisali, da je v Mongoliji, predvsem pa v Ulan Batorju, na vsakem koraku gutiti izredno nevezanost na Sovjetsko zvezo in ostale države, članice varšavskega pakta. Bolnišnico v Ulan Batorju so na primer zgradili Čehoslovaki, prav tako tudi veliko in menda edino mongolsko pivovarno, ki izdeluje pivo po plzenskem receptu. Ko sem ga pil, mi se zdalec ni tako ugajalo kot slovito češko pivo. Preveč je bilo kislo in sprva sem mislil, da sem dobil pokvarjeno steklenico piva. Pozneje sem se preprical, da je drugo prav takšno.

Kako preživljajo prebivalci glavnega mesta svoj prosti čas? Po pravici povedano, tega ne vem natanko. Morda smo mi Evropejci, sploh pa Jugoslovani vse preveč razvajeni. Glede družabnosti namreč. Res je, da je ljudem na voljo mnogo kulturnih ustanov od muzejev do narodnega gledališča in opere ter kinematografov. To pa je menda tudi vse. Čeprav sem se precej sprehajal po Ulan Batorju, nikjer nisem videl športnih igrišč, kot pri nas,

ko ima že skoraj vsaka manjša vas vsaj igrišče za roketmet in košarko, da o mestnih naseljih niti ne govorimo. Seveda pa Ulan Bator ni brez stadiona. Ima ga in sprejme lahko do deset tisoč obiskovalcev. Tam vsako leto poteka praznik prireditve v čast mongolskega nacionalnega praznika.

PIŠE JANEZ VEDENIK

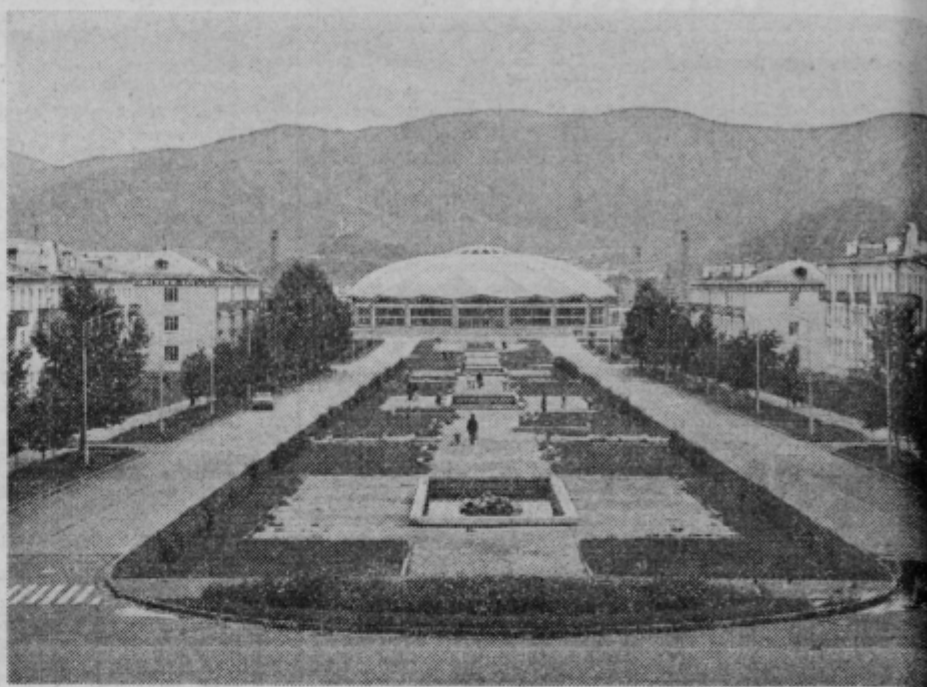
Najbolj znane so mongolske rokoborbe. Izredno priljubljen šport je tudi lokostrelstvo. Skoraj vsako popoldne sem videl številne lokostrelce ki so trenirali blizu stadiona ob reki. Verjetno so se pripravljali na državni praznik.

Mongolcem prav toliko kot Sovjetom pomeni cirkus. V bližini novega hotela Bajan-gol (v katerem smo stanovali) je postavljena okrogla betonska zgradba, ki takoj daje slutiti, da je to cirkus. Zgra-

jena je približno tako kot izgledajo platneni cirkusi, kakršnih smo vajeni mi. Vstopnica je izredno nizka in razumljivo je, da je na predstavah tudi mnogo vojakov, ki imajo verjetno še cenejši vstop. Cirkuske predstave so vsak dan in to popoldanska in večerna. Največji junaki mongolskega cirkusa so odrasla-joči otroci, ki zares počenja-jo prave artistične vragolije, najbolj zanimiva točka pa je seveda jezdenje, kjer počenja-jo stvari, ob kakršnih te sprele-tava srh in nikdar ne bi mo-gli verjeti, da je človek spo-soben napraviti kaj takega. Ze stotinka sekunde bi bila lahko usodna, pa bi si mlada jahačka razbila glavo ob betonski ograji. Preskakovanje konjev v diru, jahanje z gla-vo navzdol, stoje na eni roki na drvečem konju ter prave baletne točke na konjih, ki drvi-jo okrog arene, pa so sa-me po sebi umevne stvari.

Cirkus sodi v Mongoliji k pravi umetnosti — približno v isti rang kot film, gledališče in opera.

(dalje prihodnjič)

Cirkuška zgradba v Ulan Batorju

SPOLNA TERAPIJA

ZA RAZMAJANE ZAKONE

V AMERIKI 4.000 KLINIK ZA SPOLNA VPRAŠANJA

Spolna terapija, name-njena reševanju »zako-nov, v katerih ne gre vse kakor je potrebno«, se je razširila že na vse kontinente in tako tudi na evropskega. Kaj se skriva za fasadami takš-nih institucij, je posku-šal v eni od najnovejših številok odkriti ameriški časnik »Business Weeks«.

Pravzaprav je težko tr-diti, kdo je lahko naj-boljši svetovalec v takš-nih vprašanjih ki so bi-la pravzaprav dolgo vrsto let »tabu« — zdravnik, psiholog, ženska ali mo-ški? Morda prijatelj? Je že tako, da vsakdo išče svoj najboljši način. In končno kakšne so prav-zaprav »spolne težave«, o katerih toliko govorimo in pišemo v svetu? Ali je morda spolna nesklad-nost med zakonskima partnerjema samo sad domišljije?

Nedvomno najbolj znan ameriški zdravnik — sek-solog, dr. Masters trdi, da ima le deset odstot-

kov seksualnih neskladij fizične vzroke ali vzro-ke, nastale zaradi težav v metabolizmu.

Ostalih 90 % spolnih težav v zakonu je veza-nih na psihične, družbe-ne ali verske motive. Prav zato je izredno po-membna odločitev, kate-ro posvetovalnico izbere-jo zakonci, seveda pa ta mora vlivati veliko mero zaupanja.

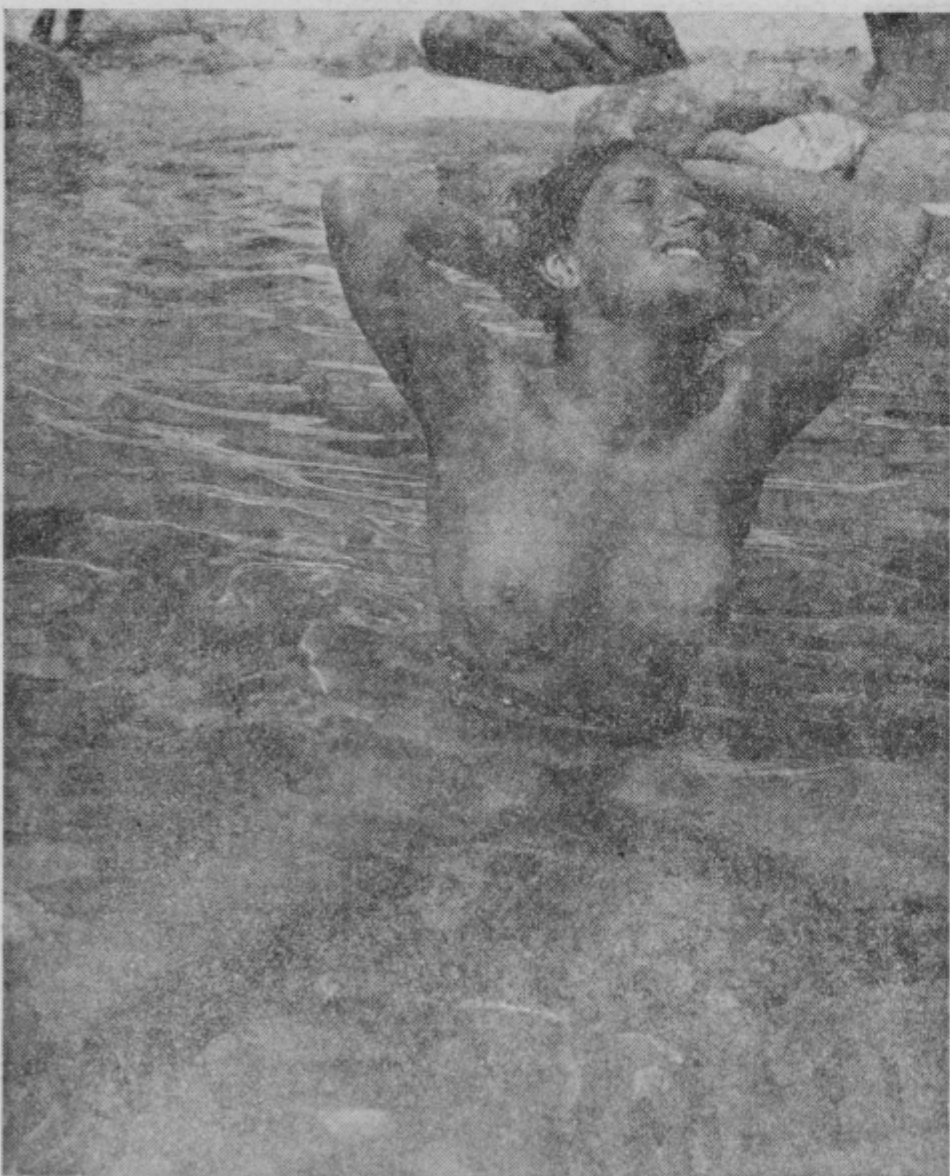
Večina strokovnjakov je mnenja, da spolna tera-pija popolnoma odgova-ja modernim potrebam. Tako je bilo v zadnjih sedmih letih v ZDA odpr-tih 4.000 klinik za spolna vprašanja. Enako je mo-goče trditi tudi za Evro-po, kjer je bilo samo preteklo leto organizira-nih devet velikih strokov-nih posvetovanj, namenje-nih tem problemom. Le-tos pa v evropskih drža-vah namenja-jo pozornost predvsem vprašanjem spolne terapije.

Čeprav je nepoznavalcu težko odkriti dobro po-

svetovalnico ali zdravni-ka, za večino to ni nereš-ljiv problem. Dober sve-tovalec se kaže že v tem, da ne zastopa mišljenje, kako je mogoče vse rešiti na lahek način. Ori-entira se na svojo speci-alnost. Tako se dr. Ma-sters skupaj s soprogo specializira predvsem na zdravljenje neskladnosti, kot so »različni partner-jii«, pomanjkanje »sinhro-nizacije« in »frigidnost«. Zdravniki, ki zdravijo pa-ciente po njegovi metodi so končali enoletni tečaj. Enak nivo pa zahtevajo tudi od medicinskega ose-bja, ki spremlja in ures-ničuje zdravljenje.

Spolna terapija pred-stavlja v ZDA, kot vse kaže, izredno dober po-sel, saj stane približno 2.500 dolarjev. Toda, ob-stoja tudi možnost plači-la na uro, kar znaša od 20 do 45 dolarjev.

Danes težko govorimo o uspehih, nedvomno pa bodo svetovne analize in verjetno tudi statistika to pokazali.

Človek bi si lase populil, če se spomni na stroške za dopust.

ZGODILO SE JE

Meka je duhovno središče muslimanskega sveta. V mesto, kjer stoji sveti kamen »ka-ba« ne sme stopiti noga človeka, ki ni musliman. Ko pa je nedavno tega v Meki neka ev-ropska firma gradila velik hotel, so nemuslimani nadzirali delo prek televizijskih ekranov.

V Franciji je najpogostejši vzrok ločitve zakona »duševno maltretiranje«. Tako so ne-davno tega ločili zakon na zahtevo zakonske žene. Za vzrok je navedla, da njen mož n-platnice kriminalnih romanov, ki jih ona tako rada bere, vselej napiše ime storilca, pa-ti ko pri branju ni niti malo napeto.

Ersin Aydin Turek iz Carigrada pri maratonskem plavanju sicer ni tolkel nobenega k-orda v plavanju, je pa brez dvoma najbolj ješčji plavalec sveta. Ko je 43 ur plaval čez Bo-rpor, je spotoma použil (servirali so mu s čolna); 14 zrezkov, 12 tablic čokolade, 20 kloba-10 steklenic sadnih sokov, štiri kilograme breskev, 25 skodelic čaja in štiri kozarce medu.

Njegov komentar novinarjem: Ta podvig sem naredil za domovino! Kateri?

NOVI
tednik

35

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Milan Seničar; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Brane Stamejčič (odg. ur. Radia Celje), Damjana Stamejčič, Zden-ka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja oa CGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 4 din — Čeloletna naročnina 180 din, polletna 90 din. Za inozemstvo je cena dvojna. Tekoči račun 50102-601.20012 CGP »Delo« Ljubljana — Telefon 22-369, 23-105, oolasi in naročnina 22-500.